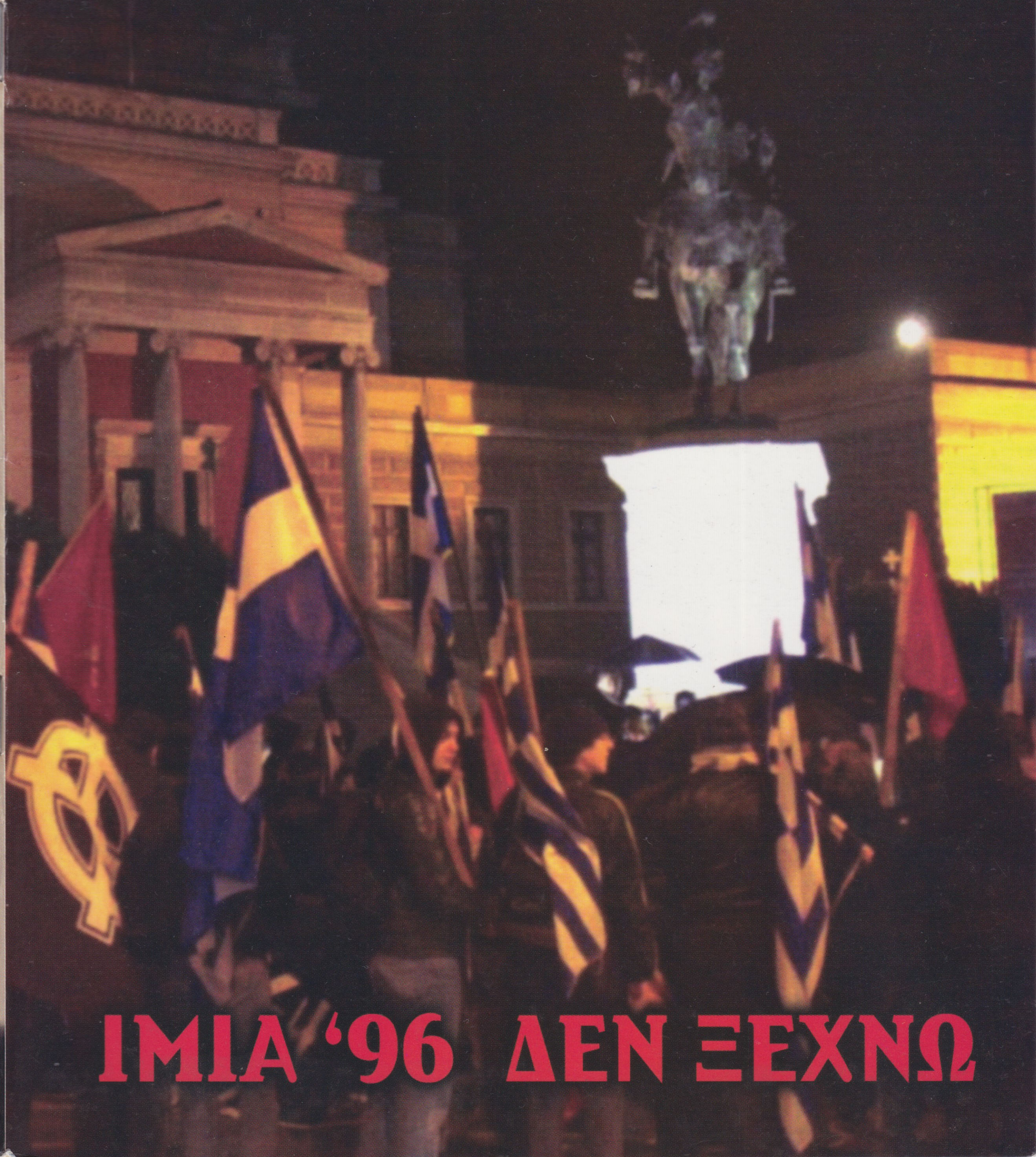
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

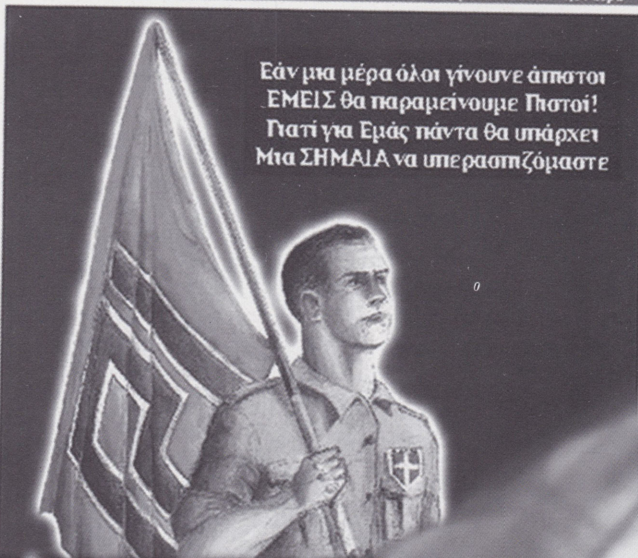
Ιανουάριος 2007 α.τ. 131 3.70 ευρώ

ΙΜΙΑ '96 ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα α.φ. 604 3 Αυγούστου 2006 1,50 ευρώ

Εάν μια μέρα όλοι γίνουνε άπιστοι
ΕΜΕΙΣ θα παραμείνουμε Πιστοί!
Γιατί για Εμάς πάντα θα υπάρχει
Μια ΣΗΜΑΙΑ να υπερασπιζόμαστε

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
την πρώτη Πέμπτη
κάθε μήνα στα περίπτερα
όλης της Ελλάδος

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
21 Φεβρουαρίου 2007
αριθμός τεύχους 131

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ www.xrushaugh.org

Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιλάς, Γ. Δημητρούλιας, Ε. Ζαρούλια, Ε. Καλομοίρη, Ν. Κωνσταντίνου, Ι. Αναγνώστου, Γ. Νικολόπουλος, Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Κώστας Χ.

«ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΕΙΝΑΙ ΙΕΡΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΑΝΙ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ»

άρθρο του
Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του
Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Τέτοιες ημέρες, πριν έντεκα χρόνια ακριβώς, τρία Ελληνόπουλα, τρία Παλληκάρια, που φορούσαν την τιμημένη στολή του Αξιωματικού του Πολεμικού μας Ναυτικού, έχυσαν το Αίμα Τους για την Πατρίδα.

"Για τον λόγο αυτό θέλουμε για μια ακόμη φορά σήμερα να κάνουμε δική μας την ομολογία τής πίστεως των αρχαίων όπως αυτή εκφράζεται με τις λέξεις: "Το αίμα των ηρώων είναι ιερότερο από το μελάνι των σοφών και από την προσευχή των πιστών" - κάτι τέτοιο βρίσκεται επίσης στην βάση του παραδοσιακού νοήματος, που σύμφωνα μ' αυτό δρουν στον "ιερό πόλεμο" περισσότερο από τα μεμονωμένα άτομα οι πρωτογενείς μυστικές δυνάμεις της Φυλής. Αυτές οι δυνάμεις των πηγών δημιουργούν παγκόσμιες αυτοκρατορίες και φέρουν στον άνθρωπο μια νικηφόρα ειρήνη".

JULIUS EVOLA, Ο ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ, Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΝΙΚΗ

Ανάγκη εσωτερική μάς επιβάλλει να τους θυμόμαστε και να τιμούμε την Μνήμη τους, γιατί πράγματι, το παράδειγμα, το φωτεινό ορόσημο, το Αίμα των Ηρώων, είναι ό,τι περισσότερο Ιερό και Όσιο στην μνήμη ενός λαού και βαρύνει σίγουρα στην ζωή ενός Έθνους περισσότερο από το μελάνι των σοφών και από την προσευχή των πιστών, που επιδιώκουν το μεταφυσικό τους επέκεινα.

Λόγια παράταιρα στην Ελλάδα του 2007, σε μια πολιτεία κακομοιριασμένη και στείρα, χωρίς Ήρωες, γεμάτη εμπόρους ιδεών και μεταπράτες ιδανικών. Σε μια χώρα, όπου το

ρόλο των σωτήρων έχουν αναλάβει κάποιοι "ντενεκέδες ξεγάνωτοι" στην κυριολεξία και τον ρόλο της... χρυσής εφεδρείας του Έθνους, κάποιοι φουσκωμένοι διάνοι γεμάτοι αρρωστημένη ματαιοδοξία. Κάποιοι, που παριστάνουν, άλλοι τους ήρωες, άλλοι τους αγίους, άλλοι τον δίκαιο Αριστείδη, και είναι όλοι τους θλιβερά ανθρωπάκια με την ψυχή πουλημένη στο διάβολο της παγκόσμιας εξουσίας και πίσω τους ένας λαός, ένας λαός να σέρνεται και να αλαλάζει, ζητωκραυγάζοντας τους ψεύτικους ήρωες, διαθέτοντας και ο ίδιος ψεύτικη ψυχή μέσα στο τρελό χορό του συμφέροντος και της ιδιοτέλειας.

Ελλάδα του 2007 και η φαρσο-κωμωδία συνεχίζεται, συνεχίζεται με τους τεράστιους τίτλους των εφημερίδων για κάθε τι ασήμαντο. Συνεχίζεται με τους εμπόρους του θανάτου να πουλάνε δίπλα από την πόρτα του σπιτιού μας την πρέζα στα παιδιά μας. Συνεχίζεται με τα γεμάτα στόμφο λόγια των τηλε-ευνουχιστών της ψυχής μας, ότι η Ελλάδα προχωρεί ολοταχώς είτε προς την... πρόοδο, είτε προς την καταστροφή. Μάταιος κόπος... Ούτε καν προς την καταστροφή δεν πηγαίνουμε, είμαστε τίποτε, ερχόμαστε από το τίποτε και βαδίζουμε προς το τίποτε.

Αλίμονο, η ιστορία δεν γράφεται με λόγια, τα Έθνη δεν ανασταίνονται με δημαγωγούς, αλίμονο στους εξουθενωμένους και στους παραπλανημένους, αλίμονο σ' αυτούς που δεν έχουν ακόμα καταλάβει πως η μόνη αλήθεια σ' αυτόν τον κόσμο είναι ο Πόλεμος. Ο σκοτεινός σοφός από την απέναντι ακτή του Αιγαίου μας, από τη θρυλική Έφεσο, που σήμερα εάν δεν κάνω λάθος ονομάζεται Αγιά-Σολούκ, μάς το είπε πριν δυόμισι χιλιάδες ολόκληρα χρόνια. Μάς είπε πως "Πόλεμος Πατήρ Πάντων". Αυτός είναι και των Θεών και των ανθρώπων ο πατέρας, αυτός κάνει τους ανθρώπους ελεύθερους ή δούλους. Όμως και τα δικά Του λόγια καμμία σημασία δεν έχουν, μπροστά στην ακονισμένη αιχμή ενός σπαθιού, μπροστά στην αλήθεια της μάχης, μπροστά στην βία, που γεννά και ανασταίνει λαούς, που καταστρέφει και δημιουργεί πολιτισμούς.

Γι αυτό και εσείς, που διαβάζετε αυτές εδώ τις γραμμές, εμένα τουλάχιστον δεν θα με πείραζε καθόλου, εάν ετούτο το άχρηστο χαρτί το πετάγατε σε μία άκρη και προχωρούσατε με πάθος στον δρόμο της Αλήθειας, σε έναν ανυποχώρητο και ασυμβίβαστο πόλεμο για την Φυλή μας, για το Έθνος μας, για τον Πολιτισμό μας, για την Ελλάδα που πεθαίνει, γιατί ότι Ιερότερο στον κόσμο αυτό δεν είναι το οποιοδήποτε μελάνι, αλλά το Αίμα των Ηρώων.

ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ "Δέν πασκίζω για το κράτος, γιατί το κράτος το δικό μας δέν αξίζει να το βοηθή κανένας, είναι μονάχα ορμητήριο. Εγώ πασκίζω για το Έθνος. Είναι ανάγκη ναυτειάσω ανθρώπους, να ελευτερώσω τούς Έλληνες, ελεύτερους και δούλους, γιατί είναι όλοι τους σκλάβοι και ραγιάδες."

ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - "ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ"

Για την μήνυση κατά Πλεύρη και Ελεύθερου Κόσμου

"...Θα ζήλευαν οι πάσης φύσεως ιεροεξεταστές και ιθύνοντες αυταρχικών καθεστώτων" Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η εξέλιξη της μηνύσεως κατά Ελευθέρου Κόσμου και Κ. Πλεύρη και της αντιμηνύσεως που έγινε από τον δικηγόρο Κ. Πλεύρη. Πάντως υπάρχουν και φωνές από την αντίπερα όχθη που βλέπουν τα πράγματα διαφορετικά. Όπως:
Θα ζήλευαν οι πάσης φύσεως ιεροεξεταστές και ιθύνοντες αυταρχικών καθεστώτων τη μανία διώξεως αλλοδόξων, η οποία έχει αποκτήσει χαρακτηριστικά δυσπλασίας. Επί παραδείγματι: η πρίμα μπαλαρίνα του Εθνικού Μπαλέτου της Αγγλίας δήλωσε ότι πρέπει να αναχαιτιστεί το μεταναστευτικό ρεύμα. Και αποκάλυψε ότι ανήκει στο ακροδεξιό Εθνικιστικό Κόμμα (BNP). Οι δηλώσεις της χαρακτηρίστηκαν ρατσιστικές. Και μια Επιτροπή του Δήμου του Λονδίνου ζήτησε την απόλυσή της! Και κρούσμα πρόσφατο, στη δική μας επικράτεια: Το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο έκανε μήνυση στον γνωστό Κ. Πλεύρη, επειδή αυτός αρνείται το Ολοκαύτωμα... Ακατανόητη αυτή η λογική. Και βαρετή η υπόμνηση: Καθένας έχει το δικαίωμα να εκφράζει άποψη επί παντός, να αρνείται, να αμφισβητεί, ακόμη και να υβρίζει πρόσωπα και γεγονότα που θεωρούνται, ιστορικώς, σπουδαία και ιερά. Ας αφεθούν στη λάσπη και την άβυσσο του υποκειμενισμού τους. Οι διώξεις και οι απόπειρες να φιμωθεί η γνώμη συνιστούν έγκλημα."

"Ο ΤΥΠΟΣ των ήλων,
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΗΣ: "...

Το Παρατηρητήριο καταγγέλλει τον δημοτικό σύμβουλο Θεσσαλονίκης Ανέστη Κεραμυδά

Εκτός από την μήνυση που αναφέραμε προηγουμένως το γνωστό "Παρατηρητήριο" κατήγγειλε τον με σχετικό δελτίο τύπου απ' όπου και τα παρακάτω τον κ. Ανέστη Κεραμυδά:
Μισαλλόδοξα αντιχριστιανός και αντισημίτης δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης: Το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ), με την ευκαιρία της Πρωτοχρονιάς, δημοσιεύει σήμερα δεύτερο καθημερινό κείμενο για κρίσιμα σημεία ανθρώπινων δικαιωμάτων που αναδεικνύουν τις εκτεταμένες παραβιάσεις τους στην Ελλάδα του 2006. Μαζί με τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ Γιώργο Καρατζαφέρη, δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης εκλέχτηκε και ο Ανέστης Κεραμυδάς. Πρόκειται για τον ιδιοκτήτη των εκδόσεων "Ιερά Ελλάς" και ιδρυτή της Ομάδας Έψιλον. Στις ιστοσελίδες του υπάρχουν κείμενα με αρχαιολατρικό και συνομωσιολογικό περιεχόμενο, που περιέχουν και έντονα μισαλλόδοξες (άρα ρατσιστικές) εκφράσεις κατά του Χριστιανισμού και του Εβραϊσμού."
-Ιδιαίτερη αναφορά κάνει το "παρατηρητήριο" στην δήλωση του κ. Κεραμυδά στην εφημερίδα Ελεύθερος Κόσμους που έχει ως εξής:
"Οι Εβραίοι δεν κρατούν πλέον ούτε τα προσχήματα. Αυτοί είναι οι πρώτοι διδάξαντες τον "ρατσισμό". Απαγορεύουν την ελευθερία του Λόγου και μισούν θανάσιμα την ελεύθερη σκέψη. Καταυγάζονται από άπειρο μίσος και υποκρισία. Με όλα αυτά και με τα χρήματα τους κατάφεραν εδώ και αιώνες να έχουν κάτω από το πέλμα τους πολλά Ευρωπαϊκά έθνη. Το μόνο ευχάριστο απ' όλη αυτή την ιστορία, είναι ότι το βιβλίο του κ. Πλεύρη για τους Εβραίους θα μείνει αθάνατο. Διότι οι επόμενες γενιές θα λένε ότι επιτέλους ένας άνθρωπος αντέδρασε και έγραψε την πραγματική αλήθεια."

Μάρξ κατά "Φιλικής Εταιρείας" και Επαναστάσεως του 1821

Για τη "Φιλική Εταιρεία" που προετοίμασε την επανάσταση του Γένους, ο Ενγκελς και ο Μάρξ πίστευαν ότι ήταν μια ρωσσική συνω-

μοσία και ότι οι Φιλικοί ήταν "συνειδητοί ή ασυνείδητοι πράκτορες της Ρωσίας". Για την ένδοξη ελληνική επανάσταση του 1821 ανέφεραν ακόμη ότι "υποκινήθηκε από Ρώσους πράκτορες, προκειμένου η Ρωσία να διαβρώσει την ευρωπαϊκή Τουρκία"! Όσο για την πεποίθηση όλου του κόσμου περί "τουρκικής βαρβαρότητας" και "ελληνικού πολιτισμού", οι Μάρξ και Ενγκελς πίστευαν ότι "είναι συνθήματα που διαδίδει η Ρωσία"!

Τις ανθελληνικές αυτές και προκλητικά ανιστόρητες θέσεις του Μαρξ επαναλαμβάνουν με βιβλία τους και διάφοροι ενταύθα ιστορικοί. Όμως κανένας δεν τους μήνυσε που αποκαλούν την Φιλική Εταιρεία εταιρία δολοφόνων και αρνούνται τον εγκληματικό εις βάρους του έθνους μας χαρακτήρα της τουρκοκρατίας.

Τι προκύπτει από αυτό; Ότι στην Ελλάδα έχεις δικαίωμα να βρίζεις τους Έλληνες, αλλά δεν έχει δικαίωμα να λες λέξη για τους σιωνιστές...

Όταν ο "πατερούλης" Στάλιν εξόντωνε Έλληνες

Στην εκπομπή "Φάκελοι" παρουσιάστηκαν στοιχεία αδιάψευστα για το οργανωμένο σχέδιο εξοντώσεως του Ελληνισμού της Ρωσίας από τους μπολσεβίκους.

Η κάμερα πήγε στα γκουλάγκ της Σιβηρίας και έδειξε τις παράγκες που μένανε τα θύματα του κομμουνισμού όταν το θερμόμετρο έδειχνε κάτω από τους 60 βαθμούς υπό το μηδέν. 200.000 Έλληνες εξορίστηκαν στην Σιβηρία. Δεκάδες χιλιάδες οι εκτελεσθέντες. Απάντηση στα στοιχεία της εκπομπής δεν υπήρξε, παρά μόνο αφορισμοί. Βλέπετε στην Ελλάδα επικρατεί μια κόκκινη χούντα για την οποία δεν έχουν καμμία αξία οι ψυχές των δεκάδων χιλιάδων Ελλήνων που εξόντωσαν οι μπολσεβίκοι.

Εθνικισμός

Επειδή πολλοί λένε πολλά για το τι είναι εθνικισμός σας παραθέτουμε αυτούσια τα όσα γράφουν δύο έγκυρες εγκυκλοπαίδειες: Εθνικισμός (ο) ουσ. η σε μεγάλο βαθμό προσήλωση στα εθνικά ιδανικά. Κίνηση που αποβλέπει στην πολιτική ανεξαρτησία υποδούλων εθνοτήτων. Ελληνικό Λεξικό Τεγόπουλου-Φυτράκη. Σελίς 267

Εθνικισμός (ο): η αποκλειστική προσήλωσις εις τα εθνικά ιδεώδη, το γνώρισμα του υπέρ επικρατήσεως των εθνικών ιδεωδών αγώνος. Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια ΠΥΡΣΟΣ,Τόμος Θ, σελίς 723.

Το συγκεκριμένο άρθρο έχει γράψει στην εγκυκλοπαίδεια ΠΥΡΣΟΣ ο πρώην πρωθυπουργός της χώρας Παναγιώτης Κανελλόπουλος.

Δικαιούται συνήγορο ο Σωκράτης;

Ο συνήγορος του καταναλωτή διαμαρτυρήθηκε γιατί σε μία διαφήμιση εμφανίζονταν Έλληνες φιλόσοφοι όπως ο Σωκράτης και ο Πλάτων να λένε ανοησίες. Σύμφωνα με το κείμενο της διαμαρτυρίας τους "η διακωμώδηση προσωπικοτήτων του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού συνιστά υποβάθμιση της πολιτιστικής κληρονομιάς".

Στην διαμαρτυρία αυτή της εν λόγω ανεξάρτητης αρχής, αντέδρασε ο αρθρογράφος του "Βήματος" Πρετεντέρης, που με ειρωνικό ύφος έγραψε σε άρθρο του στις 9 Δεκεμβρίου 2006 ότι δεν του πέφτει λόγος του συνηγόρου του καταναλωτή για τις προσωπικότητες του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, γιατί εάν η ελληνική πολιτεία ήθελε κάποιον για να προστατεύει τον Σωκράτη θα είχε διορίσει κάποιον συνήγορο του Σωκράτη...

Πράγματι, η ελληνική πολιτεία δεν έχει διορίσει τέτοιο συνήγορο γιατί ακριβώς αυτοί που μας κυβερνούν ενδιαφέρονται για άλλα πράγματα... Ενώ δε προστατεύει εν ονόματι του αντιρατσισμού και της δημοκρατίας τον οποιοδήποτε τριτοκοσμικό εγκληματία ή ανθέλληνα, δεν έχει μέριμνα για να προστατέψει την δόξα των Ελλήνων!

ειδήσεις σχόλια

Παρ' ολίγον διπλωματικό επεισόδιο μεταξύ Γαλλίας-Αιγύπτου για τον Ραμσή

Εάν όμως ο Σωκράτης δεν δικαιούται συνηγόρου (όπως έγραψε στο "Βήμα" ο Πρετεντέρης), όπως και ο Μέγας Αλέξανδρος, που συχνά-πυκνά οι "προοδευτικοί" αποκαλούν "φασίστα και σφαγέα", οι Αιγύπτιοι έχουν αντίθετη άποψη για την Ιστορία τους. Έτσι όπως έγινε γνωστό:

"Διπλωματικό επεισόδιο μεταξύ Γαλλίας-Αιγύπτου παρ' ολίγον να προκαλέσει η απόφαση ενός Γάλλου να βγάλει σε δημοπρασία τούφες μαλλιών που -κατά τον ίδιο- προέρχονται από τη μούμια του Αιγύπτιου Φαραώ Ραμσή Β'. Η είδηση προκάλεσε την οργή των αιγυπτιακών αρχών και την Τετάρτη ο Ζαν Μισέλ Ντιεμπόλτ ζήτησε συγγνώμη από την Αίγυπτο. Η βασιλική μούμια, πρώτη και τελευταία που εγκατέλειψε το αιγυπτιακό έδαφος, έγινε δεκτή στο αεροδρόμιο Bourget του Παρισιού στις 26 Σεπτεμβρίου 1976 με τιμές αρχηγού κράτους. Μόλις υποβλήθηκε σε ειδική επεξεργασία με ακτίνες Γ, η μούμια εστάλη πίσω στην Αίγυπτο."

"Νέο χρυσαυγίτικο ξέσπασμα του Μίκη Θεοδωράκη"

Όποιος μιλάει για Ελλάδα είναι... Χρυσαυγίτης! Αυτό από μία πλευρά μας τιμά και δείχνει πόσο ισχυρά έχει σφραγίσει την Ελληνική πολιτική ζωή το Κίνημά μας! Έτσι σε "προοδευτική" ιστοσελίδα διαβάσαμε:

"Νέο χρυσαυγίτικο ξέσπασμα του Μίκη Θεοδωράκη:Σύμφωνα με ρεπορτάζ της 'Ελευθεροτυπίας', ο Θεοδωράκης, μετέχοντας σε συνέντευξη τύπου για την παρουσίαση δίσκου του με τον Νταλάρα, απευθύνθηκε στον πρόεδρο της ΕΡΤ και του είπε τα εξής: 'να γίνετε και λίγο δικτάτορας: να πείτε ότι το 80% του προγράμματος θα αφορά την ελληνική μουσική" ή έστω "να πείτε να παιχθεί ολόκληρο το 'Άξιον Εστί' σε ώρα μεγάλης ακροαματικότητας". "Μπείτε μπροστά εσείς ως Μέγας Αλέξανδρος κι εγώ υπόσχομαι να γίνω ο... Βουκεφάλας σας"."Κρίμα που μετά από τόσες θυσίες οι 1.000 ραδιοφωνικοί σταθμοί που υπάρχουν δεν παίζουν ελληνικά τραγούδια. Οι γραικύλοι όμως αγνοούν τη ράτσα τους (!!!)".

Λείπει ένας αιώνας από την εβραϊκή ιστορία. Γιατί;

Στην επίσημη ιστοσελίδα του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου και στο τμήμα εκείνο που αναφέρεται στην ιστορία των Εβραίων της Ελλάδος παρατίθενται τα εξής:

"...Από το τέλος του 14ου αιώνα, Εβραίοι πρόσφυγες από την Ισπανία και τη Πορτογαλία εγκαταστάθηκαν στην ελληνική χερσόνησο και τα γειτονικά νησιά. Κυρίως στη Θεσσαλονίκη αλλά και σε πόλεις όπως τα Τρίκαλα, η Λάρισα και ο Βόλος, οι Εβραίοι γνωστοί ως Σεφαραδίμ εισήγαγαν τη γλώσσα τους (τα Εβραιο-Ισπανικά) και τα δικά τους ήθη και έθιμα. Κατά τον 14ο αιώνα ένας μεγάλος αριθμός Εβραίων από την Ουγγαρία, μετά την κατάληψη της χώρας αυτής από τους Τούρκους, επί βασιλείας του Σουλτάνου Μουράτ, εγκαταστάθηκαν στην Καβάλα και το Σιδηρόκαστρο. Μία δεύτερη έξοδος Ούγγρων Εβραίων ακολούθησε το 1546, την περίοδο του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπούς. Άλλη μαζική εισροή Εβραίων στην Ελλάδα, αυτή τη φορά στην Κέρκυρα, έγινε με αφορμή την εκδίωξη των Ιταλόφωνων Εβραίων της Απουλίας στη νότιο Ιταλία.

Από τον 16ο μέχρι τον 18ο αιώνα, η εβραϊκή Κοινότητα της Θεσσαλονίκης ήταν μία από τις μεγαλύτερες στον κόσμο. Μετά την κατάκτηση της Ρόδου από τους Τούρκους, το 1552, αρκετοί Εβραίοι από τη Θεσσαλονίκη εγκαταστάθηκαν στο νησί. Στην Κρήτη, οι Εβραίοι έπαιζαν σημαντικό ρόλο στο διαμετακομιστικό εμπόριο. Η Μεγαλόνησος ήταν επίσης ξακουστή για τη σοφία των εκεί ραββίνων και Εβραίων λογίων της...

Ο 20ος αιώνας - Προπολεμικά: Στις αρχές του 20ου αιώνα, στην Ελλάδα ζούσαν 10.000 περίπου Εβραίοι..."

Λείπει ένας ολόκληρος αιώνας: ο 19ος! Γιατί; Μήπως γιατί μέσα στον 19ο αιώνα υπάρχει το 1821 καθώς και η γνωστή ιστορία με τον Πα-

τσίφικο; Τι λένε αλήθεια επίσημα οι εβραίοι στην εγκυκλοπαίδεια "Γιουντάικα" για το 1821;

Λιαντίνης: Για την Ελλάδα των ημερών μας:

"Τους ξέρει κανείς; ...Να μας πούνε δηλαδή, αν έχουνε ακουστά τα ονόματα:Εμπεδοκλής, Αναξίμανδρος, Αριστόξενος ο Ταραντινός, Διογένης ο Λαέρτιος, Αγελάδας, Λεύκιππος, Πυθαγόρας ο Ρηγίνος, Πυθέας που στον καιρό μας σημαίνουν αντίστοιχα Αϊνστάιν, Δαρβίνος, Μπετόβεν, Έγελος, Μιχαήλ Άγγελος, Μαξ Πλάνκ, Ροντέν, Κολόμβος.

Να μας μιλήσουν για κάποιους όρους σειράς και βάσης, όπως σφαίρος στον Εμπεδοκλή, κενό στο Δημόκριτο, εκπύρωση στον Ηράκλειτο, μηδέν στον Παρμενίδη, κατηγορία στον Αριστοτέλη, τόνος στους Στωικούς.

Να μας ειπούν οι κάθε λογής έλληνες επιστήμονες τι λέει η λέξη ψυχρά φλογί στον Πίνδαρο, μεταβάλλον αναπαύεται στον Ηράκλειτο, δακρυόεν γελάσασα στον Όμηρο, χαλεπώς μετεχείρισαν στο Θουκυδίδη...

Αυτούς; Από το ελληνικό ερχόμαστε στο Εβραϊκο. Ερωτάμε το ίδιο στατιστικό δείγμα, το ευρύ και το πλήρες αν έχουν ακουστά τα ονόματα Μωυσής, Αβραάμ, Ησαΐας, Ηλίας με το άρμα, Νώε, Βαφτιστής, Εύα η πρωτόπλαστη, Ιώβ, ο Δανιήλ στο λάκκο, η Σάρα που γέννησε με εξωσωματική. Και όχι μόνο τα ονόματα άλλα και τις πράξεις ή τις αξίες που εκφράζουν αυτά τα ονόματα....

Υπάρχει γριά στην επικράτεια που να μην τους ξέρει αυτούς τους Εβραίους; δεν υπάρχει ούτε γριά, ούτε ορνιθοκλόπος στις Σποράδες, ούτε κλεφτογιδάς στην Κρήτη."

Πόντος: καταπίεση των Ελλήνων από τις τουρκικές αρχές

Η ύπαρξη Ελληνικών μουσουλμανικών πληθυσμών στη σύγχρονη Τουρκία αποτελεί ένα επικίνδυνο μυστικό τόσο στην Τουρκία, όσο(δυστυχώς!) και για την Ελλάδα. Οι μυστικές υπηρεσίες της Τουρκίας παρακολουθούν όλους όσους ασχολούνται λίγο πολύ με την αρχαία τοπική γλώσσα και γενικά με την ιστορία και τον πολιτισμό της περιοχής. Από τουρίστες που ταξιδεύουνε στην περιοχή, μαθαίνουμε ότι, όπου πηγαίνουν, παρακολουθούνται από τις αρχές της κρατικής Ασφάλειας με αποτέλεσμα να κάνουν προβληματικά τα εκεί τουριστικά τους ταξίδια. Όπως καθένας μπορεί να καταλάβει, στο στόχαστρο έχει μπει η Αρχαία Ελληνική διάλεκτος του Πόντου που έως σήμερα κατάφερε να ζήσει κι εξακολουθεί να είναι ζωντανή.

Σε βιβλίο που εκδόθηκε πρόσφατα από το βιβλιοπωλείο της "Εστίας" του καθηγητού της Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας του Κέμπριτζ Τζέφρι Χόρροκς, βιβλίο με τίτλο "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΜΙΛΗΤΩΝ ΤΗΣ" διαβάζουμε: "Μετά την καταστροφή του 1922 και την εκδίωξη του χριστιανικού πληθυσμού οι ελληνικοί διάλεκτοι της κεντρικής και της ανατολικής Ανατολίας πέρασαν στο στάδιο της παρακμής. Αντίθετα, ο Πόντος, ο οποίος ποτέ δεν κατακτήθηκε εξ ολοκλήρου από τους Σελτζούκους, ενσωματώθηκε τελικά στην Οθωμανική Αυτοκρατορία μόνο μετά την πτώση της Τραπεζούντας το 1461. Από τότε, ο πολυάριθμος και σταθερά ελληνόφωνος πληθυσμός αυτής της μεγάλης περιοχής κατάφερε με σημαντική επιτυχία να διατηρήσει την ξεχωριστή του ταυτότητα και την γλώσσα του. Ακόμη και μετά τις απελάσεις του 1923, οι αρχές στην Τραπεζούντα ήταν αναγκασμένες να χρησιμοποιούν διερμηνείς για να συνεννοούνται στα δικαστήρια με τους μουσουλμάνους ομιλητές της Ποντιακής. Η Ποντιακή εξακολουθεί να αποτελεί την μητρική γλώσσα σε πολλά μέρη αυτής της περιοχής (βλ. Mackridge 1987).

Τι έχει γράψει ο Mackridge το 1987; Έχει γράψει το βιβλίο "Greek-speaking Moslems of north-east Turkey". Έχει γράψει δηλαδή ολόκληρο βιβλίο για τους Έλληνες μουσουλμάνους της βορειανατολικής Τουρκίας. Βιβλίο που(προς δόξαν των γραικύλων που εξουσιάζουν την Πατρίδα μας) δεν μεταφράστηκε ποτέ στα Ελληνικά...

Ι. Κ.- Μόναχο

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΡΑΞΗ ΜΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Περιγραφική διατύπωση των όρων βιωσιμότητας και ανάπτυξης. Η απομισθοφοροποίηση και η ανόρθωση της Ελλάδος, που είναι εφικτή μόνον μέσα από ένα εθνικό και σοσιαλιστικό κράτος, μπορεί να οδηγήσει στην ιστορικά- παραδοσιακά - ιδεολογικά καταξιωμένη επαναπόδοση του ιστορικού μας ρόλου ως "φάρου της Ευρώπης" και "εκπολιτιστή της οικουμένης" στον 21ο αιώνα.

Εσωτερικές και εξωτερικές συνιστώσες

Α) Εσωτερικές

Η συνεχής περιφρόνηση των εθνικών προβλημάτων από τα παλαιά κόμματα και η περιστασιακή - ψηφοθηρική - επιφανειακή επιλογή τους.

Ο κατακερματισμός (ιδία μεταπολιτευτικός, 32 χρόνια μια γενιά!) της Εθνικής παιδείας.

Η υποδούλωση της πολιτικής ζωής στην οικονομική ζωή και η παρελκόμενη συντήρηση παλαιών και ανάπτυξη νέων κλειστών ομάδων εξουσίας που συντηρούνται (και συντηρούν) από την οικονομοκρατία.

Η συνακόλουθη των ανωτέρω διαμόρφωση αυξανόμενου παραλυτικού-ψυχολογικού ρεύματος στον Λαό (που έγινε κοσμάκης) με άξονες κερδοσκοπία - ηδονοθηρία - ευκολοζωΐα.

Η ανάλογη μετατροπή της εκκλησίας (που διατηρεί υπολειπόμενες αλλά ισχυρές δυνάμεις) σε κακέκτυπο των κομμάτων (ενώ είχε την δυνατότητα μετατροπής της σε εθνική εκκλησία λόγω των ανθρωπογεωγραφικών και ιστορικών ιδιαιτεροτήτων του Νέου Ελληνισμού).

Η προϊούσα απαθλίωση του πνευματικού κόσμου της χώρας και η συγχώνευσή του σε αντεθνικές στάσεις. (Ακαδημία, καθηγητικό δυναμικό, άνθρωποι γραμμάτων και τεχνών βυθίστηκαν στον Ατομισμό και τον Διεθνισμό Μαρξιστικό ή Αστικό).

Η σχεδόν ολοσχερής αφομοίωση του Ελληνικού κεφαλαίου στο διεθνές κεφάλαιο και η μετατροπή των κεφαλαιούχων σε συνειδητούς κεφαλαιοκράτες.

Η "δυνάμει" υφισταμένη ακόμη αταβιστική καταβολή του πατριωτισμού των συγχρόνων Ελλήνων, που αναδύεται ευκαιρίας δοθείσης με ικανή δύναμη. (Μαζικά ουδέποτε ο πατριωτισμός ξεπέρασε τα όρια της "εθνικοφροσύνης" στην καλύτερη περίπτωση. Δεν ταυτοποιήθηκε ποτέ με τον πρέποντα εθνισμό ώστε να γίνει Εθνικισμός).

Ο Αλυτρωτισμός εξαλείφθηκε μεθοδικά στην

μεταπολιτευτική περίοδο. Στην νεώτερη ιστορία υπήρξε, κατά διαστήματα, ισχυρός σε συλλογικό επίπεδο, αλλά μόνον σαν συναίσθημα, ουδέποτε όμως σαν συνειδητή θέληση.

Η όποια κρατική μηχανή υφίστατο ελαχιστοποιήθηκε και κερματίστηκε μεταξύ σοσιαλδημοκρατικών και πλουτοφιλελεύθερων "επιλογών". Παράλληλα δεν επιτεύχθηκε το διακηρυγμένο (όσο και αμφίβολο) σχέδιο της "αποκέντρωσης".

Δημογραφικός μαρασμός, γεροντοποίηση της Ελλάδας σε συνδυασμό με αστικό υδροκεφαλισμό και ισχυρά ρεύματα λαθρομετανάστευσης έχουν οδηγήσει κοντά στο σημείο "0" τις βιοπολιτικές παραμέτρους του Έθνους.

Η καλλιέργεια από μίσθαρνα όργανα των ξένων "θυλάκων αυτονόμησης - διάσπασης" με μαρξιστική αρχή και ενδεχομενικές αστικές παραλαγές: Φιλοσκοπιανό - Μακεδονικό. Κύκλοι συναδέλφωσης - ειρήνης - Κυπριακό και Αιγαιακό ζήτημα με τους Τούρκους.

Το διώνυμο "ανεργία - εγκληματικότητα" που δρα επιτακτικά στην διάλυση με στόχο, κύρια την νεολαία.

Η κάθε είδους Αντι-Στρατιωτική πάλη, οι συνιστώσες της και τα παράγωγά της

Διαφοροποιητικό δυναμικό

Αναζωπύρωση και προβολή όλων των εθνικών θεμάτων αδιαλείπτως και συνεχώς.

Αναζήτηση και σχηματοποίηση μιας Νέας Εθνικής παιδείας.

Καταγγελία των κομμάτων/ φορέων εξουσίας /ομάδων πίεσης που συνιστούν τον δομικό ιστό και το λειτουργικό πλαίσιο της "σημερινής" πολιτικής ζωής.

Προβολή στον Λαό της Εθνικής αλληλεγγύης και συνείδησης, καλλιέργεια του πνεύματος Αγώνος και θυσίας στο μέγιστο εφικτό σημείο.

Καταγγελία του Πνευματικού Κόσμου και μόνιμη -εμφατική αναζήτηση - προβολή του Νέου Αναλόγου του.

Καλλιέργεια με κάθε προσφερόμενο μέσο "Εθνισμού - εθνικισμού" πάνω στο υπέδαφος πατριωτισμού του νεοέλληνα.

Σε άλλοτε άλλη ένταση αδιάλειπτη και πολυμέτωπη προβολή του οιουδήποτε αλυτρωτικού δυναμικού υφίσταται (ισχυρού όπως: Β. Ήπειρος - Κύπρος, Χαλαρού: Σκοπιανό ή ακόμη και παραλόγου: Α. Ρωμυλία).

Εμφατική προβολή των μοντέλων μας για την δομή του Νέου Κράτους.

Συναγερμός για τα ζητήματα της βιοπολιτικής ξεχωριστά και συνδυαστικά (Πολυγονία, καθαρογονία, Ευγονία, Αγροτισμός).

Συνεχής πάλη με όλους τους τρόπους και τα μέσα κατά των θυλάκων διάλυσης.

Σχηματοποίηση και προβολή των εργασιακών και νομικών πλαισίων (της αναδιαρθρωμένης κοινωνίας όπως την ζητάμε) εναντίον στην ανεργία - εγκληματικότητα.

Καλλιέργεια του Στρατιωτικού πνεύματος, αναζήτηση Στρατιωτικού δυναμισμού και εξοντωτικός αγώνας έως εσχάτων εναντίον των θυλάκων αντιστρατιωτικής πάλης κάθε είδους και χρώματος.

Εναλλακτική πρόταση για την κυριαρχία του διεθνοποιημένου Τραπεζικού και Βιομηχανικού κεφαλαίου (να αναζητηθεί με σοβαρότητα βιώσιμο μοντέλο, βασισμένο στα ιδεολογικά μας θεμέλια).

Β) Εξωτερικές: Κάποιες Γενικές Γεωπολιτικές παρατηρήσεις για τον Ευρωπαϊκό χώρο.

Παρατηρήσεις που έχουν σημασία βαρύτατη, ιδιαίτερα όσο δεν πραγματώνεται (ας ελπίσουμε πως δεν ήταν η τελευταία ελπίδα της Λευκής Φυλής) αυτό που είπε εκείνος, πως η Νέα Ευρώπη, όπου οι Ευρωπαίοι θά 'ναι Αδέλφια, θα θεμελιωθεί πάνω σε ερείπια πνευματικά και ηθικά. Στα ερείπια των παλαιών ιδεών και των εγωισμών. Μέχρι τότε οφείλουμε να σκεφτόμαστε παγκόσμια και να ενεργούμε τοπικά, οφείλουμε να σκεπτόμαστε ιδεολογικά και να ενεργούμε πολιτικά, οφείλουμε να σκεπτόμαστε ευρωπαϊκά και να ενεργούμε Ελληνικά. Τα Οράματα και οι Πίστεις περνούν μέρα από τα πρόσωπα και τα μέσα (βλ. ο καθολικισμός χρωστάει την επιβίωσή του στην Ιερά εξέταση και τους Ιησουίτες του Ιγνάτιου Λαγιόλα).

"ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ"

Α μέρος.

Χάσαμε λόγω τουρκοκρατίας την Αναγέννηση, τις Αποικίες και την Βιομηχανική Επανάσταση.

Έχουμε νεώτερη ιστορική διαδρομή 178 χρόνων σαν κράτος, 3000 χρόνων σαν Έθνος, περίπου 4000 χρόνων σαν Λαός.

Έχουμε 2 χιλιετείς φάσεις πολιτισμού: Ελληνικός Αρχαίος και Ελληνίζων Βυζαντινός.

Έχουμε γεωγραφική συρρίκνωση δυσανάλογη προς τα εθνολογικά όριά μας, όσο και δημογραφική συρρίκνωση προς τα κρατικά όριά μας.

Είμαστε ο αρχαιότερος ιστορικός λαός της Ευρώπης και βεβαίως των Βαλκανίων.

Οφείλουμε με την Νέα Σύνθεση να δημιουργήσουμε Νέο Ελληνικό πολιτισμό σε Νέα Ελλάδα.

Β μέρος.

Αν κοιτάξουμε τον γεωφυσικό και πληθυσμιακό χάρτη της "Ευρώπης" μπορούμε να διαπιστώσουμε τα εξής, εξετάζοντας με ενάργεια τα δεδομένα:

Η Ελλάδα έχοντας πληθυσμιακή ισότητα (ή σχεδόν ισότητα) με την Βουλγαρία, Λευκορωσία, Τσεχία (ή Βοημία - Μοραβία), Νοτιοσλαυία, Πορτογαλία, Βέλγιο και Ουγγαρία θα μπορούσε να διατηρεί μ' αυτά τα κράτη άριστες σχέσεις (κατά τα αξιώματα της Γεωπολιτικής του McQinder) βασιζόμενη στην αρχή της φυσικής - βιολογικής "ισότητας" των πληθυσμών. Εάν δε για άλλους στρατηγικούς λόγους δεν είναι αυτό εφικτό, θα όφειλε να διατηρεί, αντί φιλικών και συμμαχικών προς αυτά σχέσεων, τέτοιες ανάλογες με τους κατ' εξοχήν εχθρούς τους.

Ο τρομακτικός όγκος των Σλαβικών λαών (περίπου 300 εκατομμύρια) είναι μια αδήριτη πραγματικότητα. Κύριο(!) αντίβαρό τους υπήρξαν οι Γερμανικοί λαοί (με τους οποίους διατηρούν εκτεταμένα σύνορα). Ακόμη την γνωστή τους αντιπαράθεση για περίπου 11 αιώνες, την έχουν κατανοήσει - αναλύσει - πιστέψει και δεχθεί σαν κύριο γνώμονα ανάπτυξης, οι γεωπολιτικοί και των δύο πλευρών. Οι αντίπαλοι των μεν υπήρξαν αείποτε φίλοι ή και σύμμαχοι των δε. Επίσης δυνατότητα πραγμάτωσης του "Ευρωπαϊκού οράματος" χωρίς συνεργασία και

συνεννόηση τευτονικών - σλαβικών λαών είναι ανέφικτη. Διότι θα γεννά ευκαιρίες στον εχθρό της Ευρώπης έχοντας a-priori το στοιχείο της αντίθεσης στην καρδιά της ηπείρου.

Τα συγκροτήματα των "κελτολατίνων" και "λατίνων" αποτελούν αντικείμενο ιδιαίτερης εστίασης, όσο και το "ναυτικό-νησιωτικό Βρετανικό" συγκρότημα ("γερμανικής" προέλευσης, πλην όμως διαφοροποιημένο και αυτόνομο σε σημείο μη-τροπής), που τώρα αποτελεί παραφυάδα των Αμερικανών.

Μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και της Τιτοϊκής Γιουγκοσλαβίας και την δημιουργία των νέων κρατικών μορφωμάτων, η Ελλάδα πέρασε από την κατηγορία των "μικρών" χωρών, στην κατηγορία των "μεσαίων", λόγω της μοιραίας αλλαγής των κατηγοριών.

Ακόμη σε ευρωπαϊκό επίπεδο παρατηρώντας τις μεγάλες ενότητες των "συγκροτημάτων" (Σλάβοι, Τέκτονες, Κελτολατίνοι, Λατίνοι): Εμείς, οι Αλβανοί και οι Ρουμάνοι στα Βαλκάνια, οι Βάλτοι, οι Ούγγροι και οι Φίννοι είμαστε οι κατά συνθήκην αναδελφότεροι μεταξύ των μεγάλων ομάδων. Και αυτή η παρατήρηση οφείλει να διαμορφώνει το γεωπολιτικό πλαίσιο διαμόρφωσης των σχέσεων και συμμαχιών (σε διακρατικό επίπεδο).

Αξιοσημείωτη είναι η διαπίστωση του μεγέθους των Τούρκων που είναι περισσότεροι από τους Γάλλους, Ιταλούς όσο και Βρετανούς. Η σκέψη ότι οι προαναφερθέντες είναι τρεις από τους μεγαλύτερους ευρωπαϊκούς λαούς, κάνει τον τουρκικό κίνδυνο να προβάλλει φρικτότερος.

Το Ελληνικό πεπρωμένο

Η χρήση της γεωπολιτικής μαζί με τις άλλες προσφερούμενες από την κοσμοθεώρησή μας επιστήμες και μεθόδους γίνεται συστηματική - συνθετική και σχεδιαστική ώστε να εξαφανιστεί το πρόβλημα της "μισθοφοροποίησης" της Ελλάδας και η "ανόρθωση".

Η σημερινή γεωπολιτική κατάσταση της Πατρίδας μας είναι μια αντιφυσική εκτροπή από τον παραδοσιακό και αρχέγονο Ευρωπαϊκό - Μεσογειακό - Βαλκανικό (άρα έμμεσα παγκόσμιο) ρόλο της, δηλαδή:

1) Ως φραγμού - συνόρου της Ευρώπης και της Λευκής Φυλής στην Ν.Α. εσχατιά της.

2) Ως κόμβου συγκοινωνίας του Ευρωπαϊκού Ηπειρωτικού Συγκροτήματος με το Ασιατικό Συγκρότημα (ιδία Μέση Ανατολή)

3) Ως εφαλτηρίου επεκτάσεως των Ευρωπαϊκών συμφερόντων προς την Β. Αφρική.

4) Ως ηγεμονικού παράγοντος στην Αν. Μεσόγειο.

5) Ως ηγεμονικού παράγοντος στον Εύξεινο Πόντο.

Ιδιαιτέρως για 4 και 5: η Αν. Μεσόγειος και ο Εύξεινος Πόντος υπήρξαν από την πρώτη φάση της εθνογένεσης της Ελλάδος τα πεδία εμποροπολιτιστικής διείσδυσης του ελληνισμού (ήδη από τον Α' αποικισμό) καθώς και της συνδεόμενης με την ναυτιλία, οικονομικοκοινωνικής ανάπτυξής του.

-Τώρα που το δίπολο "ΗΠΑ-ΕΣΣΔ" κατέρρευσε ως άχρηστο ή επιζήμιο στο σιωνιστικό κατεστημένο, για τα Βαλκάνια: "Ο σώζων εαυτόν, σωθήτω". Αν τελικά (λόγω κρυφών αδυναμιών ή ακατανόητων στα δικά μας αναλυτικά μέτρα σχεδιασμών) οι Αμερικανοί ή η Ευρω-Ατλαντική συμμαχία, δεν επιβάλλει δυναμικά (με στρατιωτικά ή με εξοντωτικά οικονομικά μέτρα) τις θελήσεις της - και αυτό μπορεί να γίνει όσο ή αν οι Ρώσοι συμφωνούν ή αδυνατούν να αντιδράσουν - τότε σαφέστατα στον 21ο αιώνα τα Βαλκάνια θα βρίσκονται σε πυρετικό - πολεμικό - καταστροφικό αναβρασμό. Χωρίς ελεύθερη - ενωμένη Ευρώπη, Ευρώπη των Πατρίδων, οι Ευρώπες των συμφερόντων, το Ισλάμ και η σιωνοκρατούμενη πολυφυλετική Αμερική του Διεθνούς κεφαλαίου όχι μόνον δεν μπορούν, ούτε και θέλουν να λύσουν το "Βαλκανικό". Τότε θα ζήσει όποιος έχει Δύναμη: δηλαδή πληθυσμό - εξοπλισμούς - ανθηρή οικονομία - συμμαχίες - επιρροές. Βαλκανικές πολιτικές σημαίνει υλοποιήσεις ή ευχές εθνικού μίσους. Βέβαια μπροστά στην εθνική επιβίωση έχουμε χρέος μεθοδικής προετοιμασίας, εκτιμώντας περισσότερο από κάθε άλλο στοιχείο τον εξωευρωπαϊκό μεγαλύτερο και άμεσα διεκδικητικό εχθρό, τους Τούρκους. Ενώ η Ουγγαρία μετά τόσα χρόνια συνύπαρξης - κομμουνισμού με την Ρουμανία ζητάει αναψηλάφηση της συνθήκης του Τριανόν (1920) για την Τρανσυλβανία, είναι αστείο να πιστεύουμε ότι: Κυπριακό, Θρακικό και Αιγαιακό ζήτημα με την Τουρκία θα λύνεται μόνιμα, στα πλαίσια του όποιου (ασταθούς πλέον και μελλοντικά ασταθέστερου) ΝΑΤΟ ή του όποιου ήδη σχεδόν αχρηστευμένου ΟΗΕ ή της όποιας άβουλης και στρατιωτικά αδύναμης Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΜΝΗΜΕΣ ΤΟΥ '96

Ιανουάριος του 1996 και μία μεγάλη εθνική κρίση παίρνει σάρκα και οστά. Δημοσιογράφοι της σιωνιστικών συμφερόντων και ιδιοκτησίας τουρκικής εφημερίδος Χουριέτ αποβιβάζονται σε μια ελληνική βραχονησίδα, την βραχονησίδα Ίμια, που βρίσκεται κοντά στην Κάλυμνο και υψώνουν τουρκική σημαία.

Οι σκηνές από την οπωσδήποτε προβοκατόρικη και καθόλου τυχαία αυτή στάση τους, μεταδίδονται σε όλα τα τουρκικά ΜΜΕ και γίνονται γνωστές και στην Ελλάδα. Όπως ήταν φυσικό η κοινή γνώμη της πατρίδος μας αντιδρά και απαιτεί απάντηση στις τουρκικές ενέργειες. Είναι βέβαιον ότι επρόκειτο περί μεθοδευμένης πράξεως των τουρκικών αρχών ασφαλείας, που τα σχέδιά τους για τις βραχονησίδες του Αιγαίου ήταν δεδομένα, αλλά και γνωστά στο ελληνικό κράτος, το οποίο για μια ακόμη φορά εφάνη ανάξιο των περιστάσεων και δεν μπόρεσε να προλάβει αυτό, που συνέβη στην βραχονησίδα Ίμια τον Ιανουάριο 1996!

Δύο πράγματα δεν ήσαν ποτέ στην Ελλάδα είδη εν ανεπαρκεία: Οι βλάκες και οι προδότες.

Ήδη, από την εποχή της διακυβερνήσεως της χώρας από την Νέα Δημοκρατία στην τριετία 1990-1993, ήταν γνωστό στους αρμοδίους των υπηρεσιών πληροφοριών ότι επιδίωξις των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων ήταν μέσω της καταλήψεως μίας βραχονησίδος να ανατρέψουν το υφιστάμενο καθεστώς στο Αιγαίο. Γιατί επιτρέπουν, τώρα, αυτοί που κρατάν στα χέρια τους τις τύχες του έθνους μας να συμβαίνουν όλα αυτά εξηγείται πολύ εύκολα: Δύο πράγματα δεν ήσαν ποτέ στην Ελλάδα είδη εν ανεπαρκεία: Οι βλάκες και οι προδότες. Οι προδότες, που είτε πράττουν είτε αφήνουν να γίνονται όλα αυτά, γιατί η ανοχή είναι ενοχή, και οι βλάκες που είναι πρόθυμοι να πιστεύουν κάθε ανοησία και υπερβολή και πολύ εύκολα θεωρούν τους προδότες εθνικούς αγωνιστές, και τους εθνικούς αγωνιστές προδότες!

Η Ελλάς θα μπορούσε να έχει αντιδράσει στα τουρκικά σχέδια, είτε με μία προσφυγή στο συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ, στην οποία θα αποκάλυπτε τα σχέδια του Αττίλα, είτε προχωρώντας τον Νοέμβριο του 1996, υπογράφοντας και επικυρώνοντας τη συμφωνία περί του δικαίου των θαλασσών, στην επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 μίλια. Μάλιστα, στην ενέργειά της αυτή η Ελλάς θα είχε συμπαραστάτη της, όπως σαφέστατα και δημόσια είχε δηλωθεί

αυτή την ίδια τη Ρωσία, που αμφισβητούσε και αμφισβητεί την πολιτική της Τουρκίας στα στενά των Δαρδανελίων. Για ποιες βραχονησίδες ήταν δυνατόν να μιλήσουν οι Τούρκοι, αφού όλες θα ήσαν μέσα στα χωρικά μας ύδατα, εάν αυτά επεκτείνοντο στα δώδεκα μίλια;

Μετά τις προκλήσεις και τον όλο θόρυβο που έγινε σχετικά με την τοποθέτηση της τουρκικής σημαίας στην ελληνική βραχονησίδα η κρίση κλιμακώθηκε. Όμως, η κρίση αυτή για όσους γνωρίζουν να ερμηνεύουν τις εξελίξεις ήταν απόλυτα αναμενόμενη. Οι τούρκοι είχαν ήδη από τον περασμένο χρόνο δηλώσει ξεκάθαρα τις προθέσεις τους για το Αιγαίο και στο πλευρό τους είχαν απερίφραστα ταχθεί και οι "σύμμαχοί" μας αμερικανοί με επίσημες δηλώσεις αξιωματούχων τους, στις οποίες έλεγαν ότι επιθυμούν να γίνει το Αιγαίο κοινός επιχειρησιακός χώρος Ελλάδος Τουρκίας και επί πλέον ότι η Ελλάς θα πρέπει να αποστρατιωτικοποιήσει τα νησιά της και να δεσμευθεί ότι δεν θα επεκτείνει ποτέ τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια. Η Χρυσή Αυγή, με πρωτοσέλιδο άρθρο της στις 20 Οκτωβρίου του 1995 τρεις ολόκληρους μήνες πριν την κρίση των βραχονησίδων είχε μιλήσει για την τεχνική ένταση που καλλιεργείται με σκοπό το Αιγαίο. Χαρακτηριστικά ο κύριος τίτλος της εφημερίδος μας τις 20 Οκτωβρίου 1995 είχε ως εξής: "Τεχνητή ένταση με πρόσχημα την Θράκη - Ύποπτα σχέδια για το Αιγαίο".

Η κλιμάκωση της κρίσεως οδήγησε την πολιτική ηγεσία της χώρας μας στην απόφαση να διατάξει την απόπλευση του ελληνικού στόλου προς το νοτιοανατολικό Αιγαίο και την τοποθέτηση ενόπλων φρουρών από άνδρες του πολεμικού μας ναυτικού στη μία από τις δύο βραχονησίδες των Ιμίων. Όλα έδειχναν πως ευρισκόμεθα ενώπιον πολεμικής συρράξεως μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Πάνω στην μεγάλη βραχονησίδα των Ιμίων είχε τοποθετηθεί μία φρουρά από επίλεκτους άνδρες του πολεμικού μας ναυτικού, οι οποίοι είχαν υψώσει μία Ελληνική Σημαία. Ήταν πλέον ζήτημα Τιμής να μην υποχωρήσουμε και ουδείς διεννοείτο ότι ήταν δυνατόν αυτό να συμβεί. Πέραν αυτού η κρίση στη συγκεκριμένη περιοχή και αντιπαράθεση του ελληνικού με τον τουρκικό στόλο ήταν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για αποτροπή της τουρκικής απειλής για είκοσι τουλάχιστον χρόνια. Ως γνωστόν, εις ότι αφορά τουλάχιστον τις ναυτικές δυνάμεις, υπάρχει ισορροπία δυνάμεων μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Εάν συνυπολογίσει κανείς τις άσχημες καιρικές συνθήκες και την ομολογημένη και αναμφισβήτητη υπεροχή του ελληνικού πολεμικού ναυτικού σε έμψυχο υλικό, τότε αντιλαμβάνεται ότι τα πράγματα ήταν περισσότερο ευνοϊκά για μας. Επί πλέον η πολεμική εμπλοκή το πλέον πιθανό ήτο ότι θα λάβαινε χώρα στο χρονικό διάστημα της νύκτας, χρονικό διάστημα στο οποίο ήταν αδύνατον να παίξει κάποιοι σημαντικό ρόλο η υπεροχή της Τουρκίας σε αεροπορικές δυνάμεις. Εάν δηλαδή με άλλα λόγια, είχαμε σύρραξη στα στενά της Καλύμνου εκείνη την νύκτα της 31ης Ιανουαρίου το πιθανότερο ήταν ότι θα καταστρέφετο στο μεγαλύτερό του μέρος ο τουρκικός στόλος και για είκοσι περίπου χρόνια δεν θα υπήρχε η τουρκική απειλή κατά της χώρας μας. Όχι όμως μόνον δεν συνέβη αυτό, όχι μόνο δηλαδή δεν εκμεταλλευτήκαμε την χρυσή ευκαιρία που κατ' ουσίαν μας είχαν προσφέρει οι Τούρκοι, αλλά τα όσα συνέβησαν δημιούργησαν θα μπορούσαμε να πούμε τετελεσμένα γεγονότα και άνοιξαν διάπλατα τον δρόμο στην Τουρκία, για να διεκδικεί την συγκυριαρχία στο Αιγαίο.

Τι συνέβη την τραγική εκείνη νύκτα

Το τι συνέβη την τραγική εκείνη νύκτα είναι λίγο-πολύ γνωστό. Θέλω απλά να επισημάνω κάποια πράγματα από αυτά που αυτοί που μας εξουσιάζουν φρόντισαν να παραμείνουν επτασφράγιστα μυστικά. Ως γνωστόν με εντολή του αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων, η οποία δεν γνωρίζουμε εάν αποτελούσε δική του πρωτοβουλία ή εντολή της πολιτικής ηγεσίας, δεν τοποθετήθηκε φρουρά ποτέ στην δεύτερη βραχονησίδα των Ιμίων με αποτέλεσμα τα ξημερώματα της 31ης Ιανουαρίου τουρκικό άγημα

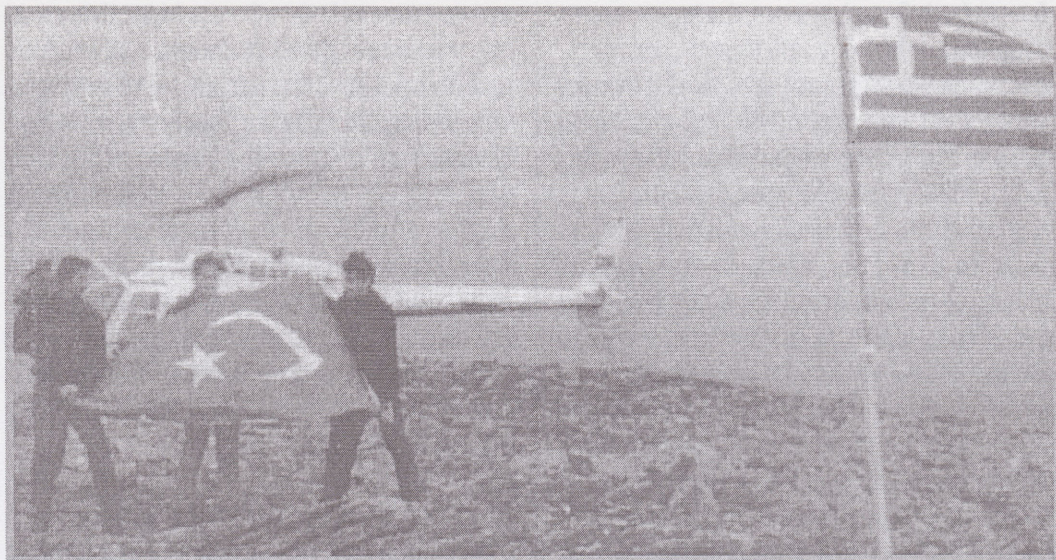
να την καταλάβει και να φέρει σε πολύ δύσκολη κατάσταση την χώρα μας, αφού μέχρι τότε την ευθύνη της επιθετικής πρωτοβουλίας θα την είχε η Τουρκία, ενώ από την στιγμή που κατελήφθη η δεύτερη βραχονησίδα, η ευθύνη αυτή έπεφτε σε εμάς. Τα ξημερώματα εκείνης της ημέρας, εδόθη τελικά εντολή για αμοιβαία αποχώρηση των αγημάτων από της βραχονησίδες και η υποστολή της Ελληνικής Σημαίας από την βραχονησίδα! Οι υπουργοί της κυβερνήσεως εψεύσθησαν δημοσίως ότι δεν έδωσαν ποτέ εντολή να υποσταλή η Ελληνική Σημαία και επιχείρησαν να μεταθέσουν το βάρος της τεράστιας ηθικής ευθύνης στις ένοπλες δυνάμεις, που η ηγεσία τους βεβαίως και φέρει μεγάλη ευθύνη, αλλά σίγουρα δεν είχε την πρωτοβουλία των χειρισμών. Ολόκληρο το βράδυ εκείνης της τραγικής νύκτας ο υπουργός εξωτερικών της χώρας μας Θεόδωρος Πάγκαλος βρισκόταν σε συνεχή τηλεφωνική επαφή με τον σιωνιστή αξιωματούχο των ΗΠΑ Χόλμπρουκ και κανόνισε όλες τις λεπτομέρειες. Μεταξύ των οποίων βεβαίως ήταν και η υποστολή της ελληνικής Σημαίας.

Υπήρχε όμως και μία άλλη τραγική πτυχή αυτής της δραματικής νύκτας. Ένα ελικόπτερο του πολεμικού μας ναυτικού έχοντας σαν πλήρωμα τρεις αξιωματικούς, τους Παναγιώτη Βλαχάκο, Χριστόδουλο Καραθανάση και Έκτορα Γιαλοψό αποστέλλεται για αναγνώριση στην βραχονησίδα. Επιστρέφοντας από την αποστολή του το ελικόπτερο πέφτει. Τρεις γενναίοι αξιωματικοί του Πολεμικού μας Ναυτικού είναι νεκροί. Πολλά ελέχθησαν και εγράφησαν σχετικά με τα αίτια της πτώσεως του ελικοπτέρου. Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης έσπευσε να δηλώσει ότι δεν κατερρίφθη από τους Τούρκους το ελικόπτερο, αλλά ότι οι χειριστές τους έπαθαν “βέρτιγκο”, δηλαδή απώλεια προσανατολισμού και ότι τα αίτια της πτώσεως ήσαν φυσικά! Βεβαίως κανείς ποτέ δεν μπόρεσε να δικαιολογήσει τις τρύπες από σφαίρες που υπήρχαν πάνω στην άτρακτο του ελικοπτέρου για τις οποίες μάλιστα είπαν ότι ήταν “μπουλόνια” και “βίδες” που έφυγαν με την πτώση του. Την αλήθεια γνωρίζουν πολλοί. Κι όμως όλοι σιωπούν! Και αυτό είναι ένα έγκλημα, όχι μόνο εις βάρος της μνήμης των τριών αυτών γενναίων αξιωματικών του Πολεμικού μας Ναυτικού, αλλά και έγκλημα εις βάρος του Έθνους. Την αλήθεια ασφαλώς γνωρίζουν και οι εμπειρογνώμονες που εξέτασαν τα κομμάτια του ελικοπτέρου, αλλά και οι άνδρες των ΟΥΚ, που έκαναν επί τόπου έρευνα στα καταβυθισμένα συντρίμμια. Αυτό που σίγουρα γνωρίζουμε είναι ότι ενώ η Νέα Δημοκρατία ζήτησε την σύσταση εξεταστικής των πραγμάτων επιτροπής για τα αίτια της πτώσεως του ελικοπτέρου, λίγες μέρες μετά απέσυρε το αίτημά της για... εθνικούς λόγους!

Μία τεράστια εθνική ντροπή

Αυτό που ήταν γεγονός σε όλες τις περιπτώσεις, ήταν ότι μία τεράστια εθνική ντροπή λάβαινε χώρα χωρίς κανείς να αντιδρά, χωρίς κανείς να ζητά από τους υπευθύνους της μεγάλης εθνικής ήττας ευθύνες. Για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού έθνους υπεστάλη η Ελληνική Σημαία από εθνικό έδαφος και μάλιστα χωρίς μάχη, χωρίς να πέσει ούτε μία σφαίρα, με μία απλή διαταγή! Ναι, εθνική ντροπή και εθνική ήττα ήταν και ότι συνέβη στην Κύπρο το 1974. Όμως εκεί τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Κάποιοι άνθρωποι έστω και ελάχιστοι χωρίς την βοήθεια της Ελλάδος έδωσαν τον υπέρ πάντων αγώνα και έγραψαν χρυσές σελίδες πολεμικής αρετής. Η μάχη στο στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ και ο απαράμιλλος ηρωισμός των αξιωματικών και των ανδρών των ενόπλων δυνάμεών μας στην Κύπρο το 1974 ήταν μία μεγάλη παρηγορία για την εθνική ήττα. Στα Ίμια όμως δεν έγινε τίποτε από όλα αυτά. Υποχωρήσαμε κατόπιν εντολής! Μιας εντολής που όλα δείχνουν ότι δεν είχε ούτε καν ελληνική προέλευση και υπήρχαν επί πλέον και τρεις νεκροί! Τρεις νεκροί που η επίσημη πολιτική ηγεσία της χώρας ήθελε να μας τους παρουσιάσει ότι ο θάνατός τους οφείλετε σε... ατύχημα.

Το πρωί της επομένης ημέρας συνεδρίασε εκτάκτως η Βουλή και την στιγμή που ο πρωθυπουργός, Κωνσταντίνος Σημίτης, έλεγε από

βήματος το "Ευχαριστούμε τους Αμερικανούς", ακούστηκαν φωνές και κραυγές από την πλευρά της αντιπολιτεύσεως, όπως "αίσχος", "προδοσία", που πραγματικά με έκαναν να νοιώσω παράξενα και να αισθανθώ ότι υπάρχει ίσως ελπίδα να δοθεί μια εθνικά αξιοπρεπής απάντηση στους απαράδεκτους χειρισμούς της κυβερνήσεως. Μάταιες ελπίδες... Το σύνολο του πολιτικού κόσμου, λίγο καιρό μετά, παρ' όλη την αθρόα προσέλευσή τους στην κηδεία των τριών αξιωματικών, θα λησμονούσε το θέμα, όπως έχει λησμονήσει τόσα και τόσα!

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας η Χρυσή Αυγή τύπωσε μία προκήρυξη με την οποία γέμισαν οι δρόμοι των Αθηνών. Η προκήρυξη έλεγε: "Αντισταθείτε στο ξεπούλημα. Αντισταθείτε στην προδοσία" - "Προτιμότερος ο πόλεμος από την ταπείνωση - Χρυσή Αυγή". Στις 7 η ώρα είχαμε συγκέντρωση στα γραφεία μας και εντελώς αυθόρμητα, χωρίς κανέναν προγραμματισμό, ξεκινήσαμε για το χώρο της Βουλής στον οποίο εκείνη την ώρα γινόταν συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Σημίτη. Περισσότερα από 100 μέλη, φίλοι και στελέχη της κινήσεώς μας συγκεντρώθηκαν έξω από την Βουλή μοιράζοντας προκηρύξεις στον κόσμο και φωνάζοντας συνθήματα: "ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΠΟΥΛΑΝΕ, ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΑΝΕ", "ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ", "ΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ". "ΑΛΗΤΕΣ, ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ", "ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ, ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ"! Οι Χρυσαυγίτες ήταν οι μόνοι που αντέδρασαν στην εθνική ταπείνωση και εξέφρασαν απόλυτα το δίκαιο αίσθημα της εθνικής ντροπής, που επικρατούσε την ημέρα εκείνη στον ελληνικό λαό. Την ώρα, που βρισκόμασταν έξω από την Βουλή, βρισκόταν εκεί και ένα συνεργείο του Σκάι, που ζήτησε από τον γράφοντα, που ήταν ο επικεφαλής της συγκεντρώσεως, να κάνει σχετικές δηλώσεις. Σε ζωντανή σύνδεση με το δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού, είπα ότι είμαστε εκεί για να διαμαρτυρηθούμε για την εθνική ντροπή και την ταπείνωση και ότι θεωρούμε υπεύθυνους για ότι συνέβη την περασμένη νύκτα τους πολιτικούς που χειρίστηκαν την κατάσταση. Σε ερώτηση του Ευαγγελάτου τι διαφορετικό έπρεπε να κάνουν του απήντησα ότι έπρεπε να πουν ΟΧΙ όπως είπε όχι ο Ιωάννης Μεταξάς απέναντι σε μια ολόκληρη αυτοκρατορία. Όμως ο Μεταξάς του τόνισα ήταν στρατηγός και όχι πολιτικός! Ο παρουσιαστής του Σκάι κατάλαβε τότε η συζήτηση παίρνει δυσάρεστη τροπή για τα συμφέροντα που εξυπηρετεί και κατ' ευθείαν διέκοψε την

ζωντανή σύνδεση λέγοντας ότι "εμείς προτιμούμε τους πολιτικούς από τους στρατηγούς". Πριν την ολιγόλεπτη αυτή συνέντευξη σχετικό ρεπορτάζ για την συγκέντρωσή μας είχε δείξει στον ίδιο σταθμό η δημοσιογράφος Ελένη Καλογεροπούλου, αναφέροντας ότι κρατούσαμε σημαίες με τον... αγκυλωτό σταυρό!!! Την ίδια στιγμή τα πλάνα μας έδειχναν να κρατούμε Γαλανόλευκες και σημαίες με τον δικέφαλο αετό... Είχα σκοπό στην ζωντανή σύνδεση με το Σκάι να καλέσω τον λαό των Αθηνών να έλθει εκεί στον χώρο της Βουλής να διαμαρτυρηθεί μαζί μας ενάντια στην προδοσία και την εθνική ντροπή. Δυστυχώς όμως δεν πρόλαβα γιατί η σύνδεση διεκόπη ξαφνικά. Παρ' όλα αυτά το μήνυμα ελήφθη και αρκετοί πατριώτες και εθνικιστές λίγη ώρα μετά έφθασαν στον χώρο της συγκεντρώσεως, ενώ γενικά η ανταπόκριση του λαού ήταν θερμή και παίρναμε από όλους "συγχαρητήρια" για την στάση μας. Στο σημείο αυτό κρατώ μια ερώτηση ενός φίλου μου από τον ευρύτερο εθνικό χώρο που βλέποντας το δελτίο ειδήσεων του Σκάι ήλθε στην συγκέντρωσή μας. Το ερώτημά του ήταν: "Μα γιατί είμαστε τόσο λίγοι;". Του απαντώ και η απάντηση αυτή έχει μια ευρύτερη σημασία ,οι τελευταίοι που θα έπρεπε να ρωτήσει ήταν αυτοί που βρισκόντουσαν έξω από την Βουλή και επί πλέον τους αγώνες τους καλούς πάντοτε λίγοι είναι αυτοί που σηκώνουν πρώτοι τη Σημαία, που ανάβουν πρώτοι την Φλόγα του βωμού. Μετά τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας μια πορεία γεμάτη πάθος ξεκίνησε από το χώρο της Βουλής περνώντας από τις οδούς Ακαδημίας και Πανεπιστημίου και έχοντας κατεύθυνση τα γραφεία μας στην οδό Κεφαλληνίας. Μπροστά πηγαίναν οι Σημαίες και πίσω 150 ξεχωριστοί νέοι άνδρες έδειχναν με τον δικό τους τρόπο την αντίδρασή τους στην εθνική ντροπή φωνάζοντας: "ΑΛΗΤΕΣ, ΠΡΟΔΟΤΕΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ" "ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΑΝΕ".

Στο νεκροταφείο του Παπάγου

Την Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου στις 3 η ώρα το μεσημέρι γίνεται στον Ιερό Ναό Αγίας Σκέπης του Παπάγου η κηδεία του υποπλοιάρχου Καραθανάση. Χιλιάδες απλοί άνθρωποι, αλλά και αρκετοί αξιωματικοί όλων των όπλων εν στολή έχουν κατακλύσει τον αυλόγυρο του ναού, παρά το γεγονός ότι η τελετή δεν έχει ανακοινωθεί όπως θα έπρεπε από τα ΜΜΕ για ευνοήτους λόγους. Ανάμεσά τους και αντιπροσωπεία της Χρυσής Αυγής και εκατοντάδες φίλοι και οπαδοί της, που κρατώντας ελληνικές Σημαίες και αυτοκρατορικά λάβαρα αποτίουν φόρο τιμής στον νεκρό ήρωα. Ξαφνικά

εμφανίζεται στον χώρο της τελετής ο υπουργός εθνικής αμύνης Γεράσιμος Αρσένης. Η παρουσία του δημιουργεί αισθήματα οργής στους Έλληνες Πατριώτες, που τον αποδοκιμάζουν λέγοντάς του "φύγε προδότη", "στην κρεμάλα", "αίσχος, ντροπή". Κάποιοι από αυτούς μάλιστα τον φτύνουν στο πρόσωπο. Ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος σε τηλεοπτική του συνέντευξη είπε τότε ότι υπεύθυνοι για τα επεισόδια ήταν η Χρυσή Αυγή. Αυτό δεν είναι απόλυτα αληθές. Ήταν η εθνική οργή που ξεχείλιζε από κάθε Έλληνα, από κάθε συνειδητό πατριώτη και εθνικιστή. Τελικά, ο Υπουργός γλιτώνει τα χειρότερα από το εξοργισμένο πλήθος, που ανάμεσά τους βρίσκονται και αρκετοί ένστολοι λόγω της ισχυρής αστυνομικής δυνάμεως, που τον συνοδεύει και που τελικά τον φυγαδεύει! Την τελετή της νεκρώσιμης ακολουθίας ακολουθεί ο επικήδειος που εκφωνεί ο πατέρας του νεκρού επίσης συγκυβερνήτη του ελικοπτέρου Παναγιώτη Βλαχάκου, που με φωνή γεμάτη οργή, αλλά και εθνικό πάθος λέει: "Η πολιτική ηγεσία έπρεπε να φυλάξει τους τρεις αξιωματικούς για συνθήκες πραγματικού πολέμου και όχι να πεθάνουν για πολιτικές σκοπιμότητες. Αν χρειασθεί όμως θα δώσουμε και άλλα παιδιά για την Πατρίδα". Τα τελευταία του λόγια προκαλούν το θυελλώδες χειροκρότημα των παρισταμένων, που οι περισσότεροι είναι δακρυσμένοι. Η στιγμή της ταφής είναι συγκλονιστική. Ένα άγημα του πολεμικού ναυτικού αποδίδει τιμές ενώ πάνω από το χώρο του νεκροταφείου δύο ελικόπτερα του Πολεμικού Ναυτικού πετούν χαμηλά δίδοντας τον ύστατο χαιρετισμό στον νεκρό τους συνάδελφο, που έπεσε υπέρ πατρίδος. Ίδιες σε συγκίνηση και εθνικό πάθος ήταν και οι κηδείες του υποπλοιάρχου Παναγιώτη Βλαχάκου και του σημαιοφόρου Έκτορος Γιαλοψού που έγιναν τις αμέσως επόμενες ημέρες στα νεκροταφεία Πειραιώς και της Πετρουπόλεως.

Η Χρυσή Αυγή τίμησε ξεχωριστά την μνήμη των τριών γενναίων αξιωματικών του Πολεμικού μας Ναυτικού, όχι μόνο με την δυναμική της παρουσία σε εκείνες τις τραγικές στιγμές, αλλά και αργότερα με μεγάλες εκδηλώσεις και πορείες.

Κύπρος: Στην πράσινη γραμμή

Όμως το αίμα των τριών γενναίων αξιωματικών του Πολεμικού μας Ναυτικού που έπεσαν υπέρ πατρίδος στην βραχονησίδα Ίμια στις 31 Ιανουαρίου 1996 δεν έμελλε να είναι το τελευταίο αίμα που θα χυνόταν για την Ελλάδα εκείνη τη χρονιά. Στην πράσινη γραμμή και συγκεκριμένα στην περιοχή της Δερύνειας έγινε το καλοκαίρι μια μεγάλη αντικατοχική πορεία κατά των τουρκικών στρατευμάτων. Δυο παλικάρια ο Τάσος Ισαάκ και ο Σολωμός Σολωμού σπάνε τον κλοιό των αστυνομικών δυνάμεων της Κύπρου και των ΟΗΕδων και μπαίνουν στην πράσινη γραμμή. Τον Τάσο Ισαάκ τον κτυπά αλύπητα μία ομάδα 20 περίπου τούρκων εγκληματιών και εκεί αφήνει την τελευταία πνοή του. Ο Σολωμός Σολωμού είναι ο δεύτερος νεκρός εκείνης της ημέρας. Με ένα θάρρος παράτολμο που ταιριάζει στους ήρωες, στους γενναίους και τους πεισιθάνατους φθάνει στο σημείο που βρίσκεται πάνω σε ένα κοντάρι κρεμασμένη η μισητή ημισέληνος. Σκαρφαλώνει με τα χέρια του για να την φθάσει και να την κατεβάσει. Να δώσει μόνος και άοπλος μια απάντηση στην τουρκική ύβρη. Να δώσει αυτός μόνος και άοπλος μια απάντηση στην συνεχιζόμενη σκλαβιά της Κύπρου μας από τα στρατεύματα του Αττίλα. Βαδίζει ανέμελος προς τον θάνατο. Στα χείλη του κρέμεται ένα τσιγάρο, το τελευταίο τσιγάρο του μελλοθανάτου πριν την εκτέλεση. Η τελευταία φευγαλέα επιθυμία ενός ανθρώπου, που βαδίζει γεμάτος χαρά στον δρόμο της θυσίας. Τούρκοι εγκληματίες τον πυροβολούν. Και εκείνος πέφτει νεκρός με ένα κόκκινο αυλάκι στο μέτωπο. Αφήνει την τελευταία του πνοή προσπαθώντας να κατεβάσει μια τουρκική σημαία. Είναι ένα ολοζώντανο παράδειγμα του Έλληνα Ήρωα που τον βλέπουμε πάντοτε μέσα στην διαδρομή της ιστορίας να περιφρονεί τη ζωή, πότε για μια μεγάλη Ιδέα, πότε υπερασπιζόμενος την Πόλη των Κωνσταντίνων και άλλοτε στο Μαραθώνα και τη Σαλαμίνα. Είναι το παράδειγμα του αιωνίου Έλληνα ήρωα, που μένει αθάνατος "Θανάτον, θάνατω, πατήσας".

γράφει ο **Αλ. Γεράκης**

ΣΤΗΝ "ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΛΥΚΟΦΩΤΟΣ"; ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΓΝΩΜΗΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΚΟΣΜΟ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ DAVID IRVING

Δεν ήσαν πολλοί εκείνοι, την άνοιξη του 2005, που αντέδρασαν για την απαγόρευση του δημοσιογραφικού -κι όχι μόνο- κατεστημένου, της παρουσίασης ενός ιστορικού βιβλίου, που αποτελεί ένα ακόμα πόνημα ενός αναγνωρισμένου συγγραφέα σαν έναν από τους μεγαλύτερους Ιστορικούς μετά από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου: του David Irving.

Ενός ανθρώπου, που αντίθετα με πολλούς άλλους συναδέλφους του, τόλμησε να πραγματοποιήσει συνεχείς κι αλλεπάλληλες έρευνες επί των θεμάτων που αποτέλεσαν την κύρια μηχανή προπαγάνδας των νικητών του πολέμου, βασισμένος σε αληθείς πρωτογενείς πηγές κι όχι στην ανάγκη "ηθικής επικράτησης" της Συμμαχίας δημοκρατών και μπολσεβίκων, έναντι των "βαρβάρων". Και δικαιώθηκε γι' αυτό από το πρώτο του κιόλας έργο που αφορούσε τον ανηλεή κι άσκοπο βομβαρδισμό από την αμερικανοβρετανική αεροπορία της Γερμανικής πόλης της Δρέσδης -μιας πόλεως άνευ στρατηγικής σημασίας και κατακλυσμένης με πρόσφυγες από τον ανατολικό μέτωπο-, με τις εκατόμβες θυμάτων από απαγορευμένα όπλα. Ένα γεγονός για το οποίο δεν δικάστηκε και δεν πρόκειται να δικαστεί στο άμεσο μέλλον κανείς, και για το οποίο μεταπολεμικά επέδειξαν με αφορμή την τέλεσή του, την συναίνεση και συμφωνία τους και οι δυο πλευρές της διαιρεμένης πλέον Ευρώπης.

Από αυτό του το έργο μέχρι και εκείνο που επεχείρησε (ανεπιτυχώς) να παρουσιάσει στο κτήριο της ΕΣΗΕΑ το 2005, διατήρησε τον τρόπο έρευνας του, που από την αρχή τον είχε οδηγήσει στην καταξίωση και ευρεία αναγνώριση. Στην πορεία όμως, αυτές ακριβώς οι μέθοδοι που σε άλλες εποχές θα αποτελούσαν την εξέλιξη της επιστημονικής ιστορικής έρευνας, ήλθαν σε άμεση κι ολοκληρωτική ρήξη με τις "σταθερές" βάσεις του σύγχρονου οικοδομήματος που παρουσιάζεται σαν κυρίαρχο κι αδιαμφισβήτητο σε ολόκληρο τον δυτικό (τουλάχιστον) κόσμο, μόνο και μόνο επειδή κάποιοι φρόντισαν να το βάλουν σε αυτή

την θέση αυθαίρετα, χρησιμοποιώντας το σαν το απαραίτητο "ιδεολογικό" μύθευμά τους. Έτσι λοιπόν μετά την αναγνώριση για τον David Irving, επήλθε η συστηματική κατασυκοφάντησή του που κορυφώθηκε τελικά σε ένα πραγματικό ανθρωποκυνηγητό με μηνύσεις, καταδικαστικές αποφάσεις, απαγορεύσεις εισόδου σε διάφορα κράτη, οικονομική εξάντληση των πόρων του, συστηματική κατασκευή εμποδίων για τις ιστορικές του έρευνες, κατασχέσεις και τελικά την απίστευτη -δεδομένων των εξωφρενικών συνθηκών- σύλληψή του, καθώς περνούσε τα αυστριακά σύνορα για να παραβρεθεί σε φοιτητική διάλεξη.

Ο μεγάλος αυτός Ιστορικός, βρισκόταν μέχρι πρόσφατα έγκλειστος ολημερίς σε ένα κελί στην Αυστρία, αφού οδηγήθηκε κατηγορούμενος για αμφισβήτηση του "Ολοκαυτώματος". Κατηγορία που "τεκμηριώνεται" από μια δήλωση που είχε κάνει πριν από 17 περίπου χρόνια (το 1989), από ένα κατασκευασμένο "Δίκαιο", το οποίο δεν του επέτρεψε καν να παρουσιάσει -όχι αντίλογο, αλλά τα στοιχεία τα οποία είναι γνωστά και παραδεκτά πλέον κι από τους ίδιους τους κατηγόρους του, υπό τον φόβο "προβολής και εκ νέου διάπραξης του ποινικού παραπτώματός του". Έβλεπε λοιπόν, τον ουρανό για μια μόνον ώρα την ημέρα, κλεισμένος κυριολεκτικά σε έναν ξεσκέπαστο τάφο που οι "σωφρονιστές" του ονομάζουν "γυμναστήριο" και δεν του επιτρεπόταν:

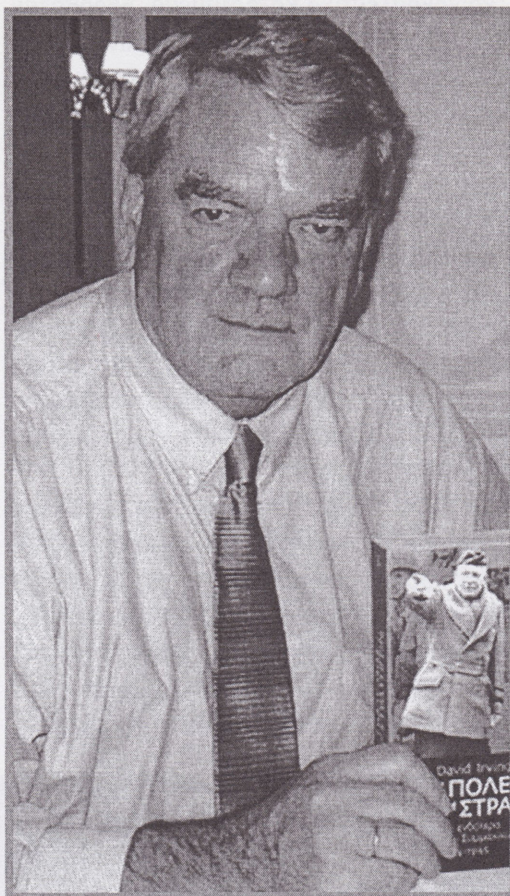
α) η πρόσβαση σε συγκεκριμένους τομείς της βιβλιοθήκης των φυλακών που περιέχουν στοιχεία για μια οποιαδήποτε νέα ιστορική έρευνα που θα τον βοηθούσε να εξέλθει κι από το οικονομικό αδιέξοδο που έχει φθάσει ο ίδιος και η οικογένειά του,

β) η οποιαδήποτε εγγραφή, μαγνητοσκόπηση, ή τηλεοπτική λήψη δηλώσεών του ιδίου με σκοπό την δημοσίευσή τους και τέλος,

γ) η λήψη δωρεών κι αντικειμένων από φίλους κι αναγνώστες του

Η Υφήλιος στον νεό Μεσσαίωνα του ...21ου Αιώνα

Ας επανέλθουμε όμως στον τίτλο, ο οποίος

αναφέρεται στην Πατρίδα μας και είναι ο λόγος (ή κι αφορμή) για τον οποίο παρατέθηκε αυτή η μικρή ανασκόπηση γύρω από το πρόσωπο του συγκεκριμένου Ιστορικού.

Ο David Irving, επεχείρησε πριν περίπου από δυο χρόνια, να παρουσιάσει το μόλις εκδοθέν στην Ελλάδα, βιβλίο του: "Ο Πόλεμος των Στρατηγών", σε χώρο που αρχικά του δόθηκε, κι ανήκει στην ΕΣΗΕΑ. Αμέσως μετά την ανακοίνωση της εκδήλωσης αυτής, από τα όποια μέσα διέθετε ο ίδιος (χρησιμοποιώντας κυρίως την ιστοσελίδα του), και πριν καν ξεκινήσουν οι προετοιμασίες για την πραγματοποίησή της, πήραν φωτιά οι γραφίδες δικηγόρων, δημοσιογράφων, γραμματέων αντιρατσιστικών κι αντιφασιστικών μή κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ), μειονοτικών οργανώσεων, οργανώσεων και κομμάτων που μονοπωλούν την ..."πρόοδο" και ανήκουν στο αριστερό -κι όχι μόνον- πολιτικό και

κοινοβουλευτικό κατεστημένο. Εκδόθηκαν δεκάδες δελτία τύπου, τα οποία ξεκινούσαν από την αποδοκιμασία και συκοφάντηση του προσώπου και του έργου του Ιστορικού, κι έφθαναν μέχρι την υστερική απαίτηση απαγόρευσης εισόδου στην χώρα και την ποινικοποίηση οποιασδήποτε Άποψης που συμφωνεί ή πλησιάζει εκείνη του Ιστορικού Αναθεωρητισμού. Αποτέλεσμα τελικά αυτής της πολεμικής, ήταν η ανάκληση της άδειας χρήσης της αίθουσας που του είχε παραχωρηθεί -παρότι κάτι τέτοιο δεν έχει συμβεί μέχρι και σήμερα σε πολλούς άλλους, ακόμα και στους ξεκάθαρους υβριστές του Ελληνικού Λαού.

Πρόμαχος και πρωτοστάτης όλων αυτών των κραυγών φίμωσης και των προσπαθειών εξαπόλυσης λάσπης από τον βούρκο του Κατεστημένου, το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο (ΚΙΣ), το οποίο ένιωσε για μια ακόμη φορά "την πνοή του φασισμού και του αντισημιτισμού" κοντά στο πρόσωπο των εν Ελλάδι κατοικούντων εβραίων. Κάτι τέτοιο βέβαια, από ένα ακόμα ιουδαϊκό συμβούλιο, δεν θα έπρεπε να φαίνεται περίεργο, καθώς ο εν λόγω ιστορικός είχε και "προηγούμενα" με τους εβραίους της διασποράς(1) οι οποίοι είχαν επανειλημμένα προχωρήσει σε διώξεις έναντι τόσο του ιδίου, όσο και σε όλους τους άλλους Ιστορικούς του Αναθεωρητικού Κινήματος, όπως του Γάλλου καθηγητού Robert Faurisson (Ρομπέρ Φωρισσόν), του επίσης φυλακισμένου στην Γερμανία Ernst Zündel (Έρνστ Ζούντελ) αλλά κι αναρίθμητων άλλων ατόμων, οι οποίοι "τόλμησαν" να αναφερθούν αποστασιοποιημένοι από την κατεστημένη "έκδοση" της σύγχρονης ιστορίας. Μιας καταγεγραμμένης "ιστορίας", που βρίθει ανακριβειών, ψευδών και διαφορετικών συναισθηματικών εκδοχών συνήθως άγνωστου(;) προελεύσεως, που παραλλάσσουν την πραγματικότητα σε γιγαντιαίο βαθμό και σαν σύνολο έχουν δημιουργήσει μια σύγχρονη "μυθολογία" προς μαζική ...κατανάλωση! Μια υπόθεση που αγγίζοντας

τις διαστάσεις θρησκευτικής προσήλωσης και εξωφρενικού φανατισμού, φθάνει στο σημείο να υποσκελίζει με θράσος κοινές και θεμελιώδεις κοινωνικές βάσεις διαφόρων Λαών(2) που αγγίζουν την Ιστορία (όπως στην Ρωσία και την Ελλάδα που διατυπώθηκε σθεναρά το αίτημα να γράφονται στα ιστορικά βιβλία και κείμενα για το "Ολοκαύτωμα") και την Παράδοσή τους.

Με αφορμή μάλιστα αυτό το ανεπανάληπτο φαινόμενο, στην υπόλοιπη Ευρώπη έχουν φιμωθεί, διαπομπευτεί, φυλακιστεί, δεχθεί καταστολή και οδηγηθεί στις αίθουσες των δικαστηρίων μια πληθώρα ανθρώπων με εξαιρετική ανομοιογένεια. Άτομα και συλλογικότητες που ακολουθούν διαφορετικές πολιτικές κατευθύνσεις όπως ο αριστερής προέλευσης δήμαρχος του Λονδίνου, ο δήμαρχος της Εσθονικής κωμόπολης της Lihula, Tiit Madisson, με το δίτομο συγγραφικό έργο του στο οποίο αναφέρεται στο "Ολοκαύτωμα"(3) και τον τρόπο που αυτό επισκιάζει τις γενοκτονίες άλλων χωρών όπως της Πατρίδας του, ο γνωστός αμερικάνος ηθοποιός του Χόλυγουντ Μελ Γκίμπσον με την κινηματογραφική ταινία "Το Πάθος" και η αναφορά του στην καταδίκη του Ιησού Χριστού από τους φαρισαίους και τον ιουδαϊκό όχλο της Γαλιλαίας, διάφοροι Ιστορικοί επιστήμονες -ανήκοντες και μη στο Κίνημα των Αναθεωρητών-, ιστοριοδίφες και μελετητές, μέλη οργανώσεων για τα ατομικά δικαιώματα νέγρων, Αράβων κι άλλων Θρησκευτικών ή Εθνικών μειονοτήτων (όντας και οι ίδιοι νέγροι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί, ινδουιστές, Άραβες, Ευρωπαίοι, Ασιάτες, μέχρι και ...εβραίοι) και κυρίως Εθνικιστές και πατριώτες πολιτικοί ακτιβιστές, ιδεολογικοί ταγοί, συγγραφείς και αρθρογράφοι. Σε όλους αυτούς, έχουν αποδοθεί κατηγορίες περί αντισημιτισμού σύμφωνα πάντα με τα νομικά πλαίσια των εκάστοτε κρατών που καλούνται να λύσουν "το πρόβλημα".

Ακόμα όμως και οι λόγοι, διαφέρουν από "παράπτωμα" σε "παράπτωμα". Έτσι λοιπόν, έχουν παρουσιαστεί κατηγορίες για ανθρώπους που "τόλμησαν" να αναφερθούν ασκώντας κριτική στην πολιτική εξόντωσης των Παλαιστινίων από το Ισραήλ, στο θέμα των Αράβων, στην ευρύτερη εξωτερική πολιτική των σιωνιστών -είτε αυτή που αφορά το ίδιο το Ισραήλ είτε στις εκστρατείες που εξαπολύθηκαν τα τελευταία χρόνια προς όφελος της παγκοσμιοποίησης και των συμφερόντων των ισραηλινών (Ιράκ, Αφγανιστάν)-, στις επιταγές του Παγκοσμίου Δυνάστη, ως την απλή κοινωνική κριτική των εβραϊκών τρόπων και την αναφορά αμφισβητήσεων της ιουδαϊκής θρησκείας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα:

Η σύλληψη και προσαγωγή -40 στον αριθμό- μελών, φίλων καθώς και του ίδιου του προέδρου του NPD Udo Voight, διότι τον Ιούλιο του 2006, προέβησαν σε διαμαρτυρία στην πόλη Verden, για την τελευταία εισβολή στον Λίβανο και την ανηλεή σφαγή χιλιάδων αμάχων, η οποία μάλιστα, σύμφωνα με τους ίδιους τους αξιωματούχους και πολιτικούς του Ισραήλ και από μαρτυρίες ιατρών διεθνών οργανώσεων, συνέβη κατά τον πλέον σαδιστικό τρόπον δια της χρήσης εμπρηστικών βομβών φωσφόρου σε αστικά κέντρα. Βόμβες οι οποίες ανήκουν στην ίδια ομάδα με εκείνες που έπληξαν την Δρέσδη στην Γερμανία το 1945, αλλά και την Φαλούτζα στην τελευταία Συμμαχική εκστρατεία εναντίον του Ιράκ, το "σωτήριον έτος" ...2004. Οι Γερμανοί Εθνικιστές λοιπόν, οδηγήθηκαν εκ νέου στις δικαστικές αίθουσες κατηγορούμενοι διότι: "υποκίνησαν τα λαϊκά πάθη" δηλ το "αντισημιτικό μένος", για ..."αμφισβήτηση του Ολοκαυτώματος" κι αντιμετώπισαν ποινές που προβλέπουν φυλάκιση μέχρι και 5 έτη! Παρομοίως έχει φερθεί το "γερμανικό κράτος" σε πλήθος άλλων Γερμανών, όπως με τον Εθνικιστή Ιδεολόγο και πολιτικό ακτιβιστή του NPD (πάλι), Horst Mahler, που παλαιότερα ήταν κομμουνιστής και για ένα διάστημα μάλιστα ήταν δικηγόρος και μέλος της αριστερής "επαναστατικής οργάνωσης" RAF (-Φράξια Κόκκινος Στρατός, με τους γνωστούς Αντρέα Μπάαντερ και Ίνγκριντ Μάινχοφ). Στον τελευταίο δε, του είχε απαγορευτεί η έξοδος από την ίδια του την χώρα ώστε να μην μεταβεί σε τοποθεσίες όπου θα μπορούσε -κι

εδώ παρουσιάζεται και η "προληπτική μεταχείριση"- να αμφισβητήσει το "Ολοκαύτωμα" και το 2001, είχε οδηγηθεί στα δικαστήρια διότι είχε κατακρίνει την ιμπεριαλιστική και φιλοϊσραηλινή στάση των ΗΠΑ έναντι των Αράβων, με αφορμή την αεροπορική επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου, στους δίδυμους πύργους του "Παγκοσμίου Κέντρου Εμπορίου".

Γενικότερα, το NPD, έχει αντιμετωπίσει επανειλημμένα τις καταδίκες του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου της Γερμανίας, το οποίο έχει ζητήσει να τεθεί το Γερμανικό κόμμα εκτός νόμου, -ανεπιτυχώς και συνήθως μετά από κάποια ενδυνάμωσή του (όπως την αύξηση των εκλογικών του αποτελεσμάτων). Το γεγονός αυτό φυσικά, δεν είναι αποκλειστικό "προνόμιο" της Γερμανίας, καθώς έχει προκύψει και στο Βέλγιο (το οποίο βρισκόταν στην πλευρά των Συμμάχων κατά τον Β' Π.Π.), όπου το Εθνικιστικό κόμμα "Vlaams Block" (Φλαμανδικό Μέτωπο) πριν από δυο χρόνια τέθηκε εκτός νόμου κατόπιν απαίτησης αντιρατσιστικών οργανώσεων, της παρισινής έδρας του "Κέντρου Wiesenthal" και του ιουδαϊκού συμβουλίου. Όταν μάλιστα τα στελέχη του, προχώρησαν στην συγκρότηση του "Vlaams Belang" (Φλαμανδικό Συμφέρον) που θεωρείται ο διάδοχος του εκτός νόμου κόμματος, και συμμετείχαν σε εκλογικές διαδικασίες ανεβάζοντας κατά τόπους τα ποσοστά τους, καταγγέλθηκαν ξανά από τις ίδιες οργανώσεις και το ίδιο ισραηλιτικό συμβούλιο...

Εις ότι αφορά δε, το δικαστικό και μετά από αυτό, μέρος αυτού του μεγάλου ζητήματος έναντι μεμονωμένων προσώπων, που έχει πια αγγίξει στις ημέρες μας τις διαστάσεις "κυνηγιού μαγισσών", η εφαρμογή των νόμων και των ποινών κινείται πάντα σε δυο ταχύτητες. Η μια, εφαρμόζει σε εκείνους που παραδέχονται την ενοχή τους και η άλλη σε εκείνους που επιμένουν στην έκδηλη αθωότητά τους ή υποχρεώνονται να δηλώσουν ένοχοι(4). Οι διαστάσεις βέβαια, που επέρχονται μιας δικαστικής απόφασης -αθωωτικής ή και καταδικαστικής (κι ασχέτως του ισχυρισμού του κατηγορούμενου)- είναι μάλλον υπερβαίνουσες την λογική, καθώς ο κατηγορούμενος ακόμα κι αθώος βρίσκεται συνεχώς υπό ένα καθεστώς τρομοκρατίας και γνωμικής καταπίεσης. Κι εδώ πάλι το παράδειγμα του καθηγητού Faurisson(5) και του Ernst Zündel είναι ενδεικτικά:

Για παραπάνω από 20 έτη διώκεται χωρίς κανέναν φραγμό σε μια χώρα, την πολυπολιτισμική Γαλλία, με "παράδοση" στην καταστολή έναντι των όποιων αντισημιτικών εξάρσεων (όπως με την υπόθεση προδοσίας του εβραίου λοχαγού Ντρέϊφους στα τέλη του 19ου αιώνα), με την κοινή γνώμη συνειδητά "προοδευτική" κι εναντιώνεται σε ότι μπορεί να καταπιέσει σε μεγάλο βαθμό τις διάφορες μειονότητες, με καταδίκες ακόμα κι εκτελέσεις (όπως ο ποιητής Robert Brazilliach κλπ) όσων συντάχθηκαν με τις διάφορες Εθνικιστικές Μεσοπολεμικές τάσεις και φορείς και που πιθανώς στο άμεσο μέλλον να αποκτήσει εβραίο πρωθυπουργό και σφοδρό πολέμιο του αντισημιτισμού, τον Νικολά Σαρκοζύ. Το κράτος αυτό λοιπόν, έχει φέρει πολλές φορές κι αυτό τον Ιστορικό αλλά και πλείστους άλλους στο εδώλιο, υπό το πρωτοφανές καθεστώς φόρτισης με κίβδηλες συναισθηματικές ενοχές -πανομοιότυπες με αυτές που ισχύουν στην μεταπολεμική Γερμανία. Κάποιες φορές ο καθηγητής Faurisson, αθωώθηκε και κάποιες καταδικάστηκε αλλά ο ίδιος έχει εξαντληθεί οικονομικά, όλα τα ΜΜΕ τον αποφεύγουν κι όλες οι αντιρατσιστικές οργανώσεις και ιουδαϊκά συμβούλια της Γαλλίας, καραδοκούν για μια του δήλωση η οποία θα μπορούσε να "αναμοχλεύσει" κάποια από τις παλιές κατηγορίες έναντι του ή να αποτελέσει αφορμή για την κατασκευή νέων. Ενδεικτική είναι τόσο η παλιά απόπειρα αγνώστων(;) να τον δολοφονήσουν αλλά και μια πρόσφατη προσπάθεια να ποινικοποιηθεί -εκ νέου- η Άποψή του εξαιτίας των δηλώσεων του στην Περσική τηλεόραση (για αυτή την περίπτωση μάλιστα οδηγείται ξανά στα δικαστήρια) αλλά και της συμμετοχής του στο Ιστορικό Αναθεωρητικό Συνέδριο που έλαβε χώρα στο Ιράν. Ο δε Πρόεδρος του Ιράν, Μαχμούτ Αχμαντινετζάντ, αντιμετώπιζε για τους ίδιους λόγους (αμφισβήτηση "Ολοκαυτώματος") την απειλή φυλάκισης αν αποφάσιζε να παρακολουθήσει κάποιον από τους ποδοσφαιρικούς αγώνες

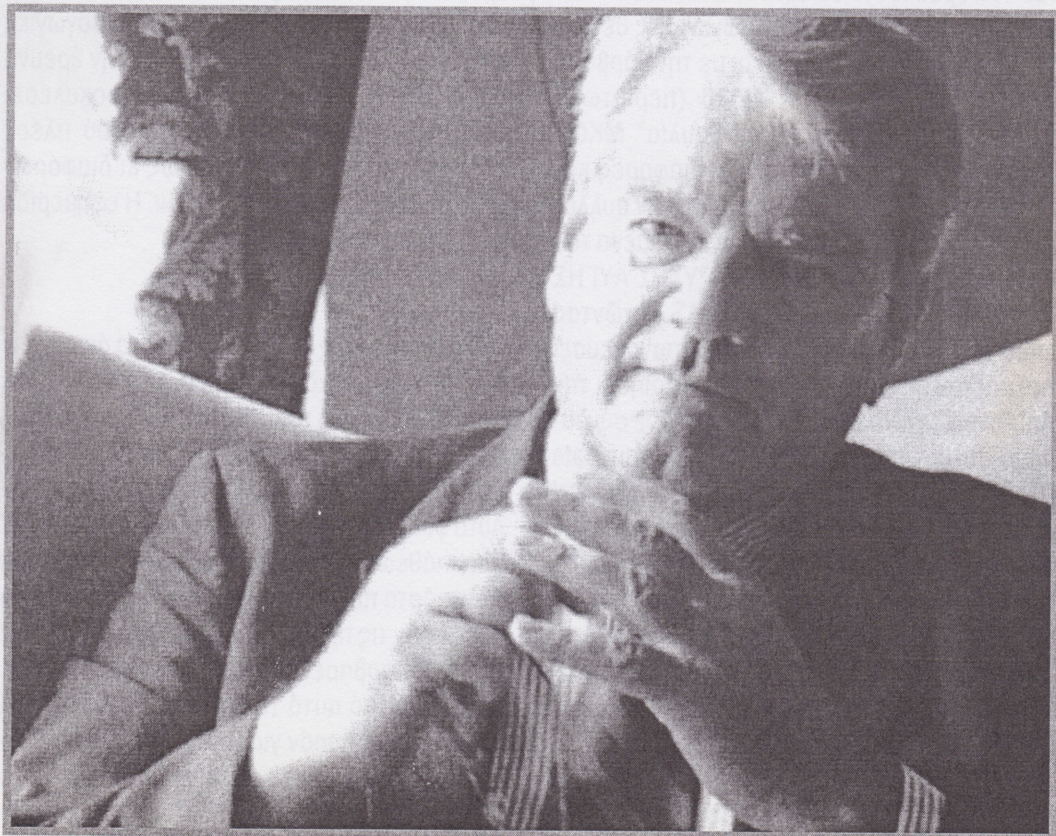
της Εθνικής ομάδας του Ιράν στο παγκόσμιο κύπελλο που πραγματοποιήθηκε το περασμένο καλοκαίρι του 2006 στην Γερμανία.

Από την άλλη ο Γερμανός Αναθεωρητής Zündel(6), βρίσκεται "εξοντωμένος" κοινωνικά κι έγκλειστος στις φυλακές του Μάνχαϊμ στην Γερμανία από τον Μάρτιο του 2005 κατόπιν μεταφοράς του από τον Καναδά όπου είχε διαφύγει και στην συνέχεια φυλακιστεί. Στην μεταφορά αυτή -όπως και στην σύλληψή του αλλά και στην κατασκευή των κατηγοριών- συνέβαλαν οι εβραϊκές οργανώσεις της Ευρώπης, των ΗΠΑ και του Καναδά, ενώ στην Γερμανία θεωρείται ..."τρομοκράτης"!!! Κατηγορία η οποία ξεκίνησε με ..."βάση" δημοσιευμένο άρθρο του, στο οποίο εξηγούσε τον αντισιωνιστικό Αγώνα των Ισλαμικών οργανώσεων Χαμάς (που σήμερα συγκροτεί την κυβέρνηση των Παλαιστινίων) και Χεζμπολάχ (που έχει εκλέξει βουλευτές, διαθέτει μεγάλο έρεισμα μεταξύ των κατοίκων του Λιβάνου και υπερασπίστηκε επιτυχώς την χώρα από και τις δυο σιωνιστικές εισβολές του 1982 και του 2006).

Κι έπονται οι -επίσης Αναθεωρητές- Γκέρμαρ Ρούντολφ, Πέντρο Βαρέλα και Γιούργκεν Γκράφ.

Ο Κίνδυνος κρούει δυνατά και την Ελληνική θύρα

Είναι πια γεγονός ότι και στην Ελλάδα, εδώ και αρκετό καιρό, έχουν γίνει παρόμοιες προσπάθειες και ληφθεί αντίστοιχες αποφάσεις, πολλές εκ των οποίων περιγράφηκαν παραπάνω. Πολλοί πάλι θα ανατρέξουν στην υπόθεση Irving, για να την θέσουν ως το "αρχικό χτύπημα", αλλά τα γεγονότα θα τους διαψεύσουν. Επισήμως, πρώτη αναφορά με απώτερο σκοπό την καταστολή συνειδήσεων πολιτικής συλλογικοτήτας και του ίδιου ακόμα του Ελληνικού λαού, πραγματοποιήθηκε πριν από μερικά χρόνια από το State Department των ΗΠΑ η οποία ενοχοποιούσε μάλιστα την Ελληνική Παράδοση

για τα Έθιμα που ακολουθούνται κατά την κορύφωση της μεγαλύτερης εορτής της ορθόδοξης χριστιανικής θρησκείας (όπως το διαβόητο "κάψιμο του Ιούδα"). Καλούσε δε την κυβέρνηση να πατάξει και να ...ξεριζώσει τα διάφορα "αντισημιτικά φαινόμενα" που παρουσιάζονται ισχυρά μέσα στον κοινωνικό ιστό.

Στις ημέρες μας, το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο των εν Ελλάδι εβραίων (ΚΙΣ), παρενέβη αρκετές φορές άμεσα για την "καταπολέμηση του αντισημιτισμού", προτάσσοντας κυρίως σε φήμες (ο διαβόητος "θησαυρός των εβραίων" της Θεσσαλονίκης) καθώς και αστήρικτους συναισθηματισμούς γύρω από την "αντισημιτική καταπίεση" και το "Ολοκαύτωμα", επιχειρώντας σταθερά να δημιουργήσει "ενοχές" στον Ελληνικό Λαό, παρόμοιες με αυτές της υπόλοιπης Ευρώπης. Μαζί ή και παράλληλα με αυτό βέβαια, λειτούργησαν και οι ίδιες ΜΚΟ που αυτοχρίζονται αντιφασιστικές, αντιρατσιστικές και "υπερασπιστές μειονοτήτων", και κατά κανόνα ανήκουν στους πολιτικά "προοδευτικούς" του κοινοβουλευτικού άξονα. Έτσι λοιπόν πέραν από τις ξεκάθαρες φιλοσιωνιστικές θέσεις που εξεφράσθησαν ακόμα και με την βάρβαρη εισβολή στον Λίβανο το 2006 (περίπτωση ΟΑΚΚΕ-"Αντιναζιστική Πρωτοβουλία" ΜΚΟ), κατά καιρούς σημειώθηκαν και διάφορες καταγγελίες εναντίον έννομων πολιτικών συλλογικοτήτων και κομμάτων και συγκεκριμένα του Εθνικιστικού Κινήματος: της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ και της ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ, ζητώντας επανειλημμένα από το κράτος να απαγορεύσει την υπόστασή τους και να ποινικοποιήσει την Άποψη και την Πολιτική τους Δράση (σε συνδυασμό-συνεργασία με τις καταγγελίες του State Department). Χαρακτηριστικό παράδειγμα έπ' αυτού, η υπόγεια απαγόρευση διοργάνωσης στην Ελλάδα Πανευρωπαϊκού Εθνικιστικού Συνεδρίου και της Εθνικιστικής Κατασκήνωσης, όπου ξεκινώντας πρώτα από το ΚΙΣ και φθάνοντας στην "Αντιναζιστική Πρωτοβουλία" ΜΚΟ, την YRE (Youth Against Racism in Europe-Νεολαία κατα του Ρατσισμού στην Ευρώπη), το "Παρατηρητήριο του Ελσίνκι" ΜΚΟ, κι άλλες "προοδευτικές" πολιτικές οργανώσεις και εφημερίδες.

Από την Ελλάδα επίσης, δεν έλειψε το φαινόμενο καταγγελιών των Εθνικιστικών οργανώσεων και συλλογικοτήτων, με αφορμή την συμμετοχή τους σε εκλογικές διαδικασίες με παράδειγμα πάλι την προσπάθεια του δημοτικού συνδυασμού "Αθήνα Πόλις Ελληνική". Και τέλος, η μήνυση που δέχθηκε από το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο, το "Παρατηρητήριο" ΜΚΟ και κάποιους ιδιώτες εβραίους, η Εθνική εφημερίδα "Ελεύθερος Κόσμος", ένας συντάκτης της και ο συγγραφέας Κ.Πλεύρης, για το τελευταίο του βιβλίο "Εβραίοι: όλη η αλήθεια".

Εις ότι δε αφορά την εφημερίδα "Ελεύθερος Κόσμος", πρέπει να σημειωθεί ότι είναι η πρώτη φορά που μια εφημερίδα μηνύεται με τόσο απαράδεκτες κατηγορίες (αντισημιτισμός, "άρνηση του Ολοκαυτώματος", υποκίνηση μίσους κλπ) και υπό αυτές τις συνθήκες σιωπής. Αλλά δεν είναι η πρώτη εφημερίδα που καταγγέλλεται στην Ελλάδα, καθώς έχει προηγηθεί η τοπική εφημερίδα "Ελευθερία" η οποία είχε εκδώσει το άρθρο τις 27/1/2005 με τίτλο: Απομυθοποίηση του Εβραϊκού "Ολοκαυτώματος" (τα εισαγωγικά ανήκουν στον τίτλο), βασισμένου στην έρευνα του Paul Rassienier(7) κι είχε προκαλέσει την σφοδρή αντίδραση του γνωστού πλέον "Παρατηρητηρίου" ΜΚΟ, καθώς κι διαφόρων μεμονωμένων ατόμων ή φορέων. Η εφημερίδα αυτή τελικώς δεν μηνύθηκε.

Επίλογος(;)

Προσπαθώντας να συγκρίνουμε τα όσα έχουν συμβεί στην Ελλάδα με αυτά που έχουν συμβεί στην Ευρώπη, θα παρατηρήσουμε, σημαντική αριθμητική διαφορά μεταξύ των περιπτώσεων, των απαγορεύσεων και των καταδικών. Αυτό φυσικά δεν μπορεί παρά να σημαίνει ότι οι προσπάθειες αυτές, στην χώρα μας, βρίσκονται ακόμα "στα πρώτα τους βήματα" και πρόσφατα απέδειξαν τις προοπτικές ωριμότητάς τους και στο πόσο σοβαρές μπορούν αυτές να γίνουν. Μπροστά από αυτό το δυσοίωνο μέλλον -και ταυτοχρόνως παρόν για την υπόλοιπη Ευρώπη- που εύστοχα κάποιος θα το παρομοίαζε με το βιβλίο του Τζ.Όργουελ "1984", με "εγκληματί-

ες σκέψης" και μονάδες καταστολής αυτών των ..."εγκλημάτων", η απάντηση πρέπει να δίδεται παρουσιάζοντας όλο το εύρος αυτών των εφιαλτικών προθέσεων, προς ανάδειξην αυτού του "άγνωστου" θέματος για την Ελληνική κοινή γνώμη, σε πρωτεύον.

Υ.Γ. Το άρθρο αυτό, όπως αναφέρεται στον τίτλο, επιχειρεί την παρουσίαση των περισσοτέρων περιπτώσεων καταστολής Γνώμης και Σκέψης, κάτω από συγκεκριμένο παραμορφωτικό πρίσμα που αναφέρεται στις γραμμές του. Δυστυχώς η πλήρης απεικόνιση του ζητήματος μέσα από όλες τις περιπτώσεις του, είναι μάλλον αδύνατη καθώς το πραγματικά γιγαντιαίο αριθμητικό τους μέγεθος, ξεπερνά τις δυνατότητές του γραπτού κειμένου.

Σημειώσεις:

1. Στην σοβαρότερη δίκη πριν από την φυλάκισή του, του επεβλήθη ένα τεράστιο χρηματικό πρόστιμο, του κατασχέθηκαν τα πρωτότυπα έγγραφα που είχε στην διάθεσή του και κυριότερος χρηματοδότης των κατηγόρων του ήταν ο αμερικανοεβραίος σκηνοθέτης Στήβεν Σπίλμπεργκ.

2. Ο Λαός που δέχεται κάποιες από τις σοβαρότερες επιπτώσεις είναι αδιαμφισβήτητα ο Παλαιστινιακός. Πρόσφατα μάλιστα, ξεκίνησαν οι εργασίες κατασκευής "μουσείο Ολοκαυτώματος" στο Ισραήλ, με σχεδιασμό και χρηματοδότηση από το κέντρο "Simon Wiesenthal" που εδρεύει στο Los Angeles (ΗΠΑ). Το εγχείρημα αυτό είναι παράνομο, καθώς το μουσείο θα θεμελιωθεί πάνω σε αρχαίο ισλαμικό νεκροταφείο καταστρέφοντάς το.

3.Το οποίο και χαρακτηρίζει στα βιβλία του εύστοχα: "μύθο που έχει μετατραπεί στην νέα πανίσχυρη θρησκεία της Οικουμένης... τα στοιχεία και οι μαρτυρίες είναι κατασκευασμένα έτσι ώστε να φαίνεται αυτός ο μύθος σαν πραγματικότητα... και τα άλλα θύματα της κρατικής τυραννίας του τελευταίου αιώνα, συμπεριλαμβανομένων των ίδιων των Εσθονών, αξίζουν της προσοχής της παγκόσμιας κοινής γνώμης, η οποία είναι τόσο συγκεντρωμένη στο υποτιθέμενο Ολοκαύτωμα".

4. Στην περίπτωση του David Irving, η "αυστριακή νομοθεσία" παγίδευσε τον Ιστορικό στις "ασφαλιστικές δικλείδες" της (οι οποίες προέκυψαν μετά τις δηλώσεις του, το 1994), καθώς η παράθεση αθωωτικών στοιχείων μπορούν να οδηγήσουν σε μια νέα κατηγορία για "άρνηση του Ολοκαυτώματος". Έτσι -και χωρίς να μπορεί να καλέσει μάρτυρες υπεράσπισης ή να παραθέσει σοβαρά στοιχεία- ο Irving, μη μπορώντας να πράξει αλλιώς, δήλωσε "ένοχος", αναμένοντας την επιείκεια του δικαστηρίου, σαν το μοναδικό μέσον υπεράσπισης του εαυτού του. Πρωτοδίκως καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης τριών ετών και τον Δεκέμβριο του 2006, κατόπιν σκληρών νομικών διενέξεων, η ποινή του έφθασε στο ένα έτος φυλάκισης -το οποίο κι έχει εκτίσει με το παραπάνω- και δυο με αναστολή, απέλαση κι απαγόρευσης επανόδου στα αυστριακά εδάφη. Παρόλα αυτά, η διαμάχη του με τον "αντισημιτικό νόμο", δεν έχει ακόμα λήξει, καθώς ενδέχεται να διωχθεί περαιτέρω σε άλλες χώρες, εφόσον παρουσιαστεί.

(5) Ανάμεσα στα επιτεύγματα των ερευνών είναι και η απόδειξη πλαστότητας των "Ημερολογίων της Άννας Φράνκ".

6. Ο Ernst Zündel απέδειξε με έρευνές του ότι ο αριθμός των νεκρών κατά το "Ολοκαύτωμα" είναι πολύ μικρότερος εκείνου που παρουσιάζεται (αναμνηστική πινακίδα του Άουσβιτς), ανάγκασε τους κατηγόρους του να παραδεχθούν πως η "διαδικασία σαπωνοποίησης" δεν συνέβη ποτέ και ότι το λεγόμενο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς είναι μεταπολεμική σοβιετική κατασκευή (οι περίφημες "Αναφορές Λόχτερ" από το όνομα ειδικού συνεργάτη του Zündel).

7.Ο Rassienier είναι ο συγγραφέας του βιβλίου "Debunking the Genocide Myth" ("Ξεσκεπάζοντας τον Μύθο της Γενοκτονίας"). Υπήρξε ένας εκ των ηγετών της γαλλικής αντίστασης στον Β' Π.Π. και μάλιστα είχε συλληφθεί διότι φυγάδευε εβραίους.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ

Η ΔΙΠΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΕΝΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Καβάφης - Ιωνικόν:
"Γιατί τα σπάσαμε τ' αγάλματά των,
Γιατί τους διώξαμεν απ' τους ναούς των,
Διόλου δεν πέθαναν γι' αυτό οι θεοί.
Ω γη της Ιωνίας, σένα αγαπούν ακόμη,
Σένα η ψυχές των ενθυμούνται ακόμη"

Σικελιανός - Στ' Όσιου Λουκά το Μοναστήρι:
"Στ' Όσιου Λουκά το μοναστήρι, απ' όσες
Γυναίκες τους Στειριού συμμαζευτήκαν
Τον Επιτάφιο να στολίσουν, κι' όσες,
Μοιρολογήτρες, ως με του Μεγάλου
Σαββάτου το ξημέρωμα αγρυπνήσαν,
Ποια να στοχάστη -
έτσι γλυκά θρηνούσαν!
Πως, κάτου απ' του ανθούς,
τ' ολόαχνο σμάλτο
Του πεθαμένου του Άδωνη ήταν σάρκα
Που πόνεσε βαθιά;"

Εξαιρετικά αποκαλυπτικά τα στοιχεία που παρατίθενται στην ιστοσελίδα της Εκκλησίας των Ελλήνων. Ιστοσελίδα στην οποία υπάρχουν διάφορα, κατά την γνώμη μου, εντελώς άστοχα, αλλά και άρθρα, που αποτελούν πραγματικούς αδάμαντες. Όπως το άρθρο από το οποίο ξεχώρισα κάποια αποσπάσματα που παραθέτω. Αποσπάσματα που αποδεικνύουν ότι η Αρχαία Λατρεία επιβιώνει στις ημέρες μας μέσα από την νέα θρησκεία. Σύμφωνα με τον συντάκτη της ιστοσελίδος, αυτή είναι μία εκ του πονηρού κλοπή. Μπορεί να είναι και έτσι... Μπορεί όμως να είναι και η επιβίωση στους νέους καιρούς της παλαιάς πίστεως. Από το αναφερόμενο κείμενο, λοιπόν, σας παραθέτω τα παρακάτω:

"Η χαρά των ανθρώπων από το πέρασμα του Ηλίου εξ αιτίας των αγαθών που σκορπάει η παρουσία του, αρχίζει στην γέννησή του την Χειμερινή Τροπή και τον Θρίαμβό του στην Εαρινή Ισημερία και συνδέεται με πλήθος εορτών. Ο θρίαμβος του Ηλίου γίνεται κάθε χρόνο στο Ουράνιο σημείο του Αμνού, το ζώδιο του Κριού, στο οποίο λαμβάνει χώρα η Εαρινή Ισημερία. Οι Τρώες θυσιάζανε την Εαρινή Ισημερία ένα λευκό Αμνό στα μυστήρια του Άττη. Η εορτή αυτή στις 25 Μαρτίου, εορτή χαράς, συμβολίζει την κυριαρχία του Ηλίου Άττη στις μεγάλες νύχτες του χειμώνα. Οι Φρύγες ονομάζουν το βιβλίο της μύησης στα Μυστήρια του Αμνού Αποκάλυψη, και αυτό σύμφωνα με τον αυτοκράτορα Ιουλιανό, διότι τότε ο Ήλιος διέρχεται την γραμμή που τον χωρίζει από τα δικά μας κλίματα και επιμηκύνει την διάρκεια της ημέρας στο ημισφαίριό μας, όταν ο Βασιλιάς Ήλιος περνάει κάτω από την επιρροή του Κριού-Αμνού.

Στα Μυστήρια της Νύχτας ο Όσιρις-Ήλιος κατεβαίνει στον Άδη, ξαναγυρίζει και με την βοήθεια του Ώρου-Απόλλωνος θριαμβεύει κατά του άρχοντος του Ερέβους Τυφώνα-Σέθ, εχθρού του Διός. Στην Αθήνα και την Σπάρτη εόρταζαν χαρμόσυνες εορτές κατά την πανσέληνο της Άνοιξης την εορτή του Αμνού, την ίδια ημερομηνία που σήμερα οι ναζωραίοι έχουν το πάσχα. Σε όλα τα νησιά της Ελλάδος ετελούντο εορτές συγχαρητηρίων

προς τιμήν του Απόλλωνος, νικητή του χειμώνα κατά του Όφεως Πύθωνα, ως ένδειξη χαράς για την Σωτηρία. Την 25η Δεκεμβρίου, στην χειμερινή τροπή, ο Θεός Βάκχος παριστάνεται με την παιδική του εικόνα, συμβολίζοντας την νέα ημέρα, κατεβαίνει στον Άδη, ανασταίνεται, ενώ στα μυστήρια των Παθών που καλούνται Τιτανικές εορτές της Τέλειας Νύχτας, θυσιάζεται ένας Ταύρος, αφού ο Βάκχος-Ήλιος με την μορφή βοός κομματιάστηκε από τις Τιτανικές Νύχτες. Ο Θεός Βάκχος προλέγει το μέλλον, κάνει θαύματα, θεραπεύει ασθενείς, ενώ στην παιδική του ηλικία απειλείται να χάσει την ζωή του.

Στις 6 Ιανουαρίου στον Ναό του Βάκχου στην Άνδρο, εορτάζετο το Θαύμα των Τριών Υδρίων όπου το νερό έγινε κρασί στον ναό του, την ίδια μέρα που οι ναζωραίοι, συμπτωματικά πάντα, γιορτάζουν τον γάμο της Κανά. Ο Βάκχος καλείται Υιός του Θεού, και Σωτήρ ενώ οι μυημένοι στα Μυστήριά του περίμεναν την Δεύτερη παρουσία του, όπου θα ξανάπαιρνε την διακυβέρνηση του Σύμπαντος και ο άνθρωπος θα επέστρεφε στην προτέρα ευτυχία του...

Ο Θεός Άδωνις συμβολίζει τον Ήλιο της εποχής της Άνοιξης με την μορφή ενός άνδρα σπάνιας ομορφιάς που ενώ ζει τον έρωτα με την Θεά έφορο της ομορφιάς, χάνει την ζωή του στο κυνήγι, και τους έξι χειμερινούς μήνες ζει με την μητέρα του Βάκχου Περσεφόνη, για να αναστηθεί τους έξι καλοκαιρινούς μήνες και να φέρει την Ζωή. Η πένθιμη πομπή του Άδωνι στην Αλεξάνδρεια αλλά και στην Αθήνα, γινόταν στον Ναό του Σωτήρα, ή Θεού Αμνού...

Το νεκρικό κρεβάτι του Άδωνι γεμάτο από αρώματα, άνθη και γλυκά δίπλα στη Θεά του Έρωτα και της Άνοιξης Αφροδίτη, στηνόταν στις 25 Μαρτίου, όπου θρηνούσαν στις πένθιμες τελετές προς τιμήν όσων είχε υποφέρει μέχρι τον θάνατό του. Η πένθιμη περιφορά στην Αλεξάνδρεια γινότανε με κάθε επισημότητα ενώ στο Άργος οι γυναίκες κλαίγανε πάνω στον τάφο του, ενώ η πένθιμη τελετή του Επιταφίου γινότανε στο Ναΐδριο του Θεού Σωτήρα ή Θεού Αμνού, με το όνομα του Σωτήρα. Μετά τον καλούσαν με άσματα να ενδώσει στις ευχές των θνητών και τέλος ψάλλονταν ευχές για την επάνοδό του στην Ζωή...

Οι προσωποποιήσεις δεν σταματάνε στην θεολογία και τα τελετουργικά αλλά συνεχίζονται με την ίδια μέθοδο και στις αγιοποιήσεις και το μαρτυρολόγια, των τριών πρώτων αιώνων...

Ο Διόνυσος λατρευόταν με το επίθετο Ελευθερεύς και ιδρυτής των Μυστηρίων του. Προς τιμήν του γίνονται δύο εορτές, μία την άνοιξη και η άλλη την εποχή του τρυγητού. Προς τιμήν του Δημητρίου, βασιλιά της Μακεδονίας, προστέθηκε και άλλη μια ημέρα. Οι ναζωραίοι σε αυτές τις μέρες κατασκεύασαν τρεις αγίους, τον άγιο Διονύσιο, τον άγιο Ελευθέριο, και τον άγιο Δημήτριο "μάρτυρα" της Θεσσαλονίκης που "θανάτωσε" ο Μαξιμιανός. Το ίδιο σενάριο που ολοκληρώνει την απάτη την αποκαλύπτει ταυτόχρονα, αφού σύμφωνα με αυτό ο Μαξιμιανός θανάτωσε τον Δημήτριο μετά από συνεχόμενες κρίσεις απελπισίας για τον θάνατο του Λυαίου, ενώ Λυαίος και Δημήτριος είναι μερικά από τα ονόματα του Διόνυσου ή Βάκχου όπως ήταν γνωστός στην ανατολή. Μια μέρα πριν, την 7η Οκτωβρίου, οι ναζωραίοι "φυτέψανε" και την εορτή του αγίου Βάκχου "μάρτυρα" της ανατολής! Ο Βάκχος νυμφεύτηκε την νύμφη Αύρα, ώστε να "μαρτυρήσει" με την σειρά η "αγία Αύρα"... Στους Ρωμαϊκούς Ειδούς κάθε 15η των μηνών Μαρτίου, Μαΐου, Ιουλίου και Οκτωβρίου και κάθε 13η των άλλων μηνών, βρίσκεται και μια "αγία Ίδα".

Στις 8 Νοεμβρίου, την ημέρα όπου τα λείψανα του εραστή της Φαίδρας και γιου του Θησέα Ιππόλυτου, μεταφέρονται από τον Κίμωνα στην Αθήνα, οι ναζωραίοι εορτάζουν την εορτή των αγίων λειψάνων του μάρτυρα Ιππόλυτου. Τον χριστιανισμό ως αίρεση του Μιθραϊσμού, δεν αρνηθήκανε μεγάλοι απολογητές του όπως ο Τερτυλλιανός. Οι ναζωραίοι προσεύχονταν γυρισμένοι στον Ήλιο, όπως και οι ναοί τους, ενώ η κύρια εορταστική μέρα ήταν η μέρα του Ηλίου-Κυριακή...

Στην λατρεία του Μίθρα που γεννιέται σε μια σπηλιά στην Σφαίρα των Μάγων ο Μίθρας λεγότανε χριστός, διότι το μεσονύκτιο της 25η Δεκεμβρίου το ζώδιο που ανέτελλε στον ορίζοντα στην ανατολική παρυφή του ήταν η Παρθένος. Κατά την κοίμηση της Θεοτόκου, την εποχή δηλαδή της σύνδεσης της μητέρας με το παιδί της, ο Ήλιος την περιβάλλει με την πυρά του ευθυγραμμιζόμενος με αυτήν..." Εκκλησία των Ελλήνων στο θρήσκευμα

ΧΑΡΑΜΑ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Στη δυτική πλευρά του Βερολίνου, πίσω από τη γέφυρα του Πικελσδορφ, ο θόρυβος μέσα από τη φωτιά της μάχης ακούστηκε πιο έντονος. Δύο λαχανιασμένα παιδιά στρίβοντας στη γωνιά του δρόμου έπεσαν κατά λάθος πάνω σε έναν ηλικιωμένο μαχητή που τα κοίταζε απορημένος. Δίχως να σταματήσουν κείνα συνέχισαν να σέρνονται λαβωμένα.

Ο Karl έκανε για μια στιγμή να σκεφτεί, γύρισε προς τη μεριά του φίλου του και μια γκριμάτσα αγανάκτησης χαράχτηκε στο πρόσωπό του. Τέντωσε τα νεύρα του και αφουγκράστηκε. Τα γρήγορα βήματα των Σοβιετικών ακούγονταν ολοένα και πιότερο. Η καρδιά του κόντευε να σπάσει. Ανέβηκε με δυσκολία το πεζοδρόμιο, ενώ ταυτόχρονα έσυρε μαζί του και τον πληγωμένο σύντροφό του, ένα μικροκαμωμένο ξανθωπό αγόρι γύρω στα 12 χρόνια. Το τρεμάμενο χέρι του άδραξε την πόρτα του σπιτιού με το όνομα Fischerman και τη χτύπησε δυνατά. Δεν απαντούσε κανείς.

"Για το όνομα του Θεού, είναι ανάγκη, ανοίξτε γρήγορα. Μας κυνηγούν οι εχθροί". Τα δευτερόλεπτα κυλούσαν κομματιάζοντας λίγο-λίγο την καρδιά του, έπαψε να σκέφτεται, είχε αφεθεί στο πεπρωμένο όταν ξάφνου... Ένας υπόκωφος ήχος έτριξε κάτω από τη μισάνοιχτη πόρτα, καθώς το φοβισμένο πρόσωπο της γυναίκας ξεπρόβαλε από αυτή. "Κρύψτε μας, οι Ρώσοι θα μας σκοτώσουν". Τα θολωμένα της μάτια περιεργάστηκαν ταχύτατα τους δύο φυγάδες που την παρακαλούσαν. Στο μπράτσο του ενός ανακάλυψε τη μαύρη σβάστικα μέσα σε ένα κατάλευκο ρόμβο. Έπαιξε τα χείλη του σε ένα ρυθμό σιχασιάς και κοίταξε τριγύρω: "Ναζί...!"

Το ματωμένο αγρίμι ψέλλισε με πόνο: "Βοηθήστε μας. Είμαστε πατριώτες. Είμαστε Γερμανοί".

Το χέρι του Karl έδειχνε να μένει ολομόναχο, κενό, στημένο σε μια μάταιη προσμονή στον αέρα. Γύρισε άοπλος προς τον φίλο του στρέφοντας την πρώην ικετευτική του παλάμη στον χαιρετισμό της νεολαίας. Τα χείλη τους ενώθηκαν μελωδικά με τον ίδιο σκοπό μπροστά από τις σταχτιές φιγούρες που διακρίνονταν στην απέναντι γωνία.

"Ένας νέος λαός ανατέλλει...". Τα ρωσικά αυτόματα κροτάλιασαν τη μανία της ασιατικής εκδίκησης και του θανάτου, καθώς δύο μικρά σπουργίτια-μαχητές, σωριάζονταν αιματωβαμμένα στο έδαφος. Για κάποιες μέρες ακόμα τούτος ο θανατηφόρος ήχος αντιλάλησε στους δρόμους του Βερολίνου, πέρασε από τα αυτιά των νεκρών υπερασπιστών, για να χαθεί και να στοιχειώσει κάτω από τα ερείπια της βασανισμένης πόλης.

Για κάποια χρόνια ακόμα ο απόηχος έμεινε έτσι, σιγανός και απαλός ώστε να συνοδεύει τις φωνές και τη μουσική της μπάντας στην ετήσια επέτειο για το τέλος του πολέμου. Ο περισσότερος από τον κόσμο σπρωχνόταν μεταξύ του για να φτάσει πιο κοντά στην παρέλαση και να ακούσει τα σχόλια για την ειρήνη. Εκτός από λίγους αδιάφορους, πολλοί έδιναν το παρών τους σε εκείνη τη γιορτή, ενώ άλλοι πάλι πιο ηλικιωμένοι, σκεφτικοί, έφερναν στο νου τους αναμνήσεις από τα χαμένα τους πρόσωπα. Συγκεντρωμένοι σε μια πλατεία, κρατώντας λουλούδια για τους νεκρούς τους, συζητούσαν σιγανά και δειλά για τα περασμένα. Ένας γεράκος έσπρωξε μαλακά τους μπροστινούς του και άνοιξε δρόμο για να ξεφύγει από το πλήθος. Με βουρκωμένα μάτια και αυτός και το κεφάλι σκυμμένο σε μια έκφραση αδυναμίας, κίνησε και βηματίζοντας ελαφρά χάθηκε στους σκοτεινούς δρόμους της νύχτας.

Κάμποση ώρα αργότερα, φτάνοντας στην άκρη της πόλης, μπήκε εξουθενωμένος στο σπίτι του. Ήταν ένα μικρό μα εντελώς προσεγμένο σπιτάκι. Πλησίασε στο pick up, έβαλε κάποιον δίσκο και πήγε στο λουτρό. Οι ήχοι των Waffen SS γέμισαν τη μικρή έκταση του σπιτιού και ο γέρος ξαναβούρκωσε. Άρχισε να ξυρίζεται προσεκτικά. Περιποιήθηκε το πρόσωπό του, άλλαξε δίσκο και ακούμπησε στο κρεβάτι. Ήταν ολομόναχος. Δίχως φίλους, δίχως συγγενείς, ίσως να θρηνούσε και αυτός κάποιον γιο, κάποιον αδελφό, ίσως... οι "Βαλκυρίες" έσπασαν τη σιγαλιά της νύχτας, τα μάτια του γέρου έκλεισαν και ξεκουράστηκε για λίγες ώρες. Ξύπνησε πριν χαράξει. Άναψε το φως του δωματίου κι ερεύνησε το χώρο. Οκτώ και μια σφαίρες γύρω από το πιστόλι. Καμιά φωτογραφία, πουθενά κάποιος γνωστός, κάποιος αγαπημένος, τίποτα. Σηκώθηκε ψύχραιμα. Βγήκε στο μικρό μπαλκόνι και αφού εναπόθεσε το χέρι του στο κλουβί, ελευθέρωσε την καρδερίνα που πέταξε μακριά. Γύρισε, χάιδεψε τη σκονισμένη μαύρη φορεσιά, την ξεδίπλωσε με ευλάβεια. Ντύθηκε. Η πόρτα έκλεισε ελαφρά και κατέβηκε τα σκαλοπάτια βγαίνοντας στον δρόμο. Περπατούσε μέσα στο κρύο σκοτάδι με σταθερότητα. Οι κινήσεις του ήταν άψογες. Πέρασε από την παλιά γέφυρα, βγήκε στα στενά και έξαφνα ανατρίχιασε ολόκληρος. Μια μακρόσυρτη βοή ηδονής και ηρωισμού έφτανε στην ψυχή του. Άκουγε τον "απόηχο".

Ανέβηκε στο πεζοδρόμιο και είδε με την κόγχη του ματιού του στον τοίχο ενός σπιτιού κάποιο παλιό μισοσβησμένο σύνθημα. Συγκεντρώθηκε για να το διαβάσει.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ. Προχώρησε. Κράτησε την αναπνοή του και χτύπησε την πόρτα με σιγουριά. Επέμενε. Μια ωχρή φυσιογνωμία ξεπρόβαλε από μέσα. Σήκωσε το χέρι του. Ήταν ανέκφραστος.

"Η κυρία Fischerman;"

"Ναι, μα ποιος τέτοια ώρα;"

Το Lugger ξέρασε τη φωτιά του οκτώ φορές απανωτά κατάστηθα στη γυναίκα. Ο γέρος γύρισε την απόκοσμη γκρίζα ματιά του προς τη μεριά της γέφυρας και αντίκρισε το ροδοκίτρινο χρώμα της αυγής στο χάραμα της μέρας. Χαμογέλασε. Δύο πύρινες νεανικές σκιές χαλάρωναν το σκοτάδι. Πρόλαβε να ψελλίσει:

"Ένας νέος λαός ανατέλλει...!"

- του Γ. Μάστορα

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ UNABOMBER

Η βομβιστική εκστρατεία κατά της τεχνολογίας από έναν αρνητή της σύγχρονης καπιταλιστικής κοινωνίας, κορυφώθηκε τον Απρίλιο του 1995. Εκείνο τον μήνα ο "Unabomber" (όνομα που του αποδόθηκε από κοινού από τα ΜΜΕ και το FBI) σκότωσε για τρίτη φορά. Ο νεκρός άντρας ήταν ο Gilbert Murray στο Sacramento, υπεύθυνος του δασικού συνδέσμου της California. Ο Murray υπήρξε στην πραγματικότητα ο υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων για την καταστροφή των δασών στις δυτικές Ηνωμένες Πολιτείες. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, ο ήδη περιβόητος Unabomber έγινε ένα πρόσωπο με πανεθνική αναγνωρισιμότητα, που συζητιόταν συνεχώς

Την ίδια περίοδο, αυτός που κρυβόταν πίσω από το ψευδώνυμο του Unabomber έκανε μια δημόσια προσφορά: Δεν θα υπάρξουν άλλοι θάνατοι, εάν η προσωπική του Ιδεολογική διακήρυξη με τον τίτλο "Η Βιομηχανική Κοινωνία Και Το Μέλλον Της" δημοσιευόταν ευρέως με μηδενικό κόστος. Στις 21 Σεπτεμβρίου 1995, ύστερα από συμβουλή του FBI, αυτό το δοκίμιο των 30.000 λέξεων δημοσιεύτηκε από την Washington Post. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ομοσπονδιακές αστυνομικές αρχές, πολύ λίγο ενδιαφέρονταν για επιπρόσθετες απώλειες ζωών. Έτσι κι αλλιώς οι κάθε λογής υπάλληλοι του καθεστώτος είναι αναλώσιμοι. Αυτό που πραγματικά τους ενδιέφερε ήταν η δυνατότητα που τους δινόταν να ερευνήσουν ένα τέτοιο κείμενο για ενδεχόμενα στοιχεία, που είχαν να κάνουν με την πραγματική ταυτότητα του συγγραφέα του.

Κατά τη διάρκεια της δεκαεφτάχρονης προσπάθειας του Unabomber, η οποία άφησε πίσω της 17 τραυματισμένους και 3 νεκρούς, καμία από τις διάφορες υπηρεσίες της αστυνομίας δεν κατάφερε να φτάσει οποτεδήποτε κοντά στο να ανακαλύψει ή να κατανοήσει το αληθινό πρόσωπο του Unabomber. Μέσα σε 6 περίπου μήνες από την έκδοση του "Μανιφέστο του Unabomber" (Απρίλιος 1996), συνελήφθη ο Theodore Kaczynski, προδομένος από τον ίδιο του τον αδερφό, David, ο οποίος αναγνώρισε τις ιδέες και τον τρόπο γραψίματος του Ted και ειδοποίησε το FBI.

Οι 232 παράγραφοι του "Η Βιομηχανική Κοινωνία Και Το Μέλλον Της" παρουσιάζουν μια καθαρή, ψύχραιμη και προσεκτικά διορθωμένη επιχειρηματολογία αναφορικά με τη σαπισμένη δομή της σύγχρονης κοινωνίας. Μελετώντας κάποια χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το Μανιφέστο, διεισδύουμε ολοένα και περισσότερο στον εσωτε-

ρικό πυρήνα σκέψης του Unabomber. Ποιες είναι οι σκέψεις του για το σύστημα και τις ασφαλιστικές του δικλείδες;

"Η σύγχρονη κοινωνία είναι από ορισμένες απόψεις εξαιρετικά ανεκτική. Σε ζητήματα που είναι άσχετα προς τη λειτουργία του συστήματος μπορούμε γενικώς να κάνουμε ό,τι μας ευχαριστεί. Μπορούμε να πιστεύουμε σε όποια θρησκεία θέλουμε (στο βαθμό που δεν ενθαρρύνει μια συμπεριφορά που να είναι επικίνδυνη για το σύστημα). Μπορούμε να πλαγιάσουμε με οποιονδήποτε θέλουμε (στο βαθμό που εφαρμόζουμε "ασφαλές σεξ"). Μπορούμε να κάνουμε οτιδήποτε, στο βαθμό που να είναι ΑΣΗΜΑΝΤΟ. Αλλά σε όλα τα ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ζητήματα, το σύστημα τείνει όλο και περισσότερο να ρυθμίζει την συμπεριφορά μας...

Όσο για τα συνταγματικά μας δικαιώματα, ας εξετάσουμε για παράδειγμα την ελευθερία του Τύπου. Η ελευθερία του Τύπου έχει ελάχιστη αξία, για τον απλό πολίτη ως άτομο. Τα μαζικά μέσα είναι κυρίως κάτω από τον έλεγχο μεγάλων οργανισμών, που είναι ενσωματωμένοι στο σύστημα. Οποιοσδήποτε έχει λίγα χρήματα μπορεί να τυπώνει κάτι ή να το μοιράζει στο internet ή με κάποιο ανάλογο τρόπο, αλλά αυτό που έχει να πει θα πνιγεί μέσα στον τεράστιο όγκο του υλικού που προσφέρουν τα μέσα, άρα δεν έχει πρακτικό αποτέλεσμα".

Κάτι παραπάνω από ενδιαφέρον είναι το τμήμα εκείνο του Μανιφέστου, όπου ο Unabomber παρουσιάζει την ολότελα αρνητική του άποψη για την μαρξιστική αριστερά. Σ' αυτό το τμήμα, ο συγκεκριμένος αριστερός τρόπος σκέψης παρουσιάζεται ως ανειλικρινής, μια κοσμοαντίληψη της οποίας οι διακηρυγμένοι στόχοι και αξίες κρύβουν μια βασικότερη επιθυμία για την αναπλήρωση συναισθημάτων ενοχής και κατωτερότητας. Ο μαρξιστικού τύπου αριστερός είναι συνήθως ένα υπερκοινωνικοποιημένο άτομο, που επαναστατεί μόνο μερικώς και μέσα στα αποδεκτά πλαίσια, σε αντιστοιχία με τις πραγματικές του ανάγκες και με την επιδεινούμενη κοινωνική και οικονομική κρίση. Ας δούμε πόσο εμπεριστατωμένα τα παρουσιάζει ο ίδιος ο Unabomber στο απόσπασμα που ακολουθεί:

"Οι δύο ψυχολογικές τάσεις που κυριαρχούν στη σύγχρονη Αριστερά και κρύβονται πίσω της είναι τα "αισθήματα κατωτερότητας" και η "υπερκοινωνικοποίηση". Τα αισθήματα κατωτερότητας αποτελούν χαρακτηριστικό του συνόλου της σύγχρονης Αριστεράς, ενώ η υπερκοινωνικοποίηση αποτελεί χαρακτηριστικό μόνο ενός τμήματος της Αριστεράς, το οποίο όμως διαθέτει ευρεία επιρροή στο σύνολο της κοινωνίας...

Πολλοί αριστεροί έχουν την τάση να ταυτίζονται έντονα με τα προβλήματα ομάδων, τις οποίες θεωρούν αδύναμες (γυναίκες), ηττημένες (ινδιάνοι της Αμερικής), αποκρουστικές (ομοφυλόφιλοι) ή κατά άλλο τρόπο κατώτερες. Οι ίδιοι οι αριστεροί όμως, θεωρούν αυτές τις ομάδες κατώτερες. Δεν θα παραδεχόντουσαν ποτέ οι ίδιοι ότι αισθάνονται έτσι, αλλά είναι ακριβώς επειδή βλέπουν τις κοινωνικές ομάδες ως κατώτερες που ταυτίζονται μαζί τους...

Σε παλαιότερες επαναστάσεις, αριστεροί, του πιο διψασμένου για εξουσία τύπου, επανειλημμένως πρώτα συνεργάστηκαν με μη αριστερούς επαναστάτες, καθώς και με αριστερούς πιο αναρχικού τύπου, και στη συνέχεια τους πρόδωσαν για να παραμείνουν μόνοι τους στην εξουσία. Ο Ροβεσπιέρος το έκανε στη Γαλλική Επανάσταση, οι μπολσεβίκοι στη Ρωσική, οι Κομμουνιστές στην Ισπανία το 1938 και ο Κάστρο και οι οπαδοί του το έκαναν στην Κούβα. Λόγω της προϊστορίας της Αριστεράς, θα ήταν εξαιρετικά βλακώδες για τους μη αριστερούς επαναστάτες να συνεργάζονται με αριστερούς...

Θα ειπωθεί ότι η γαλλική και η ρωσική επανάσταση απέτυχαν. Αλλά οι περισσότερες επαναστάσεις έχουν δύο σκοπούς: Ο ένας είναι η καταστροφή του παλιού τύπου της κοινωνίας και ο άλλος να τεθούν οι βάσεις για το νέο τύπο κοινωνίας που οραματίστηκαν οι επαναστάτες. Οι γάλλοι και οι ρώσοι επαναστάτες απέτυχαν (ευτυχώς) να δημιουργήσουν το νέο είδος κοινωνίας που ονειρεύτηκαν, αλλά πέτυχαν να καταστρέψουν την παλιά κοινωνία. Δεν έχουμε αυταπάτες όσον αφορά το εφικτό της δημιουργίας ενός νέου ιδανικού τύπου κοινωνίας. Ο σκοπός μας είναι μόνο να καταστρέψουμε τον υπάρχοντα τύπο κοινωνίας".

Δεν προξενεί, λοιπόν, καθόλου εντύπωση το ότι η κυρίαρχη κουλτούρα της καθεστωτικής αριστεράς επιτέθηκε τόσο έντονα σε βάρος του Unabomber και των απόψεών του, χαρακτηρίζοντάς τον ως "παρανοϊκό αναρχοδεξιό οικολόγο" και "σχιζοφρενή αναρχοναζιστή". Η απομυθοποίηση του επαναστατικού και εξεγερσιακού μύθου της αριστεράς τίθεται από τον Unabomber με πλήρως εμπεριστατωμένα στοιχεία κι αυτό είναι μια βαθύτατα κοφτερή συνεισφορά στην αναζήτηση της

Αληθινής Επαναστατικής Διεξόδου. Είναι φανερό πως η έννοια του "αναρχικού" δεν ταιριάζει στην ιδιοσυγκρασία του Unabomber, τουλάχιστον αυτή του κλασικού στερεότυπου, που γνωρίζουμε στις μέρες μας. Η απέραντη πίστη του στην οικολογική συνείδηση, μακριά απ' τον στείρο περιβαλλοντολογισμό που διέπει τους "αναρχικούς", σημαίνει προσήλωση σε κάθε φυσικό νόμο και, όπως είναι αυτονόητο, και στην Φυλετική διαφοροποίηση. Ο - σε πολλά σημεία - έντονος μηδενισμός του, η ατομική φύση του αγώνα του και η μοναχικότητα στην δράση του απέχουν πολύ από το να είναι "αναρχικοί". Σε κανένα σημείο του Μανιφέστου του Unabomber δεν παραθέτει έστω και μία αρνητική άποψη για τους Εθνικοσοσιαλιστές και τους Φυλετιστές και το παρακάτω απόσπασμα είναι ενδεικτικό του πώς θεωρεί απαραίτητο συστατικό ενός Σύγχρονου Επαναστατικού Κινήματος τον συνειδητοποιημένο και πραγματικό Εθνικοσοσιαλιστή:

"Οι αριστεροί, ειδικά εκείνοι του υπερκοινωνικοποιημένου τύπου, είναι πραγματικοί πιστοί, όπως περιγράφεται στο βιβλίο του Eric Hoffer "The True Believer". Αλλά δεν είναι όλοι οι πραγματικοί πιστοί του ίδιου ψυχολογικού τύπου με αυτόν των αριστερών. Ένας ναζιστής, για παράδειγμα, έχει διαφορετική ψυχολογία από έναν αριστερό. Λόγω της ικανότητάς τους να αφοσιώνονται σε έναν σκοπό, οι πραγματικοί πιστοί είναι ένα χρήσιμο, πιθανώς δε απαραίτητο, συστατικό κάθε επαναστατικού κινήματος".

Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Unabomber, οι συνειδητοποιημένοι Εθνικοσοσιαλιστές είναι αφοσιωμένοι σ' έναν Ιερό σκοπό και γι' αυτό χρήσιμοι και πραγματικοί πιστοί ενός γνήσιου αντικαθεστωτικού αγώνα. Νιώθουμε λοιπόν τον Unabomber δικό μας, πολύ περισσότερο από τους διεφθαρμένους και δειλούς ακροδεξιούς ψευτοεθνικιστές, που αποτελούν το πατριωτικό άλλοθι του συστήματος και ταυτόχρονα τον ανασταλτικό παράγοντα σε κάθε εθνικολαϊκή δραστηριότητα. Μπορούμε να συζητήσουμε για τις μεθόδους του Unabomber και κατά πόσο μπορούν να χτυπήσουν ουσιαστικά το παγκόσμιο κατεστημένο, να συζητήσουμε για τις διαφωνίες μας γύρω από το φαινόμενο της ατομικής τρομοκρατίας πάνω σε πολιτική βάση, όχι όμως να αμφισβητήσουμε την επαναστατική διάθεση του Unabomber. Γι' αυτό και δεν τον χαρίζουμε σε κανένα χομπίστα, ηλίθιο ή παρακρατικό κάθαρμα, που παριστάνει τον "αναρχικό". Μιλώντας πάντως για τους συντηρητικούς, έχει μεγάλη σημασία να διαβάσουμε την άποψη του Unabomber γι' αυτήν την κατηγορία των ανθρώπων:

"Οι συντηρητικοί είναι βλάκες: κλαψουρίζουν για την παρακμή των παραδοσιακών αξιών, αλλά υποστηρίζουν ενθουσιωδώς την τεχνολογική πρόοδο και την οικονομική αύξηση. Φαίνεται ότι δεν μπορούν να καταλάβουν πως δεν μπορείς να κάνεις γρήγορες δραστικές αλλαγές στην τεχνολογία και την οικονομία μιας κοινωνίας και ότι αυτές οι γρήγορες αλλαγές αναπόφευκτα προκαλούν την κατάρρευση των παραδοσιακών αξιών".

Ένα από τα πιο σημαντικά νοήματα της περίπτωσης του Unabomber είναι η παρουσίαση του πόσο η σύγχρονη κοινωνία, παρά τις φαινομενικές της ανέσεις, είναι απροετοίμαστη για νέες άγνωστες αντιπαραθέσεις. Πίσω από τα φανταχτερά στολίδια των βιτρίνων υπάρχουν οι αμήχανες υπεκφυγές και τα άβολα μαζέματα μιας κοινωνίας που κινείται αντίθετα από τους φυσικούς νόμους της Ζωής και της Δημιουργίας. Όλα αυτά όμως κρύβουν έναν εσωτερικό φόβο και την απόγνωση ότι ο σάπιος μοντερνισμός της βιομηχανικής κοινωνίας δεν μπορεί να σταθεί πλέον γερά στα πόδια του. Ταυτόχρονα, ο Unabomber, με την διαύγεια ενός αυθεντικού επαναστάτη, δεν τρέφει αυταπάτες για την αποχαύνωση στην οποία έχει περιέλθει ο μέσος άνθρωπος με την "ευγενή βοήθεια" των ΜΜΕ. Παρουσιάζει με τρόπο πολύ έξυπνο τις μεθόδους εξάρτησης, που εφαρμόζονται προς τον ανύποπτο πολίτη:

"Φανταστείτε μια κοινωνία, η οποία υποβάλλει τα μέλη της σε συνθήκες που τα κάνουν τρομερά δυστυχισμένα και ύστερα τους προσφέρει ναρκωτικά για να τα απαλλάξει από τη δυστυχία. Επιστημονική φαντασία; Ήδη αυτό συμβαίνει, μέχρι ενός σημείου, στην ίδια την κοινωνία μας. Είναι ευρέως γνωστό ότι το ποσοστό κλινικής κατάθλιψης έχει αυξηθεί ραγδαία τις τελευταίες δεκαετίες.

Κατ' αρχήν υπάρχουν οι τεχνικές επαγρύπνησης. Κρυμμένες κάμερες χρησιμοποιούνται τώρα πια στα περισσότερα καταστήματα και σε άλλους χώρους, υπολογιστές χρησιμοποιούνται για να συγκεντρώσουν και να κατηγοριοποιήσουν τεράστιο όγκο πληροφοριών για τα άτομα. Οι πληροφορίες λοιπόν, που έχουν ληφθεί, αυξάνουν σοβαρά την αποτελεσματικότητα του σωματικού καταναγκασμού (τήρηση του νόμου). Ύστερα, υπάρχουν οι μέθοδοι προπαγάνδας, για τις οποίες τα ΜΜΕ αποτελούν τα κατάλληλα οχήματα. Αποτελεσματι-

κές μέθοδοι έχουν αναπτυχθεί για να κερδίζονται εκλογές, να πωλούνται προϊόντα, να επηρεάζεται η κοινή γνώμη. Η βιομηχανία της ψυχαγωγίας χρησιμεύει σαν σημαντικό ψυχολογικό εργαλείο του συστήματος, πιθανώς ακόμη περισσότερο όταν σερβίρει μεγάλες ποσότητες σεξ και βίας. Η διασκέδαση προμηθεύει στον σημερινό άνθρωπο σημαντικούς τρόπους απόδρασης. Όσο είναι απορροφημένος από την τηλεόραση, το βίντεο, κλπ, μπορεί να ξεχνάει το στρες, την αγωνία, τις διαψεύσεις, την απογοήτευση".

Σαν γνήσιος Επαναστάτης, ο Unabomber δεν πιστεύει στη λογική της πλειοψηφίας, αλλά στη σθεναρή πίστη βαθιά προσηλωμένων στην Ιδεολογία Αγωνιστών. Ταυτόχρονα, απορρίπτει τις συμβιβαστικές λύσεις των μεταρρυθμίσεων, οι οποίες δεν αποτελούν τίποτα άλλο από κινήσεις τακτικής εκ μέρους του συστήματος, για την επιβίωσή του. Γι' αυτό είναι οι Επαναστάτες και όχι οι μεταρρυθμιστές που μπορούν να φέρουν ολοκληρωτικές αλλαγές στη δομή της κοινωνίας.

"Πριν από αυτή την τελική μάχη, οι επαναστάτες δεν θα πρέπει να περιμένουν να έχουν στο πλευρό τους την πλειοψηφία. Η Ιστορία γράφεται από τις δραστήριες, αποφασισμένες μειονότητες, όχι από την πλειοψηφία, η οποία σπανίως έχει μια ξεκαθαρισμένη και σταθερή ιδέα για το τι πραγματικά θέλει. Μέχρι να έρθει η ώρα για το τελικό λάκτισμα προς την επανάσταση, καθήκον των επαναστατών θα είναι λιγότερο να κερδίσουν την επιφανειακή υποστήριξη της πλειοψηφίας και περισσότερο να φτιάξουν ένα μικρό πυρήνα βαθιά προσηλωμένων στην Ιδεολογία ανθρώπων. Όσον αφορά την πλειοψηφία, είναι αρκετό να τους κάνουμε να αντιληφθούν την ύπαρξη μιας νέας ιδεολογίας και να τους την υπενθυμίζουμε συχνά. Αν και βεβαίως είναι επιθυμητό να εξασφαλίζουμε την υποστήριξη της πλειοψηφίας στο βαθμό που αυτό δεν θα εξασθενίσει τον πυρήνα των πραγματικά προσηλωμένων στην Ιδεολογία ανθρώπων.

...Κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης θα είναι πάρα πολύ δειλή για να είναι αποτελεσματική. Ακόμη και εάν προωθηθούν αλλαγές αρκετά ευρείες, που να προκαλέσουν ουσιαστική διαφορά, αυτές θα ανακληθούν όταν οι συνέπειές τους θα γίνουν εμφανείς. Έτσι, οι μόνιμες αλλαγές υπέρ της ελευθερίας μπορούν να προωθηθούν μόνο από άτομα που είναι προετοιμασμένα να αποδεχθούν την ριζική, επικίνδυνη και απρόβλεπτη αλλαγή ολόκληρου του συστήματος. Με άλλα λόγια από επαναστάτες, όχι μεταρρυθμιστές".

Πάνω σ' αυτές τις καταπληκτικές αναλύσεις βασίζεται το διήγημα "Το Πλοίο Των Ηλιθίων", το οποίο γράφτηκε από τον Unabomber μέσα στην φυλακή, το 1999. Το διήγημα αυτό θυμίζει έντονα τον τρόπο έκφρασης του διάσημου φυλετιστή-σοσιαλιστή συγγραφέα Τζακ Λόντον, έναν άνθρωπο που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως Εθνικοσοσιαλιστής, πολλά χρόνια πριν την πολιτική εμφάνιση του Εθνικοσοσιαλισμού στην Γερμανία.

Ο αποσυμβολισμός του συγκεκριμένου διηγήματος είναι σαφής σε ό,τι αφορά τις προθέσεις του Unabomber: Καταγγελία, με έμμεσο και συνάμα έξυπνο τρόπο, τόσο της αναλγησίας των καπιταλιστών, που ηθελημένα οδηγούν τον πλανήτη προς την καταστροφή αδιαφορώντας για τις τραγικές συνέπειες, όσο και την υποκρισία των ρεφορμιστών της αριστεράς, οι οποίοι, αγνοώντας τα θανάσιμα προβλήματα που αντιμετωπίζει τόσο ο άνθρωπος όσο και η Φύση, αναλίσκονται σε γελοία και ασήμαντα θέματα, όπως π.χ. τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων... Οι μεταρρυθμιστές όχι μόνο δεν επιφέρουν καμία καλυτέρευση των συνθηκών ζωής, αλλά ουσιαστικά με την αδράνειά τους βοηθούν στην επιβίωση ενός αντιφυσικού συστήματος, που οδηγεί την Γη στον οριστικό αφανισμό. Η μόνη πραγματική αντίσταση έρχεται από κάποια ελάχιστα πεφωτισμένα μυαλά της Λευκής Εργατικής Τάξης (ο μικρός καμαρώτος, στην περίπτωση του διηγήματος), οι οποίοι όμως λόγω του νόμου της πλειοψηφίας των Ηλιθίων δεν μπορούν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να σώσουν τον πλανήτη (πλοίο) από την καταστροφή. Ακόμη κι όταν ο μικρός καμαρώτος καλεί σε ανοιχτή εξέγερση, οι υπόλοιποι επιβαίνοντες εναντιώνονται απέναντί του, αποκαλώντας τον "φασίστα" και "αντεπαναστάτη". Ό,τι ακριβώς συμβαίνει και στην σύγχρονη πραγματικότητα απέναντι στους Αληθινούς Επαναστάτες των μίζερων καιρών μας.

Ο Theodore (Ted) Kaczynski, ή Unabomber, δείχνει αλληγορικά τον τρόπο για την πραγματική Αντίσταση, αδιαφορώντας για την συκοφαντική δυσφήμιση των ψευτοεπαναστατών της μαρξιστικής αριστεράς. Κάθε ομοιότητα με την συκοφαντική δυσφήμιση, που δέχεται κι εδώ στην χώρα μας από το κυνήγι των αντιρατσιστών, αντιφασιστών και διεθνιστών πάσης φύσεως το μοναδικά αυθεντικό Επαναστατικό Ιδεολογικό Κίνημα της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, ίσως να μην είναι καθόλου τυχαία...

ΖΗΤΩ Η ΝΙΚΗ!

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΩΝ ΗΛΙΘΙΩΝ

Μια φορά και έναν καιρό, ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί ενός πλοίου, έγιναν τόσο ματαιόδοξοι από την ικανότητά τους στην ναυτική τέχνη, τόσο ανόητα ασεβείς και τόσο εντυπωσιασμένοι με τους εαυτούς τους, που κατάντησαν τρελοί. Έστρεψαν το πλοίο βόρεια και προχώρησαν μέχρι που συνάντησαν παγόβουνα και επικίνδυνους όγκους πάγου. Συνέχισαν να πηγαίνουν βόρεια, σε όλο και περισσότερο επικίνδυνα νερά, με μόνο σκοπό να δώσουν στους εαυτούς τους ευκαιρίες να πραγματοποιήσουν ακόμα περισσότερα λαμπρά κατορθώματα στην ναυσιπλοΐα. Καθώς το πλοίο έφτανε σε όλο και υψηλότερα γεωγραφικά πλάτη, οι επιβάτες και το πλήρωμα γίνονταν όλο και περισσότερο δυσαρεστημένοι. Άρχισαν καυγάδες μεταξύ τους και παράπονα για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούσαν.

Τρέμω από το κρύο" είπε ένας ρωμαλέος ναυτικός. "Αυτό είναι το χειρότερο ταξίδι που έχω βρεθεί. Το κατάστρωμα είναι γλιστερό από τον πάγο. Όταν είμαι στο παρατηρητήριο ο αέρας περνά το πανωφόρι μου σαν μαχαίρι. Κάθε φορά που δένω το πανί της πλώρης, τα δάχτυλά μου πάνε να παγώσουν. Και για όλα αυτά παίρνω μόνο πέντε πενιχρά σελίνια τον μήνα".

"Νομίζεις ότι εσύ την έχεις άσχημα;" είπε μια γυναίκα επιβάτης. "Εγώ δεν μπορώ να κοιμηθώ το βράδυ από το κρύο. Οι κυρίες σε αυτό το πλοίο δεν παίρνουν όσες κουβέρτες παίρνουν οι άντρες. Αυτό δεν είναι δίκαιο."

Ένας μεξικάνος ναύτης παρεμβαίνει στην συζήτηση. "Εγώ παίρνω μόνο τον μισό μισθό από αυτόν που παίρνουν οι άγγλοι ναύτες. Χρειαζόμαστε αρκετή ποσότητα φαγητού για να είμαστε ζεστοί σ' αυτό το κλίμα και δεν παίρνω το μερίδιό μου. Οι άγγλοι παίρνουν περισσότερο. Και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι οι αξιωματικοί μου δίνουν διαταγές στα αγγλικά αντί τα ισπανικά".

"Εγώ έχω περισσότερους λόγους να διαμαρτύρομαι από οποιονδήποτε άλλο" είπε ένας ινδιάνος ναύτης. "Αν τα χλωμά πρόσωπα δεν μου είχαν κλέψει την προγονική μου γη, δεν θα ήμουν καν σε αυτό το πλοίο μέσα στα παγόβουνα και τους αρκτικούς ανέμους. Θα ήμουν σε ένα κανό και θα κωπηλατούσα σε μια ωραία γαλήνια λίμνη. Μου αξίζει αποζημίωση. Τουλάχιστον ο καπετάνιος πρέπει να με αφήσει να παίζω ζάρια για να βγάζω μερικά λεφτά".

"Δεν είναι μόνο οι άνθρωποι που έχουν κακή μεταχείριση σ' αυτό το πλοίο" παρενέβη μια φιλόζωη από τους επιβάτες, με φωνή τρεμάμενη από αγανάκτηση "γιατί την τελευταία εβδομάδα είδα

τον δεύτερο αξιωματικό να κλωτσά τον σκύλο του πλοίου δύο φορές".

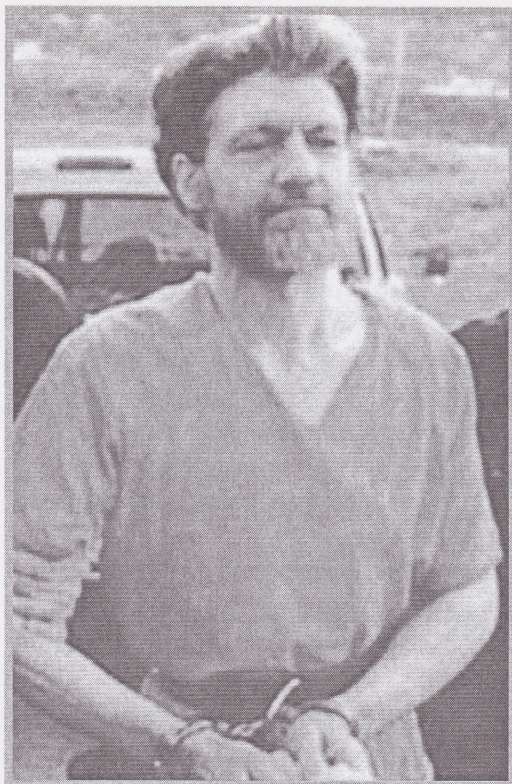
Ένας από τους επιβάτες ήταν καθηγητής κολεγίου. Σηκώνει τα χέρια και κραυγάζει: "Ρατσισμός, σεξισμός, ειδισμός, ομοφοβία και εκμετάλλευση της εργατικής τάξης! Είναι διακρίσεις! Πρέπει να έχουμε κοινωνική δικαιοσύνη: ίσους μισθούς για τους μεξικάνους ναύτες, υψηλότερους μισθούς για όλους τους ναύτες, αποζημίωση για τον ινδιάνο, ίσο αριθμό κουβερτών για τις κυρίες, εγγυημένο δικαίωμα στο να είναι κανείς π... και όχι άλλες κλωτσιές στον σκύλο".

"ΝΑΙ-ΝΑΙ" φωνάζουν οι επιβάτες. "ΝΑΙ-ΝΑΙ" φωνάζει και το πλήρωμα. "Είναι διακρίσεις και πρέπει να απαιτήσουμε τα δικαιώματά μας".

Ο μικρός καμαρώτος καθάρισε το λαιμό του: "Χμ. Χμ. Όλοι έχετε καλούς λόγους για να παραπονιέστε. Αλλά εμένα μου φαίνεται ότι αυτό που πρέπει πραγματικά να κάνουμε είναι να γυρίσουμε αυτό το πλοίο προς τα πίσω και να πάμε νότια. Γιατί, αν συνεχίσουμε να πηγαίνουμε βόρεια, σίγουρα θα ναυαγήσουμε αργά ή γρήγορα και τότε οι μισθοί σας, οι κουβέρτες σας και τα όποια δικαιώματά σας δεν θα σας προσφέρουν τίποτα, γιατί θα έχουμε πνιγεί όλοι".

Αλλά κανείς δεν του έδωσε σημασία, γιατί ήταν ένας μικρός καμαρώτος.

Ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί από την βάση τους στο πρυμναίο κατάστρωμα, έβλεπαν και άκουγαν. Τώρα αυτοί χαμογελούν και κλείνουν το μάτι ο ένας στον άλλο. Με ένα νεύμα του καπετάνιο, ο τρίτος αξιωματικός κατέβηκε από πρυμναίο κατάστρωμα, σουλατσάρισε μέχρι εκεί που είχαν συγκεντρωθεί οι επιβάτες και το πλήρωμα και σπρώχνοντας με τον ώμο του, μπήκε ανάμεσά τους. Πήρε μια πολύ σοβαρή έκφραση στο πρόσωπό του και μίλησε έτσι: "Εμείς οι αξιωματικοί πρέπει να παραδεχτούμε ότι κάποια πραγματικά ασυγχώρητα πράγματα συμβαίνουν σε αυτό το πλοίο. Εμείς είμαστε άντρες με καλή θέληση και θέλουμε να είμαστε σωστοί μαζί σας. Αλλά όμως ο καπετάνιος είναι σχετικά συντηρητικός και επιβάλει τους δικούς του κανόνες. Μάλλον χρειάζεται ένα μικρό σκούντημα για να κάνει οποιαδήποτε απτή αλλαγή. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι αν διαμαρτύρεστε έντονα - αλλά πάντα ειρηνικά και χωρίς να παραβιάζετε

του Ted Kaczynskl (Unabomber) γράφτηκε το 1999 στην φυλακή

τους κανόνες του πλοίου - θα ταρακουνήσετε τον καπετάνιο που αδρανεί και θα τον αναγκάσετε να καταπιαστεί με τα προβλήματα για τα οποία τόσο δίκαια διαμαρτύρεστε".

Αφού είπε αυτά ο τρίτος αξιωματικός, γύρισε πίσω στο πρυμναίο κατάστρωμα. Καθώς πήγαινε, το πλήρωμα και οι επιβάτες του φώναζαν: "Μετριοπαθή! Ρεφορμιστή! Ψευτοπροοδευτικέ! Τσιράκι του καπετάνιου!" Όμως, παρ' όλα αυτά, έκαναν όπως αυτός τους είπε. Μαζεύτηκαν μπροστά από το πρυμναίο κατάστρωμα, φωνάζοντας βρισιές προς τους αξιωματικούς και ζητώντας τα δικαιώματά τους. "Θέλω υψηλότερο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας", φώναξε ο ρωμαλέος θαλασσοπόρος. "Ίσες κουβέρτες

για τις γυναίκες", φώναξε η γυναίκα επιβάτης. "Θέλω να λαμβάνω τις διαταγές μου στα ισπανικά", κραύγασε ο μεξικάνος ναύτης. "Θέλω το δικαίωμα να παίζω ζάρια", φώναξε ο ινδιάνος ναύτης. "Δεν θέλω να με λένε π...", φώναξε ο λοστρόμος. "Όχι άλλες κλωτσιές στο σκύλο", φώναξε η φιλόζωη. "Επανάσταση τώρα", φώναξε ο καθηγητής.

Ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί μαζεύονται και συσκέπτονται για μερικά λεπτά, κλείνοντας το μάτι ο ένας στον άλλο, γνέφοντας καταφατικά και γελώντας. Ο καπετάνιος στάθηκε μπροστά το πρυμναίο κατάστρωμα και με μια σπουδαία προσποίηση καλοσύνης, ανακοίνωσε ότι:

- Ο μισθός του ρωμαλέου ναυτικού θα ανέβει στα έξι σελίνια το μήνα.
- Ο μισθός του μεξικάνου ναύτη θα ανέλθει στα δύο τρίτα του μισθού των άγγλων και η διαταγή για δέσιμο του πανιού της πλώρης θα δίνεται στα ισπανικά.
- Οι γυναίκες επιβάτες θα πάρουν άλλη μία κουβέρτα.
- Ο ινδιάνος ναύτης θα έχει το δικαίωμα να στήνει ένα παιχνίδι ζάρια τα σαββατόβραδα.
- Ο λοστρόμος δεν θα αποκαλείται π...
- Και το σκυλί δεν θα τρώει κλωτσιές, εκτός αν κάνει κάποια αταξία, όπως να κλέψει φαγητό από το μαγειρείο.

Οι επιβάτες και το πλήρωμα γιόρτασαν αυτές τις παραχωρήσεις σαν μεγάλη νίκη, αλλά το επόμενο πρωί αισθάνονταν πάλι δυσαρεστημένοι.

"Έξι σελίνια το μήνα είναι πενταροδεκάρες και ακόμα παγώνουν τα δάκτυλά μου, όταν δένω το πανί της πλώρης" γκρίνιαξε ο ρωμαλέος ναυτικός.

"Ακόμα δεν παίρνω τον ίδιο μισθό με τους άγγλους ή αρκετά τρόφιμα γι' αυτό το κλίμα" είπε ο μεξικάνος ναύτης.

"Εμείς οι γυναίκες δεν έχουμε ακόμα αρκετές κουβέρτες για να μας κρατούν ζεστές" είπε η γυναίκα επιβάτης.

Οι υπόλοιποι εξέφρασαν ανάλογα παράπονα και ο καθηγητής τους παρότρυνε.

Όταν τελείωσαν, ο μικρός καμαρώτος μίλησε αυτή τη φορά αρκετά δυνατά, ώστε οι υπόλοιποι να μην μπορούν εύκολα να τον αγνοήσουν: "Είναι πραγματικά τρομερό που το σκυλί τρώει κλωτσιές επειδή κλέβει ένα κομμάτι ψωμί από το μαγειρείο και ότι οι γυναίκες δεν έχουν ίσο αριθμό κουβερτών και ότι παγώνουν τα δάχτυλα του ναύτη... αλλά κοιτάτε πόσο χοντρά έχουν γίνει τα παγόβουνα και πόσο ο άνεμος φυσάει όλο και πιο άγρια. Πρέπει να γυρίσουμε το πλοίο προς το νότο, γιατί αν συνεχίσουμε να πηγαίνουμε βόρεια θα ναυαγήσουμε και θα πνιγούμε".

"Ω, ναι" είπε ο λοστρόμος. "Είναι τόσο απαίσιο να συνεχίζουμε να πηγαίνουμε βόρεια, αλλά γιατί πρέπει εγώ να αποκαλούμαι π...; Δεν είμαι εγώ καλός όπως οι άλλοι;"

"Το να πλέουμε βόρεια είναι τρομερό" είπε η γυναίκα επιβάτης. "Αλλά δεν βλέπεις; Γι' αυτό ακριβώς οι γυναίκες χρειάζονται περισσότερες κουβέρτες για να μένουν ζεστές. Απαιτώ ίσες κουβέρτες για τις γυναίκες τώρα".

"Είναι αλήθεια" είπε ο καθηγητής, "ότι το να πλέουμε προς τα βόρεια επιφέρει μεγάλες κακουχίες σε όλους μας. Αλλά το να αλλάξουμε πορεία προς το νότο είναι ουτοπικό. Δεν μπορείς να γυρίσεις πίσω το ρολόι. Πρέπει να βρούμε έναν ώριμο τρόπο να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση".

"Κοιτάτε" είπε ο μικρός καμαρώτος. "Αν αφήσουμε αυτούς τους τέσσερις παράφρονες στο κατάστρωμα της πρύμνης να έχουν τη δική τους πορεία, θα πνιγούμε όλοι. Αν καταφέρουμε κάποια στιγμή να απομακρύνουμε το πλοίο από τον κίνδυνο, τότε μπορούμε να ανησυχούμε για τις εργατικές συνθήκες, τις κουβέρτες για τις γυναίκες και τα όποια δικαιώματα. Αλλά, πρώτα, πρέπει να στρέψουμε προς τα πίσω το σκάφος. Αν κάποιοι από εμάς μαζευτούν, φτιάξουν ένα σχέδιο και δείξουν λίγο θάρρος, μπορούμε να σώσουμε τους εαυτούς μας. Δεν χρειάζονται πολλοί από εμάς. Έξι με οχτώ φτάνουν. Μπορούμε να καταλάβουμε την πρύμνη, να πετάξουμε αυτούς τους τρελούς έξω από το πλοίο και να πάμε προς το νότο".

Ο καθηγητής σήκωσε τη μύτη του και είπε αυστηρά: "Δεν πιστεύω στην βία. Είναι ανήθικο".

"Είναι πάντα αήθης η χρήση βίας" είπε ο λοστρόμος.

"Με τρομάζει η βία" είπε η γυναίκα επιβάτης.

Ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί έβλεπαν και άκουγαν όλη αυτή την ώρα. Με ένα σήμα του καπετάνιου, ο τρίτος αξιωματικός κατέβηκε κάτω, στο κυρίως κατάστρωμα. Μπήκε ανάμεσα στους επιβάτες και το πλήρωμα, λέγοντάς τους ότι ακόμα υπάρχουν πολλά προβλήματα στο πλοίο.

"Έχουμε κάνει μεγάλη πρόοδο" είπε. "Αλλά πολλά απομένουν ακόμα για να γίνουν. Οι συνθήκες εργασίας για το ναύτη είναι ακόμα σκληρές, ο μεξικάνος δεν παίρνει ακόμα τα ίδια λεφτά με τον άγγλο, οι γυναίκες δεν έχουν ακόμα τις ίδιες κουβέρτες με τους άντρες, το παιχνίδι με ζάρια του ινδιάνου τα σαββατόβραδα είναι πενιχρή αποζημίωση για την χαμένη γη του, είναι άδικο για τον λοστρόμο να τον λένε π... και ο σκύλος ακόμα να τρώει κλωτσιές πότε-πότε. Νομίζω ότι ο καπετάνιος χρειάζεται ακόμα ένα σκούντημα. Θα βοηθούσε, αν όλοι εσείς πραγματοποιούσατε ακόμα μια διαμαρτυρία, εφόσον αυτή παραμένει μη βίαιη".

Καθώς ο τρίτος αξιωματικός πήγαινε πίσω στην πρύμνη, οι επιβάτες και το πλήρωμα του πλοίου τον έβριζαν, αλλά μολαταύτα έκαναν αυτό που τους είπε και μαζεύτηκαν μπροστά στο πρυμναίο κατάστρωμα για ακόμα μια διαμαρτυρία. Φώναζαν με στόμφο και ενθουσιασμό, κραδαίνοντας τη γροθιά τους και πέταξαν ένα κλούβιο αυγό στον καπετάνιο (ο οποίος το απέφυγε με έναν επιδέξιο ελιγμό).

Αφού ακούσανε τα παράπονά τους, ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί μαζεύτηκαν για μια κουβέντα, κατά την οποία έκλειναν το μάτι ο ένας στον άλλο και γελούσαν πονηρά. Μετά, ο καπετάνιος στάθηκε μπροστά στο πρυμναίο κατάστρωμα και ανακοίνωσε ότι:

- Ο ρωμαλέος ναυτικός θα πάρει γάντια για να κρατά τα δάκτυλά του ζεστά.
- Ο μεξικάνος ναύτης θα παίρνει μισθό ίσο με τα τρία τέταρτα του άγγλου.
- Οι γυναίκες θα πάρουν ακόμα μία κουβέρτα.
- Ο ινδιάνος ναύτης θα μπορεί να στήνει το παιχνίδι του και Σάββατο και Κυριακή βράδυ.
- Και κανείς δεν θα κλωτσά το σκύλο, χωρίς ειδική εντολή από τον καπετάνιο.

Οι επιβάτες και το πλήρωμα έμειναν εκστασιασμένοι από αυτήν την μεγάλη επαναστατική νίκη, αλλά το επόμενο πρωί πάλι αισθάνονταν δυσαρεστημένοι και άρχισαν να γκρινιάζουν για τις ίδιες κακουχίες.

Ο μικρός καμαρώτος αυτή τη φορά άρχισε να οργίζεται: "Βρε ηλίθιοι..." φώναξε. "Δεν βλέπετε τι κάνουν ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί; Σας κρατούν απασχολημένους με τα ασήμαντα παράπονά σας για κουβέρτες, μισθούς και κλωτσιές στο σκύλο, ώστε να μη σκέφτεστε τι πραγματικά πάει στραβά σε αυτό το πλοίο. Το ότι δηλαδή πάει όλο και περισσότερο προς τα βόρεια και όλοι θα πνιγούμε. Αν κάποιοι από εσάς έρθετε στα συγκαλά σας, μαζευτούμε και καταλάβουμε το πρυμναίο κατάστρωμα, θα μπορούσαμε να στρέψουμε αυτό το πλοίο και να σώσουμε τις ζωές μας. Αλλά το μόνο που κάνετε είναι να κλαψουρίζετε για τόσο μικρά θέματα, όπως οι συνθήκες εργασίας, παιχνίδια με ζάρια και τα δικαιώματα".

Οι επιβάτες και το πλήρωμα εξαγριώθηκαν.

"Μικρέ!" φώναξε ο μεξικάνος. "Θεωρείς λογικό το να παίρνω μόνο τα τρία τέταρτα του μισθού του άγγλου; Είναι αυτό μικρό πράγμα;"

"Πώς μπορείς να λες το παράπονό μου ασήμαντο!" φώναξε ο λοστρόμος. "Δεν ξέρεις πόσο υποτιμητικό είναι να σε φωνάζουν π...;"

"Το να κλωτσάς έναν σκύλο, δεν είναι μικρό θέμα" φώναξε η φιλόζωη. "Είναι άκαρδο, αισχρό και κτηνώδες".

"Εντάξει τότε..." απάντησε ο μικρός καμαρώτος. "Τα θέματα αυτά δεν είναι μικρά και ασήμαντα. Αλλά σε σχέση με το πραγματικό πρόβλημα, σε σχέση με το ότι το πλοίο πηγαίνει ακόμα βόρεια, τα παράπονά σας είναι μικρά και επουσιώδη. Γιατί, αν δεν γυρίσουμε αυτό το πλοίο σύντομα, θα πνιγούμε όλοι".

"Φασίστα" είπε ο καθηγητής.

"Αντεπαναστάτη" είπε η γυναίκα επιβάτης. Κι όλοι οι επιβάτες και το πλήρωμα μπαίνουν στην κουβέντα ο ένας μετά τον άλλο, αποκαλώντας τον μικρό καμαρώτο φασίστα και αντεπαναστάτη. Τον έσπρωξαν μακριά και συνέχισαν να γκρινιάζουν για μισθούς, κουβέρτες και δικαιώματα.

Το πλοίο συνέχισε να πλέει βόρεια και μετά από λίγο συντρίφτηκε ανάμεσα σε δύο παγόβουνα και πνίγηκαν όλοι.

γράφει ο **Ιάσων Αναγνώστου**

ΚΟΝΡΑΝΤ ΛΟΡΕΝΤΖ

ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ

"Η πειστική απόδειξις της πλήρους απουσίας επιθετικότητας μέσα σε μία ανθρώπινη ομάδα δεν δόθηκε ποτέ μέχρι σήμερα"...

Άιμπλ Άιμπενσφελντ

Είναι γεγονός, ότι από τα πρώτα κιόλας μεταπολεμικά χρόνια, ξεκίνησε ένας κρυφός, πλήν αδυσώπητος πόλεμος, εναντίον ορισμένων επιστημονικών κλάδων, που θα μπορούσαν να συμβάλουν σε μία καλύτερη εθνική ζωή. Και αναφερόμαστε φυσικά στους κλάδους της Γενετικής, της Βιολογίας και της Ανθρωπολογίας, τα πορίσματα των οποίων διαστρεβλώνονται, προκειμένου να καταπνιγεί κάθε "επικίνδυνη" πρόοδος στους τομείς αυτούς.

Οι λόγοι είναι καθαρώς πολιτικοί: η αποδοχή των πορισμάτων των ανωτέρω επιστημών εκ μέρους της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, σήμανε με την στρατιωτική ήττα του Γ΄ Ράιχ, και την δαιμονοποίησή τους. Επιστήμονες οι οποίοι τονίζουν την τεράστια σημασία της Κληρονομικότητος στην διαμόρφωση των ανθρωπίνων ικανοτήτων και συμπεριφοράς, είναι υποχρεωμένοι σήμερα να υφίστανται την καταπίεση, την λογοκρισία, την τιμωρία ή και τον προσωπικό διασυρμό, από τα μίσθαρνα όργανα της "δημοκρατικής" παρανόησης.

Η υποδούλωση της Επιστήμης στον βωμό της παγκόσμιας ιδεολογίας είναι τέτοια, που στην χώρα μας, φερ' ειπείν, έφτασαν να καταργήσουν τελείως την πανεπιστημιακή διδασκαλία της Ανθρωπολογίας!

Σ' αυτή την αφόρητη κατάσταση που θυμίζει Μεσαίωνα, ο μεγάλος κατηγορούμενος είναι η Κληρονομικότητα. Αμαθείς πολιτικάντηδες και αγροίκοι δημοσιογραφίσκοι εκστρατεύουν από κοινού, προκειμένου να καταπνίξουν το σημαντικότερο ίσως πόρισμα της Γενετικής, το οποίο μάς αποκαλύπτει πολλά για την διαφοροποίηση του DNA μεταξύ των εθνών και των φυλών του πλανήτη μας. Ο Νόμος της Κληρονομικότητος χαλάει τα σχέδια στους εντολοδόχους του διεθνούς συστήματος, αφού αυτός αποδεικνύει ότι υπάρχουν σύνολα όμοιων ανθρώπων, τα Έθνη, αλλά και ανομοιότητα στα όντα (ανθρώπους και φυλές).

Πώς θα μπορούσε να ευαγγελίζεται ο Μαρξισμός την ισότητα των ανθρώπων, αφού αυτοί εκ γενετής είναι άνισοι; Και πώς να ισοπεδώνει τους λαούς ο Φιλελευθερισμός, αφού κάθε λαός είναι εκ φύσεως ιδιόμορφος, ή πώς να επιδιώξει την "ατομική ελευθερία", την απεξάρτηση δηλ. του ατόμου από το εθνικό του σύνολο;

Οι οπαδοί της κίβδηλης "ισότητος", επομένως,

θέλουν να θαφτεί με κάθε τρόπο η Κληρονομικότητα, με όλες της τις βιολογικές, ανθρωπολογικές, εθνολογικές, ψυχολογικές και κοινωνιολογικές προεκτάσεις...

Η εμφάνιση της Κοινωνιοβιολογίας

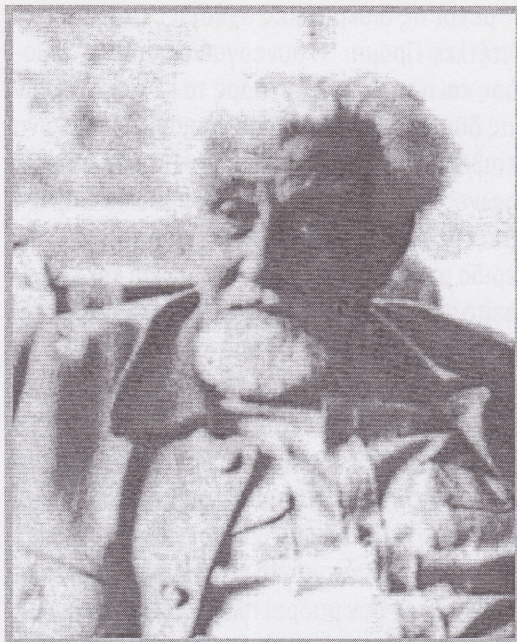
Για όλους αυτούς τους υπερμάχους του ισοπεδωτισμού, υπάρχουν ορισμένα ονόματα που δεν πρέπει να αναφέρονται. Ένα απ' αυτά είναι και του Κόνραντ Λόρεντζ, του σημαντικώτερου ίσως μεταπολεμικού υποστηρικτή της θεωρίας της Κληρονομικότητος, καθώς και θεμελιωτού της Κοινωνιοβιολογίας. Της Επιστήμης, δηλ. που θέλει να μελετήσει την ανθρώπινη συμπεριφορά στηριζόμενη στην Βιολογία.

Ο Λόρεντζ (βραβείο Νόμπελ), αψηφώντας τις υστερικές κραυγές της μεταπολεμικής λαίλαπας, και συνοδευόμενος από τις... πάπιες του, τα ψάρια και μερικούς ανθρώπους, καταξεφτίλισε τα δόγματα της επικρατούσης ανά τον κόσμο ιδεολογίας. Θεωρώντας δεδομένη την συγγένεια του ανθρώπου με άλλα ζωικά είδη, ο Λόρεντζ εργάστηκε πειραματικά στο ζωικό βασίλειο, για να επισημάνει τους βασικούς νόμους της συμπεριφοράς.

Ένα λοιπόν από τα σημαντικότερα συμπεράσματα της Κοινωνιοβιολογίας υπήρξε ότι, πράγματι, η Συγγένεια δημιουργεί την ομαδοποίηση και την κοινωνικότητα, αποτελώντας ταυτοχρόνως το θεμέλιο της όλης δομής των κοινωνιών.

Η Κοινωνιοβιολογία έχει προ πολλού διαπιστώσει, ότι στα ζώα και στον άνθρωπο υπάρχει εκ γενετής δεδομένο το αίσθημα του διαχωρισμού στους "δικούς μας" και στους "άλλους". Πρόκειται για το έμφυτο και απολύτως φυσιολογικό αυτό αίσθημα από καταβολής του ανθρώπου, που τις τελευταίες δεκαετίες χλευάζεται από την πλειοψηφία των κατευθυνόμενων ΜΜΕ ως "ρατσισμός". Καλείται δε ο μέσος άνθρωπος τού σήμερα, να ξεριζώσει αυτό το ένστικτο, προκειμένου να ενταχθεί στο "κοινωνικό σύνολο" της "ανεκτικής", "πολυπολιτισμικής" "δημοκρατίας"... Τι βιασμός, αλήθεια, της φυσικής πραγματικότητας!..

Η ίδια η Φύση, ωστόσο, έρχεται να αναιρέσει κάθε τέτοια αντιφυσική ύβριν, αποδεικνύοντας το ασταθές των "αντιρατσιστών", ξανά και ξανά. Παραδείγματα που δείχνουν την απάτη του αντιφυλετικού ιδεολογήματος βρίσκονται στην Ιστορία άφθονα -και συνεχίζονται ως τις μέρες μας. Γιατί, αν κάτι τελικά βρίσκεται πίσω από κάθε εξέλιξη

Κόνραντ Λόρεντζ
Εισηγητής της Κοινωνιοβιολογίας.
Απέδειξε με επιστημονικά πορίσματα την έμφυτη επιθετικότητα των όντων. Κατηγορήθηκε έντονα για τον φυλετισμό του, ενώ χαρακτηρίστηκε, ψευδώς, ως "υμνητής της βίας".

επιθετικότητα είναι ενστικτώδες χαρακτηριστικό των όντων. Δεν είναι αυτή αποτέλεσμα οποιουδήποτε "πολιτισμού" ή εξελίξεως, όπως πολλοί ρομαντικοί άλλοτε πίστευαν. Είναι συμφυής με την συνείδησή μας!

Το "κακό" (αν ονομαστεί έτσι η επιθετικότητα κατά των ξένων) είναι δεδομένο στον άνθρωπο από την Φύση. Δεν εκριζώνεται ούτε με διεθνιστικές φλυαρίες περί "φιλίας των λαών", ούτε με αντιρατσιστικές "πλύσεις εγκεφάλου". Μπορεί όμως να πειθαρχείται. Αυτό προτρέπει και ο Κ. Λόρεντζ, ο οποίος πιστεύει ότι σε έναν ανώτερο πολιτισμό ελεύθερων Εθνοτήτων, μπορεί κανείς πράγματι να ελπίζει σε μεγαλύτερη αυτοπειθάρχηση των εθνών από τις επιθετικές τάσεις (Lorenz Konrad: "Aggression", 1969).

Μέχρι να επιτευχθεί, όμως, αυτός ο ανώτερος πολιτισμός, η ομαδοποίηση και η άπωση, θα αποτελούν τις βασικές συνιστώσες κάθε ανθρώπινης ενέργειας, απ' τον οικογενειακό μας περίγυρο,

μέχρι τις διακρατικές σχέσεις! Όπως λέει ο Ντέτλεφ Πρόμπ: "Η συνεργασία εντός της ομάδος και η επιθετικότης προς τα έξω αποτελούν τις δύο πλευρές του ιδίου νομίσματος". Για να επιβεβαιώσει, κατ' ουσίαν, τον Ησίοδο, που 28 αιώνες πριν είχε διακρίνει την εμφύλια διαμάχη (που θεωρούσε πάντα αξιοκατάκριτη), από την έριδα μεταξύ φύλων (η οποία, αν και κακή θεωρείτο αξιέπαινη, διότι γίνεται κατά θεία επιταγή). (βλ. "Έργα και Ημέραι", 11-26).

Ο Κόνραντ Λόρεντζ κατατάσσει την επιθετικότητα ανάμεσα στα τέσσερα θεμελιώδη ένστικτα, δηλ. μεταξύ της πείνας, του φόβου και της σεξουαλικής ορμής. Τα ένστικτα αυτά ονομάζονται ΕΜΦΥΤΑ, ακριβώς γιατί βρίσκουν την προέλευσή τους στην φυλογενετική ιστορία του είδους: το περιβάλλον δεν μπορεί πλέον να τα εξαλείψει, όπως δεν μπορεί να τα δημιουργήσει, μπορεί μόνο να ασκήσει επάνω τους ένα αποτέλεσμα σχετικά με την διέγερση, ή, αντιθέτως, με την αναστολή τους.

Μέσα στο βιβλίο του για την επιθετικότητα, ο Λόρεντζ προσπαθεί να απογυμνώσει το πρόβλημα από τις συγκινησιακές συνιστώσες του και να χαράξει τις φυλογενετικές ρίζες της επιθετικής ορμής, να διασαφηνίσει τις συνθήκες που επιδρούν σ' αυτήν, τις επιδράσεις της κ.λπ. Θεωρεί την επιθετικότητα όχι ως ένα "ένστικτο θανάτου", κατά την φροϋδική αντίληψη, αλλά ως μία φυσιολογική διάθεση σε κάθε είδος και κάθε ζωντανό οργανισμό.

Μέσα σε ένα σύμπαν του οποίου η συγκρότηση βασίζεται -καλώς ή κακώς- επάνω στον ανταγωνισμό και στη σύγκρουση, η επιθετικότητα είναι η βάση κάθε σφρίγους, κάθε ικανότητας αντιστάσεως, κάθε ενεργητικότητας. Συνεπώς, η επιθετικότητα δεν είναι ούτε "καλή", ούτε "κακή". Είναι συστατικό μέρος του ίδιου του ορισμού του ζωντανού ανθρώπου.

"Ο λύκος είναι λιγότερο επιθετικός κι από το περιστέρι!"

Ως προς τούτο, ο Λόρεντζ είναι απόλυτος: η μελέτη της επιθετικότητος απαιτεί ν' απαλλαγεί κανείς από κάθε ανθρωπομορφισμό. Δεν υπάρχουν πλέον "αλαζονικές" καμήλες, ούτε αετοί με "αγριωπό βλέμμα", ούτε "καλοκάγαθα" κουνελάκια ή "μοχθηροί" σκίουροι. Το λιοντάρι

Επιθετικότητα: μία έμφυτη τάση στις ζωντανές υπάρξεις

δεν είναι περισσότερο "κακό" απέναντι στην αντιλόπη την οποία καταβροχθίζει, από όσο είναι η αγελάδα απέναντι στο χορτάρι, το οποίο βόσκει και μηρυκάζει.

Η επιστημονική εμπειρία, αντιθέτως, επιβεβαιώνει ότι οι επιθετικές διαθέσεις είναι πολύ εντονότερες στα κουνέλια, τα ζαρκάδια και στα περιστέρια (τα οποία τα έχουν κάνει το σύμβολο της ειρήνης!), παρά στους λύκους και στα λιοντάρια. Ο λόγος είναι απλός: στα πιο "άγρια" είδη, οι μηχανισμοί που καταστέλλουν την επιθετικότητα είναι επίσης οι πιο ισχυροί. Απεναντίας, τα πιο αδύνατα άτομα είναι εκείνα που αποκαλύπτονται πιο "κακά": καθώς καταλαμβάνονται από τον φόβο και, καθώς δεν διαθέτουν την απαιτούμενη δύναμη για να πολεμήσουν με έναν τρόπο σαν να κάνουν σπορ (δηλ. τελετουργικό), είναι τα πρώτα που αποφασίζουν να μεταπηδήσουν από την τελετουργική μάχη στην εξοντωτική.

Πολύ περιγραφικός επ' αυτού είναι ο Κριστόφ Στολοβίκι: "Οι λύκοι, παραδείγματος χάριν, δεν θα αποτελειώσουν ποτέ ένα ομοειδές ζώο το οποίο δηλώνει υποταγή. Αρκεί, επάνω στην μάχη την πιο λυσσαλέα, το ζώο που φαίνεται να νικιέται, να αποσύρει τα όπλα του -στην προκειμένη περίπτωση τους κοφτήρες του-, από τον αντίπαλό του και να του παρουσιάσει αντιθέτως το πιο τρωτό μέρος του σώματός του, την καρωτίδα αρτηρία, ώστε ο νικητής να σταματήσει αμέσως την ορμή του" (Christophe Stolowicki: "Konrad Lorenz, Le Fordateur de l' ethologie moderne", στο Psychologie, Ιούν. 1971).

"Επιθετικότητα ίσον βία; Όχι απαραίτητα!"

Για τον Λόρεντζ, η ταύτιση της επιθετικότητας με την βία αποτελεί αυθαιρεσία. Ο ίδιος, ουδέποτε εξέφρασε ένα "εγκώμιο της βίας", όπως εσφαλμένως κατηγορήθηκε. Αντιθέτως, γράφει: "Η βία είναι το πιο μεγάλο από τα παγκόσμια προβλήματα και επίσης το πιο ανησυχητικό".

Οι αντίπαλοι του Λόρεντζ, ακόμη και σήμερα, όντας επηρεασμένοι από την ψυχανάλυση, δεν θέλουν να δουν στην επιθετικότητα, παρά μόνο τις αρνητικές πλευρές της. Για τον Φρόϋντ, όπως είδαμε, η επιθετικότητα ισοδυναμεί με ένστικτο του θανάτου (Thanatos), ενώ στην Melani Klein, η λέξη "επιθετικότητα" είναι ισοδύναμη του σαδισμού. Τέτοιες γνώμες σαφώς και δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Όπως μάς λέει εύστοχα ο Φρήντιχ Χάκερ: "Όλοι οι Έλληνες είναι άνθρωποι, αλλά όλοι οι άνθρωποι δεν είναι Έλληνες. Κατά τον ίδιο τρόπο, κάθε μορφή βίας είναι επίθεσις, αλλά κάθε επίθεσις δεν είναι βία!" (Friedrich Hacker: "Aggression/violence dans le monde moderne", Calmann-Levy, 1972).

Ήδη από το 1784, ο Εμμανουήλ Κάντ είχε αναγνωρίσει τις θετικές πλευρές της επιθετικότητας. Ο Κόνραντ Λόρεντζ δείχνει ότι η επιθετική συμπεριφορά δεν οδηγεί κατ' ανάγκη στην εξάλειψη ή στην εξόντωση, αλλά ότι αποτελεί την βάση κάθε δημιουργικής συμπεριφοράς, κάθε επιθυμίας να "επιδοθεί" κανείς σε κάποιο πράγμα, για να βγάλει από αυτό κάποια μορφή, ένα έργο ή μια ιδέα, κάθε δραστηριότητας βιομηχανικής ή επιστημονικής, κάθε συναγωνιστικότητας. Για τον Λόρεντζ, κάθε θέληση για μάθηση, κάθε όρεξη για ανακάλυψη και εξερεύνηση -με λίγα λόγια: το καθετί που επιτρέπει στο άτομο να εκφράσει την προσωπικότητά του σαν διαφορετική από εκείνη των άλλων, από την εκτόξευση ενός πυραύλου, μέχρι την ανάγνωση ενός βιβλίου, όλα αυτά πηγάζουν, σε διάφορους βαθμούς, από την ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ.

Δεν ισοδυναμεί, λοιπόν, κάθε μορφή επιθετικότητος, με την βία. Αλλά, ας μην παραβλέπουμε, εν τέλει, πως ούτε και κάθε μορφή βίας είναι καταδικαστέα, όσο κι αν αντιδρούν οι ειρηνόφιλοι. Πώς θα μπορούσε άλλωστε, ως η κατεξοχήν "μαμή της Ιστορίας" (Κ. Μάρξ);

Σημειώσεις: Στην Ελλάδα, δυστυχώς, δεν έχουμε μεταφρασμένα έργα του Κ. Λόρεντζ. Μπορεί ωστόσο κανείς να πληροφορηθεί τις βασικές αρχές του, μέσα από το βιβλίο του Αλλαίν Ντε Μπενουά: "Κόνραντ Λόρεντζ και Σύγχρονη Ηθολογία" (εκδ. Ελεύθερη Σκέψις), πάνω στο οποίο βασίσθηκε η παρούσα μελέτη.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ "ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΙΟΥΔΑΣ"

"Και το ξαναλέω, δεν είναι χωρίς σημασία το γεγονός ότι βρίσκονται οι Εβραίοι επικεφαλής της διεθνούς πολιτικής. Όσο για το τι θα γίνει παραπέρα, κι αυτό το ξέρουν οι Εβραίοι: κοντεύει η βασιλεία τους, η απόλυτη βασιλεία τους. Θα έρθει η αποθέωση εκείνων των ιδεών, που μπροστά τους θα σβήσουν τα υπέροχα συναισθήματα, ακόμη και η εθνική υπερηφάνεια των Ευρωπαϊκών λαών, θα 'ρθει ο αιώνας του υλισμού".

Ντοστογιέφσκυ, "Το ημερολόγιο ενός συγγραφέως" 1877

Το ρητό που υπάρχει κάτω από τον τίτλο αυτού του κειμένου υπάρχει σαν προμετωπίδα και σε ένα από τα κεφάλαια του βιβλίου "Επιχείρηση Κόκκινος Ιούδας" που κυκλοφόρησε πρόσφατα. Κατά σύμπτωσιν(;) το βιβλίο αυτό εκδίδεται την ίδια χρονική περίοδο, που η δικαιοσύνη κατόπιν μηνυτηρίου αναφοράς του γνωστού "Παρατηρητηρίου" και με την πλήρη συμπαράσταση του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου, που δήλωσε παράσταση πολιτικής αγωγής, διεξαγάγει ανάκριση κατά του συγγραφέως Κ. Πλεύρη, της εφημερίδος "Ελεύθερος Κόσμος" και του δημοσιογράφου Θ. Χατζηγώγου για "αντισημιτισμό". Από την ιδιαίτερα σημαντική αυτή μελέτη, που εξετάζει σε βάθος τον ρόλο των σιωνιστών στην καταστροφή της αυτοκρατορίας των Ρομανώφ και τα παρακάτω:

"Όταν αποφάσισα να καταπιαστώ με το θέμα αυτού του βιβλίου, κάποιοι μου αντέτειναν ότι ο μαρξισμός πέθανε, με το γκρέμισμα του τείχους του αίσχους και την κατάρρευση των καθεστώτων του σιδηρού παραπετάσματος, οπότε δεν αξίζει τον κόπο να ασχολούμαι με τελειωμένες καταστάσεις. Αυτό, σίγουρα ισχύει για όλες -σχεδόν- τις χώρες του κόσμου, δυστυχώς όμως όχι και για την Ελλάδα, στην οποία από το 1974 ως τα σήμερα, υπάρχει απόλυτη κυριαρχία ενός χρεοκοπημένου, παλαιοντολογικού και ρεβανσιστικού αριστερισμού, στην ιδεολογία, στην πολιτική, στα ΜΜΕ, στον κρατικό μηχανισμό, στην ιστορική μνήμη, στα γράμματα, στις τέχνες, στον συνδικαλισμό, στην τοπική αυτοδιοίκηση, στις εκδόσεις, στην (α)παιδεία, παντού! Γενικά, η Ελλάδα σίγουρα είναι το τελευταίο κράτος της Ευρώπης όπου οι κομμουνιστές έχουν τον πρώτο λόγο. Κι αυτό συμβαίνει, παρότι οι μαρξιστές αντιπροσωπεύουν σήμερα μια ελάχιστη μειοψηφία, συνεχώς συρρικνούμενη, λόγω της σκληρής ιδεολογικής -και όχι μόνον- τρομοκρατίας που έχουν επιβάλλει, με την ανοχή των ιδεολογικά ευνουχισμένων "αντιπάλων" τους!

Δεν είναι λοιπόν ούτε εκτός τόπου, ούτε εκτός χρόνου, αυτό το πόνημα που αναφέρεται στον ρόλο των σκοτεινών δυνάμεων του διεθνούς σιωνισμού στην γέννηση του μαρξισμού, στα πρώτα του βήματα, στην επιλογή της αντισιωνιστικής Αγίας Ρωσίας για την εφαρμογή του, στην επιχείρηση επιβολής του και τέλος στην εδραίωσή του, η οποία μπορούμε να πούμε ότι ολοκληρώθηκε στα τέλη της λενινιστικής περιόδου. Καλή ανάγνωση!...

Ο Εβραίος Καρλ Μαρξ (Μαρδοχάϊ)

Ο εβραίος Κάρλ Μαρξ (το πραγματικό του όνομα ήταν Μαρδοχάϊ και το ...παρατσούκλι του "Μαυριτανός" λόγω του έντονα μελαχρινού του δέρματος) ήταν ο πνευματικός πατέρας του κομμουνισμού.

Γεννήθηκε στη Γερμανία το 1818. Ο πατέρας του, ο Ερσχελ Μαρξ ήταν Εβραίος δικηγόρος, ενώ ο παππούς του ραββίνος. Η μητέρα του Εριέτα Πρεσμπούργκερ που είχε γεννηθεί στην Ολλανδία, ήταν επίσης εβραία και μάλιστα από οικογένεια ραββίνων. Την εποχή εκείνη, οι Εβραίοι δεν ήταν ιδιαίτερα ...συμπαθείς στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες που ζούσαν και το γεγονός αυτό γέμισε τη νεανική ψυχή του Μαρδοχάϊ με μίσος άσβεστο για τους μη-εβραίους, μίσος που τον ακολουθούσε σ'ολόκληρη τη ζωή του και ενέπνευσε το έργο του...

Ο Μαρδοχάϊ γνώρισε τον πάμπλουτο Γερμανο-εβραίο βιομήχανο Φρειδερίκο Ενγκελς (1820-1895), ο οποίος τον προώθησε στους κύκλους της μυστικής εταιρείας "Σύνδεσμος των Δικαίων" (ολες οι μυστικές εταιρείες της εποχής είχαν δημιουργηθεί και κατευθύνονταν από Εβραίους, μέσω των μασόνων που αποτελούσαν την συντριπτική πλειοψηφία σ'αυτές τις οργανώσεις). Με τον Εγκελς μετέβησαν στο Λονδίνο το 1847, κατόπιν πρόσκλησης του εκεί παραρτήματος των "Δικαίων", για να συμμετάσχουν στο συνέδριό τους. Στο συνέδριο αυτό αποφασίστηκε η μετονομασία του Συνδέσμου σε "Σύνδεσμο των Κομμουνιστών", ενώ ανετέθη στον Μαρδοχάϊ η συγγραφή του ιδεολογικού τους μανιφέστου. Εκεί λοιπόν, στην μητρόπολη του καπιταλισμού, ο Μάρξ συνέγραψε το "Κομμουνιστικό Μανιφέστο" και αρκετά αργότερα το "Κεφάλαιο", που ως τα σήμερα αποτελούν τα "ευαγγέλια" κάθε καλού κομμουνιστή. Κυκλοφορούν, βέβαια, και κάποιες φήμες ότι τα βιβλία τα συνέγραψε ο Ενγκελς και τα υπέγραψε ο Μάρξ, αλλά δεν υπάρχουν αποδείξεις για κάτι τέτοιο.

Φανατικοί ανθέλληνες οι Μαρδοχάϊ και Ενγκελς

Ελάχιστοι Έλληνες γνωρίζουν ότι το σιωνιστικό δίδυμο Μαρδοχάϊ - Ενγκελς ήταν φανατικοί τουρκόφιλοι και μισούσαν θανάσιμα την Ελλάδα και τους Ελληνες, αλλά και τη Ρωσία, την οποία έβλεπαν "ως μια μεγάλη αντιδραστική και αντεπαναστατική δύναμη, που δεν έπρεπε να ενισχυθεί με κανέναν τρόπο"!Δεν μπορούσαν βέβαια να φαντασθούν τότε οι Μάρξ-Ενγκελς ότι κάποια χρόνια αργότερα οι σιωνιστές αφέντες τους, θα αποφάσιζαν να εφαρμοστούν οι διαλυτικές θεωρίες τους σ' αυτήν ακριβώς την χώρα που μισούσαν θανάσιμα. Πρόσφατα, πληροφορηθήκαμε από τις σελίδες του περιοδικού "Εψιλον" της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας (τεύχος 780, 25-26.03.06) για την ύπαρξη σχετικών άρθρων και κειμένων αλληλογραφίας μεταξύ των δύο πατριαρχών του Εβραιομαρξισμού, πολλά από τα οποία δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα "New York Daily Tribune" και σε άλλα έντυπα της εποχής.

Ας δούμε, λοιπόν, κάποια από τα κείμενα αυτά.

Έγραφε ο Ένγκελς, σχετικά με την Τουρκία, στην "New York Daily Tribune" (07.04.1853): "Η Τουρκία συνίσταται από 3 ξέχωρα μέρη: τις υποτελείς ηγεμονίες της Αφρικής, την ασιατική Τουρκία και την ευρωπαϊκή Τουρκία. Το πραγματικά επίμαχο σημείο είναι η ευρωπαϊκή Τουρκία. Το θαυμάσιο ετούτο έδαφος έχει την ατυχία να κατοικείται από ένα συνονθύλευμα διαφόρων φυλών και εθνικοτήτων - Σλάβοι, Έλληνες, Βλάχοι, Αρναούτηδες (Αλβανοί). Δώδεκα εκατομμύρια άνθρωποι είναι υποταγμένοι σε ένα εκατομμύριο Τούρκους και ίσαμε μια πρόσφατη ακόμη περίοδο φαινόταν ενδεχόμενο ότι από όλες τούτες τις φυλές οι Τούρκοι ήσαν οι ικανότεροι για να ασκήσουν την κυριαρχία...". Σχετικά με τους Έλληνες της εποχής και την καταγωγή τους, έγραφε σε άλλο άρθρο του (και πάλι ο Ενγκελς): "Οι Έλληνες της Τουρκίας είναι ως επί το πλείστον σλαβικής καταγωγής, όμως υιοθέτησαν τη σύγχρονη ελληνική γλώσσα. Με εξαίρεση λίγες οικογένειες της Κωνσταντινούπολης και της Τραπεζούντας, είναι τώρα γενικά αποδεκτό ότι πολύ λίγο καθαρό ελληνικό αίμα υπάρχει ακόμα και στην Ελλάδα".

Το βιβλίο "επιχείρηση κόκκινος Ιούδας" είναι επίκαιρο. Πόσο μάλλον, που ο Ιούδας είναι σήμερα περισσότερο ισχυρός από ποτέ... Είναι επίκαιρο γιατί η επιχείρηση "Κόκκινος Ιούδας" δεν τέλειωσε...

ΝΕΑ ΑΠ΄ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΒΕΛΓΙΟ

"Ταυτότητα, Παράδοση, Κυριαρχία"

Μια νέα πολιτική συμμαχία πατριωτικών δυνάμεων έκανε την εμφάνισή της στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο από την 1 Ιανουαρίου του 2007. Επικεφαλής της ομάδος χρίστηκε ο Γάλλος ευρωβουλευτής του "Εθνικού Μετώπου", Μπρούνο Γκολνίς εις βάρος του οποίου εκκρεμεί κατηγορία για την άρνηση του ολοκαυτώματος. Το φιλόδοξο σχέδιο της ομάδας των ευρωβουλευτών πήρε την ονομασία "Ταυτότητα, Παράδοση, Κυριαρχία" και στο πρόγραμμα περιλαμβάνεται η άρνηση οποιασδήποτε διεύρυνσης της Ε.Ε. ή επαναφοράς του θέματος του ευρωσυντάγματος και η παρεμπόδιση της ανεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης. Ανάμεσα στα κόμματα/μέλη της συμμαχίας ξεχωρίζουν οι παρουσίες της Αλ. Μουσολίνι, του πρώην συνεργάτη στο αυστριακό "Κόμμα Ελευθερίας", του Γκ. Χάιντερ, του Δ. Στογιανόφ της "Επίθεσης" (Βουλγαρία) αλλά και αντιπρόσωποι του Βελγικού Vlaams Belang. Σαν ιδέα προυπήρχε της εντάξεως της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, όμως ο συνασπισμός απαιτούσε 19 μέλη τα οποία

συμπληρώθηκαν με τους πέντε Ρουμάνους και τον έναν Βούλγαρο ευρωβουλευτή. Μια σημαντική λεπτομέρεια που θα πρέπει να προβληματίσει είναι ότι τα ακροδεξιά κόμματα που σχεδίασαν τον συνασπισμό υπήρξαν αντίθετα στην ένταξη των δύο προαναφερθεισών χωρών... Ο Μ. Γκολνίς ανέφερε ότι η ομάδα αυτή αποτελεί μια Ένωση Πατριωτών που θα εργασθεί για τα ενδιαφέροντα και την ανεξαρτησία καθενός από τα κράτη μέλη της Ε.Ε. με γνώμονα τις Χριστιανικές αξίες και την κληρονομιά της Ευρωπαϊκής παράδοσης ενάντια σε ένα μονολιθικό και γραφειοκρατικό Ευρωπαϊκό υπερκράτος.

Η θέση μας είναι ότι οι εκλογικές επιτυχίες των Πατριωτικών δυνάμεων της ηπείρου είναι ασφαλώς ελπιδοφόρες και σημαντικές και αποτελούν μια κληρονομιά για το Μέλλον των Εθνών της Ευρώπης. Από εκεί και έπειτα θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι για να ευδοκήσει η κάθε προσπάθεια θα πρέπει να συνάδει με την τιμιότητα του σκοπού και να μην ξεχνάμε πως η πολιτική δεν θα πρέπει να γίνει ποτέ αυτοσκοπός. Αυτός είναι και ο λόγος που παρακολουθούμε με σκεπτικισμό τη νέα αυτή κίνηση αναμένοντας τα επόμενά της βήματα.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Εγκλήματα Μίσους κατά Λευκών

Οι ειδήσεις που προέρχονται από την αφρικανική ήπειρο αφορούν πάντοτε τα θύματα της ανέχειας και του Aids ή ακόμα τις εμφύλιες διαμάχες μεταξύ μαύρων φυλών. Τα διεθνή ΜΜΕ αγνοούν προκλητικά όμως την φρικτή γενοκτονία που συντελείται στη Ν. Αφρική εις βάρος Λευκών αγροτών που μετά από την οικονομική ακολουθεί και η βιολογική

τους εξόντωση. Τα περιστατικά βίας σημειώνουν διαρκή άνοδο και η κυβέρνηση της χώρας δεν δείχνει κανένα ενδιαφέρον να υπερασπίσει τις ζωές των Ευρωπαίων που γεννήθηκαν εκεί. Το έθνος του "ουράνιου τόξου" όπως θέλησαν να το παρουσιάσουν κάποτε δοξάζοντας το μεγαλείο του πολυπολιτισμού, δεν είναι παρά το κέντρο του πραγματικού μίσους με την απεχθέστερη έκφραση που έχει καταγραφεί. Οι βιασμοί γυναικών είναι στην καθημερινότητα ενώ οι εικόνες των Λευκών θυμάτων του μίσους δείχνουν την διάθεση κανιβαλισμού των θυτών.
Το Βρετανικό Εθνικό Κόμμα BNP εξέδωσε δελτίο

τύπου καταγγέλλοντας την υποκρισία των ΜΜΕ κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά στο BBC, που αρνούνται να δημοσιοποιήσουν τις εικόνες του μίσους ενάντια και σε Αγγλικής καταγωγής αγρότες που χάνουν την ζωή τους καθημερινά στον "παράδεισο" του Νέλσον Μαντέλα...

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ενοικιάζονται... διαδηλωτές!
Η γερμανική εταιρεία "Ερέντο" ανακοίνωσε πως στο εξής θα ενοικιάζει μεταξύ άλλων και... διαδηλωτές! Η περισπούδαστη ιδέα που μοιάζει με ανέκδοτο προήλθε από μια αντικυβερνητική διαδήλωση που έγινε τον Δεκέμβριο στο Βερολίνο. Εκεί συμμετείχαν κάπου 200 "οργισμένοι" νεολαίοι σε μία - όχι και τόσο - αυθόρμητη κίνηση που δημιούργησε κραδασμούς στη μεταρρύθμιση του συστήματος Υγείας της γερμανικής κυβέρνησης.

Αργότερα αποκαλύφθηκε ότι οι συμμετέχοντες στην διαμαρτυρία δεν ήταν άνεργοι Γερμανοί ή κάτι σχετικό με το θέμα αλλά μισθωτοί... επαναστάτες φοιτητές που προσέφεραν την αντίδραση τους κατόπιν πληρωμής από την ομοσπονδία γιατρών. Μάλιστα η εταιρεία "Ερέντο" πρόκειται να παρέχει ολοκληρωμένη εξυπηρέτηση στους πελάτες - συνδικάτα, διαθέτοντας συμπληρωματικά προϊόντα όπως ντουντούκες, πανό, ειδικά οχήματα αλλά και "στολές εργασίας" για την καλύτερη σκηνοθεσία των θιασωτών/διαδηλωτών. Το καλύτερο το φυλάξαμε για το τέλος: Στις αιτήσεις των περισσότερων υποψηφίων επαναστατών υπάρχει στις επιλογές η υποσημείωση της άρνησης συμμετοχής σε πορείες των Γερμανών Εθνικιστών του NPD, που φανερώνει κάπως και την ιδεολογική ταυτότητα των σκληρά εργαζόμενων νέων...
Σύντροφοι, με την τυραννία της "μισθωτής σκλαβιάς" δεν γίνεται η ...επανάσταση!

ΙΑΠΩΝΙΑ

"Η Αξιοπρέπεια ενός Έθνους"
Αυτός είναι ο τίτλος ενός σπουδαίου βιβλίου που έχει γίνει ήδη best seller στην Ιαπωνία με πάνω από 2 εκατομμύρια πωλήσεις την χρονιά που πέρασε. Συγγραφέας του έργου, ο Masahiko Fujiwara, καθηγητής Μαθηματικών και ένθερμος υποστηρικτής της αναβίωσης της αίγλης του Ιαπωνικού εθνορομαντισμού. Ο Masahiko Fujiwara γίνεται η φωνή της Συνείδησης για τους Ιάπωνες που πληρώνουν ακόμα και 200 ευρώ ανά άτομο για να ακούσουν τον καθηγητή σε κάποια από τις σπάνιες εμφανίσεις του. Στην τελευταία του ομι-

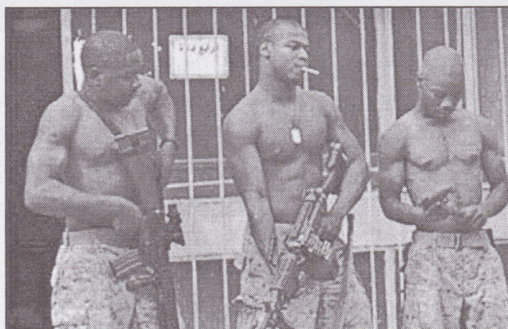

λία ο Μ. Fujiwara μίλησε μπροστά σε 300 Ιάπωνες παραγωγούς για παραπάνω από 80 λεπτά δίχως σημειώσεις. Με ήπιο τόνο μετέφερε το μήνυμα του "πνευματικού Εθνικισμού" αλλά ο απόηχος ήταν δυνατότερος από την ηρεμία των λέξεών του: "Η Ιαπωνία έχει χάσει τη δόξα της Αγνότητος, το ευγενικό Πνεύμα των Σαμουράι και την Παραδοσιακή αίσθηση της Ομορφιάς εξαιτίας των αμερικανικών συνηθειών μετά τον Μεγάλο Πόλεμο. Είμαστε σκλάβοι των αμερικανών." Ο Fujiwara υποστηρίζει πως το Έθνος του θα μπορούσε να βοηθήσει τον κόσμο αλλά η νεολαία βυθίζεται όλο και περισσότερο στο "αμερικανικό όνειρο" του καταναλωτισμού. Πάντως το βιβλίο του γνωρίζει τεράστια επιτυχία που αγγίζει και τις νεαρότερες ηλικίες και είναι αρκετοί αυτοί θα ήθελαν τον Masahiko Fujiwara ως πολιτικό ηγέτη.

ΙΡΑΚ

Περισσότερα στρατεύματα στη Βαγδάτη

Οι εκτελέσεις του Σ. Χουσεΐν και των συνεργατών του αλλά και η απόφαση του Μπους να αποστείλει ακόμα 20.000 στρατιώτες στο Ιράκ (οι περισσότεροι θα εγκατασταθούν στη Βαγδάτη) μάλλον φέρνει τα αντίθετα από τα προσδωκόμενα για τους αμερικανούς. Την τελευταία μόνο εβδομάδα σκοτώθηκαν περισσότεροι από 100 άνθρωποι σε σειρά βομβιστικών επιθέσεων στη Βαγδάτη. Περισσότεροι από 34.000 πολίτες σκοτώθηκαν στο Ιράκ και 36.000 τραυματίσθηκαν σε βίαιες ενέργειες το 2006, σύμφωνα με τη διμηνιαία έκθεση των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. "Η κατάσταση είναι εξαιρετικά σοβαρή στη Βαγδάτη, όπου οι περισσότεροι νεκροί και τα μη αναγνωρισμένα πτώματα που ανακαλύπτονται καθημερινά φέρουν ίχνη βασανισμού", επισημαίνεται στην έκθεση. Παρ' όλα αυτά, τα γεράκια του ΟΗΕ και των ΗΠΑ δείχνουν βέβαιοι πως θα αποκτήσουν τον έλεγχο και τη κυριαρχία μέσα στο χάος του Ιράκ.

Το επόμενο τεύχος
του περιοδικού μας
θα κυκλοφορήσει
τον Απρίλιο

ΙΜΙΑ 2007

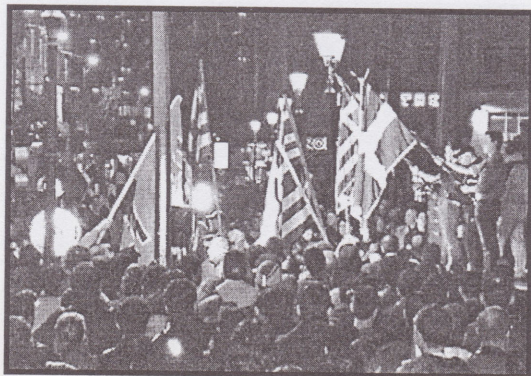
ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΝΙΚΗ

Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες της Εθνικής Ιδέας ενωμένοι για τον ιερό σκοπό της Πατρίδος έδωσαν το δυναμικό τους παρόν σήμερα το βράδυ στο κέντρο των Αθηνών.

Η συγκέντρωση άρχισε στις 8μ.μ. και πρώτος τον λόγο πήρε ο εκπρόσωπος της Επιτροπής Εθνικής Μνήμης, που αφού καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους παραχώρησε το βήμα στον πρώτο ομιλητή που ήταν ο εκδότης της πατριωτικής εφημερίδας Στόχος. Παρόντες στην συγκέντρωση χιλιάδες νέοι, περισσότεροι νέοι από κάθε άλλη φορά, αλλά και διακεκριμένες προσωπικότητες του πατριωτικού χώρου. Ο εκδότης του Στόχου Σάββας Χατζηπαρασκευάς με την φλογερή ομιλία του ξεσήκωσε τα πλήθη, που έδωσαν ιερό όρκο ενάντια στο καθεστώς της λησμονιάς, ενάντια στους προσκυνημένους να τιμούν κάθε χρόνο τους Ήρωες των Ιμίων. Φλογερή και η ομιλία του Γερμανού πολιτικού ηγέτη, αρχηγού του NPD κ. Ούντο Βόιτ, που τελείωσε την ομιλία του λέγοντας πως η Τουρκία δεν ανήκει στην Ευρώπη και ζητωκραυγάζοντας υπέρ της Ελλάδος, που την αποκάλεσε Πατρίδα όλων των Ευρωπαίων.

Στην συνέχεια μίλησε ο εκπρόσωπος της Ισπανικής Φάλαγγος που είπε για την κοινή ιστορία των δύο λαών των Ισπανών και των Ελλήνων, που γνώρισαν την αραβική και την τουρκική κατάκτηση αντίστοιχα και ελευθερώθηκαν με ποταμούς αίματος.

Συγκινητικές οι ομιλίες των αδελφών μας από Κύπρο και Βόρειο Ήπειρο, που την ίδια στιγμή που μιλούσαν οι χιλιάδες των Εθνικιστών φώναζαν τα συνθήματα: «Ελλάς Κύπρος Ένωσις», «Ελληνικός Στρατός στην Βόρειο Ήπειρο».
Γεμάτος πάθος και ο χαιρετισμός του εκπροσώπου των εθνικιστών της Βορείου Ελλάδος, που κάλεσε όλους στον κοινό αγώνα για την σωτηρία της Πατρίδος.

Τις ομιλίες έκλεισε ο εκδότης της εφημερίδος Χρυσή Αυγή συναγωνιστής Μιχαλολιάκος, που την ώρα που μιλούσε διεκοπτόταν συνεχώς από συνθήματα υπέρ της Χρυσής Αυγής. Στο τέλος των ομιλιών έγινε προσκλητήριο νεκρών και για κάθε έναν από τους τρεις νεκρούς των Ιμίων άναψε μία δάδα.
Η πορεία ήταν συγκλονιστική. Η κορυφή της βρισκόταν στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετάνια και το τέλος της στην Πλατεία Κολοκοτρώνη. Εκατοντάδες αναμμένες λαμπάδες κρατούσαν οι νέοι εθνικιστές και εθνικίστριες που συμβόλιζαν τις ψυχές των πεσόντων του έθνους. Τα τύμπανα μπροστά έδιναν τον ρυθμό ενώ ακριβώς από πίσω βρισκόντουσαν οι εθνικές σημαίες με το χρώμα του ουρανού και από πίσω τα μαυροκόκκινα λάβαρα των εθνικι-

στών.
Η πορεία κατέληξε στο μνημείο των Ιμίων στην Πλατεία Ρηγίλλης όπου έγινε κατάθεση στεφάνων.
Η συγκέντρωση και η πορεία του Σαββάτου 27 Ιανουαρίου 2007 ήταν μια μεγάλη εθνικιστική νίκη, μια μεγάλη νίκη που επιβεβαιώνει το σύνθημα: «ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ».

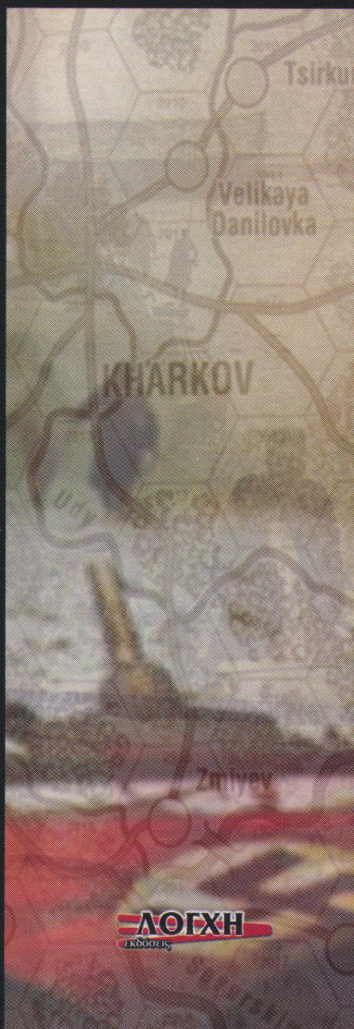
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

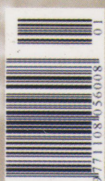
ΛΟΓΧΗ
εκδόσεις

Μιχαήλ Β.
Οικονομάκου
Αντιστράτηγου Ε/Α

"ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΜΑΝΣΤΑΪΝ ΣΩΣΕ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ"

"Το βιβλίο αυτό δεν φιλοδοξεί να αποτελέσει ένα ιστορικό πόνημα. Ασχολείται μέσα από τα γεγονότα του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου με μια στρατιωτική προσωπικότητα, η οποία με το καθαρό μυαλό της, με το λαμπρό χαρακτήρα της, την υπερηφάνειά της, το θάρρος της, τις γνώσεις της, τις πεποιθήσεις της γύρω από την στρατιωτική τιμή, την αμφίπλευρη αγάπη και εκτίμηση που ανέδιδε και που την προσέφερε και την εισέπραττε ακτινοειδώς, εδημιούργησε έναν στρατιωτικό ηγέτη άξιο προς μίμησιν..."

Ζαλοκώστα 5, 2ος όροφος Αθήνα τηλ: 2103611590 www.logxi.com